

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 22 OKTOBER 2024

Vergaderzaal 1

1. Werkbezoek aan PZC Dordrecht, locatie Dubbelmonde

2. Vragenhalfuur

Voorzitter: De heer Schalken-den Hartog

Raadsgriffier: mevrouw Wepster

Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Bootsman (GroenLinks)

Mevr. Kruger (GroenLinks)

Dhr. Van der Net (VVD)

Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder M. Merx

De voorzitter: Beste mensen, het is zeven uur geweest. Welkom allemaal bij het vragenhalfuurtje van dinsdag 22 oktober. We hebben vandaag drie vragen. En de eerste vraag is een vraag van de VVD. En die komt van de heer Van der Net. En die gaat over de Brederodestraat. Kunt u een korte toelichting geven?

De heer Van der Net: De Brederodestraat, ik weet niet waar de klemtoon ligt. Ik ga helemaal niks meer zeggen, voorzitter, dan. Tegen de voorzitter. Altijd jongen. Wethouders.

De voorzitter: En de tijd loopt al. Nee hoor.

De heer Van der Net: Voorzitter, zoals u dan weet, als u daar geboren bent, daar is een speelstraat ingericht. En die panden daarnaast ervaren daar gewoon echt veel last van. Opgeschoten jeugd en dealers. En ik kreeg nog net een appje dat ze daar ook soms gewoon de liefde zaten te bedrijven in de avond. Dat niet, maar in het openbaar lijkt me dat een probleem. De vraag is, voorzitter, bent u bekend met de klachten over de speelstraat? Bent u bekend dat er een ruit van een bewoner is ingegooid en dat er voor zijn deur een cobra, een zwaar explosief, is afgestoken, nadat deze bewoner mensen heeft aangesproken op hun gedrag? Die bewoners ervaren geen of slechte aandacht van hun problemen door de wijkagent en het wijkteam. Herkent u dat signaal? En hoe duidt u dit? En kunt de wijkagent, het wijkteam betrekken bij de geconcentreerde overlast en de raad daarover rapporteren? En welke aanpak overweegt u? Waarom? En waarom is een tijdelijke camera wel of niet een aanpak die u daarbij overweegt? Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ken de Brederodestraat goed, maar volgens mij gaat de wethouder antwoorden geven. Mijnheer Merx.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Het is mede namens onze burgemeester. De eerste vraag is, bent u bekend met de klachten over de speelstraat? Ja, die zijn bekend bij de wijkmanager en bij het team Handhaving. En zowel voor de Brederodestraat als de Jacob Catsstraat geldt dat. De wijkmanager heeft deze situatie ook besproken in het overlastoverleg, wat hij voorziet, met politie, handhaving en jongerenwerk. Bent u bekend met dat een ruit van een bewoner is ingegooid, de cobra? Ja, dat is ook bekend bij de wijkmanager en bij team Handhaving. De wijkagent heeft dit gemeld tijdens het overlastoverleg van de wijkmanager. En de politie is hiermee aan de slag. De bewoners ervaren geen of slechte of beperkte aandacht voor hun problemen. Deze vraag. Tijdens het overlastoverleg bespreekt de wijkmanager deze problemen en brengen ze elkaar op de hoogte en bepalen ze welke stappen ze kunnen nemen. De jeugdboa heeft onlangs contact gehad met dit gezin en de problematiek besproken. Ook is er voor meldingen een telefoonnummer aan hen gegeven. En wij zullen het signaal omtrent de bereikbaarheid van de wijkagent bespreken, dat doet dan de burgemeester, met de politie, in het politieoverleg. En dan de laatste vraag. Welke aanpak? De wijkmanager is in overleg met de wijkagent en met andere partners, om te bezien welke maatregelen nodig zijn. De jeugdboa's brengen samen met de jeugdwerkers en de politie de groep in beeld en formuleren vervolgens een aanpak, aan de hand van het beeld wat ze dan hebben verzameld en de meldingen. En of een tijdelijke camera, dat was ook nog een vraag die u had gesteld, volgens mij, dan een maatregel is, is onderdeel van het overleg tussen de wijkmanager, de wijkagent en de andere partners.

De voorzitter: Dank u wel voor de beantwoording. Ik zie een vervolgvraag van de heer Van der Net?

De heer Van der Net: Alleen nog een vraag van, of dat in ieder geval de wethouder in ieder geval ons op de hoogte wil houden van wat daar besproken is? Met name ook gericht op de bewoners, die toch wel graag willen weten of daar echt iets gaat gebeuren. Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder Merx.

De heer Merx: Ik moet even zoeken naar een modus, omdat als we elke casus hier de raad over gaan informeren, dan hebben de mensen geen tijd meer om te handhaven en op te treden. Ja, ik zoek even naar een manier waarop. Akkoord?

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we naar de tweede vraag. En die gaat over vuurwerk. En die komt van GroenLinks. En mevrouw Kruger kan hem kort toelichten.

Mevrouw Kruger: Zeker. Voorzitter, dank u wel. Ieder jaar weer blijkt dat er verschillende inwoners van Dordrecht het niet zo nauw nemen met de regels die gelden voor het afsteken van vuurwerk. Ze kunnen of willen het niet naleven en steken op andere dagen dan bedoeld wordt het vuurwerk af. Op dit moment merk ik dat, zeker in de binnenstad, en ik heb het een beetje rondgevraagd, ook in andere wijken rond de binnenstad dagelijks rond een uur over zeven, zeventien, is geen zeven uur, maar vijf uur en zes uur het afsteken van vuurwerk is, gedurende een aantal minuten. En vuurwerk afsteken als particulier kent regels.

Dat weten we allemaal. Ieder jaar wordt dit gedoogd op 31 december tussen, volgens mij, zes uur 's avonds en één uur 's nachts, de volgende dag. Het is voor mij, voorzitter, moeilijk te achterhalen waar dit vandaan komt. Maar de vraag is, bent u bekend met dit signaal? En wat ziet het college als mogelijke mogelijkheden en gevolgen van ingrijpen en niet ingrijpen? Overweegt u preventieve maatregelen? En zo ja, in welke stadsdelen wel en niet? Voor het geval we daar iets op kunnen verzinnen. En is het college het met mij eens dat indien we hier geen maatregelen op nemen het risico op uitbreiding en langer afsteken van vuurwerk de komende tijd gaat plaatsvinden?

De voorzitter: Dank u wel voor uw toelichting. Weer een vraag voor de heer Merx.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Ook weer mede namens de burgemeester. Ik hoor het ook. Het komt soms ook van de andere kant van de rivier vandaan. Maar ook zeker in Dordrecht wordt er... En of het precies tussen die tijdstippen is die u aangeeft, maar ik hoor het ook op andere momenten. En vanuit het team Handhaving wordt dit signaal ook onderkend en herkend, inderdaad door heel Dordrecht. En het is lastig om op heterdaad er te zijn. Want je hoort het, het weerkaatst, zie maar eens precies waar het vandaan komt. Als er een vuurpijl de lucht in gaat, dan is dat wat makkelijker te traceren. En ook regelmatig organiseert handhaving kleine acties om toch proberen op tijd in te grijpen. En dat heeft al geresulteerd in enkele HALT-verwijzingen. En of wij overwegen preventieve maatregelen... Zo ja, in welke stadsdelen wel en niet? Ter voorbereiding op de jaarwisseling treffen we in ieder geval jaarlijks meerdere maatregelen, zoals in ieder geval de vuurwerkshow en het aanwijzen van gebieden waar het niet is toegestaan vuurwerk af te steken tijdens de jaarwisseling. U weet daar zelf alles van. Dit doen we ook weer in de voorbereiding op de komende jaarwisseling. Tevens verzorgt Bureau HALT op diverse scholen, ook in de komende periode, vuurwerkpreventielessen. Maar met u, en dat is nog wel iets wat we echt verder moeten kijken wat we die meldingen goed verzamelen en die tijdstippen. Maar het lijkt, dat ben ik met u eens, dat dat wel steeds eerder begint en straks gewoon in januari alweer begint voor de volgende jaarwisseling, als het ware. En er zijn ook genoeg plekken waar je vuurwerk gewoon kan kopen. Je hoeft niet zo heel ver te rijden om je auto vol te laden. En is het college het met me eens dat, indien we geen maatregelen nemen, het alleen maar gaat escaleren? Vanuit handhaving, vanuit de meldingen is dat beeld nog niet heel scherp dat het enorm toeneemt. Tegelijkertijd, ik constateer zelf met u dat het wel lijkt toe te nemen, maar de meldingen zeggen het nog niet als zodanig. Maar het heeft in ieder geval onze aandacht.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Kruger: Dank u wel, voorzitter. Zeker ook dat bericht dat er op scholen aandacht voor is, dat is al een hele vooruitgang. Dank u.

De voorzitter: Dat is mooi. Dan gaan we naar de derde vraag. En die is van GroenLinks. En die gaat over de bereikbaarheid van mindervalide mensen bij werkzaamheden. Mijnheer Bootsman.

De heer Bootsman: Dank u wel, voorzitter. De laatste paar weken wordt er in de stad hard gewerkt aan de weg. Er liggen meerdere plekken tegelijkertijd open. Voor inwoners met een rolstoel, scootmobiel of rollator, of ook gewoon met een kinderwagen natuurlijk, is het niet altijd makkelijk om gebruik te maken van de routes die er zijn. En wij snappen

heel goed dat het niet altijd mogelijk is om een toegankelijke route langs een wegwerkzaamheid te creëren. Echter, bij een melding in de Fixi-app komt toch regelmatig het antwoord, wij vinden dat een rolstoel er wel door kan. Terwijl de realiteit is dat rolstoel, scootmobiel en rollatorgebruikers al weken geen gebruik kunnen maken van de wegen die opgebroken zijn. Als er dan toch ontoegankelijkheid is, lijkt het ons beter dan daar direct over te communiceren. Daar nu de vragen. Is het college bereid om goed te kijken naar de toegankelijkheid van routes langs wegwerkzaamheden, eventueel in samenspraak met ervaringsdeskundigen en met gebruik van best practices, om de route langs werkzaamheden in ieder geval zo toegankelijk als kan te krijgen? En twee, als je er met een rolstoel of scootmobiel of rollator helaas niet langs kan, is het college dan bereid om te kijken hoe dat we dit beter kunnen aangeven? Om te voorkomen dat rolstoelgebruikers zo weer een kilometer terug moeten. Zie ook de foto die ik erbij heb gevoegd, voor een voorbeeld hoe Rotterdam dat af en toe doet. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Bootsman. Een vraag voor de heer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dat klopt. Dank u wel. Dank ook voor de vraag. Vraag één, is het college bereid om daar goed naar te kijken? De ambitie is om dat te doen. En dat gaat vaak ook goed. Maar deze vraag maakt ook duidelijk, niet altijd. En zeker als het een Fixi-melding, we vinden dat een rolstoel er wel door kan, dat zal soms wel kunnen, maar lang niet altijd. Daar zijn we zeker toe bereid. En de suggestie, zoals met de foto getoond om als het echt niet kan dan dat beter aan te geven met een specifiek bord, vinden we ook een hele goede. Die gaan we meenemen. U noemt in uw vraag drie locaties, Hallincqlaan, Dubbeldamseweg Noord en de Kuipershaven. En daar had ik eventjes specifiek naar gevraagd hoe dat zit. Even kijken. Hallincqlaan, die worden omgeleid door het Merwesteinpark. De hele straat, inclusief het trottoir, wordt gereconstrueerd. Daar kan het niet, maar dat moeten we wel goed aangeven. Dubbeldamseweg Noord, daar kan de bebording duidelijker. Wordt ook gedaan. En Kuipershaven, daar hebben we een bankje verwijderd. En daardoor is hij weer beter bereikbaar. Tot zover. Dank u wel.

De voorzitter: Concrete antwoorden. Is voldoende, mijnheer Bootsman? Dank u wel. Dan hebben we hiermee de vragen gehad van het vragenhalfuurtje. Ik wens u een prettige vergaderavond.

3. Beschikbaar stellen van kredieten voor de realisatie van flexwoningen op 5 locaties voor de huisvesting van Oekraïense ontheemden (insprekers en technische sessie) - Raadsvoorstel

Voorzitter: De heer Den Heijer
Raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz
Aanwezig:
Dhr. Groenewege (Partij voor de Dieren)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Katif (Beter Voor Dordt)
Dhr. Klerk (CDA)

Mevr. Lammens-Oostdijk (VVD)
Dhr. Van Leeuwen (Fractie van Leeuwen)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Pichel (Forum voor Democratie)
Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)
Dhr. Safranti (DENK)
Dhr. Stolk (VSP)
Mevr. Stolk (VSP)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Dhr. Uysal (GroenLinks)

Portefeuillehouders: wethouder M. Burggraaf

Overige aanwezigen: mevr. Vester, mevr. Van Herpen, mevr. Koster, dhr. Koster, dhr. Kuiper, mevr. Otten, dhr. Wouters, dhr. Oosting, mevr. Vergouwen

De voorzitter: Goedenavond, dames en heren. Ik hoor het steeds stiller worden. Dat is een goed teken. Dat betekent dat we beginnen zijn met de commissievergadering van de gemeenteraad van Dordrecht. En we hebben het wederom vandaag over het beschikbaar stellen van de kredieten voor de realisatie van flexwoningen op vijf locaties voor de huisvesting van Oekraïense ontheemden. En ik wil allereerst een warm welkom heten aan alle gasten die vandaag weer aanwezig zijn en alle sprekers. Ook goed dat u er vanavond weer bent en uw tijd daarvoor beschikbaar stelt. En ik wil alle commissieleden, raadsleden en het collegelid, wat aanwezig is, ook van harte welkom heten, namens de commissie. Dan neem ik u nog even kort mee in wat we gaan doen. Ik denk dat het voor velen bekend is wat we gaan doen. We gaan eerst de hele avond met elkaar toch nog even door op het punt waar we de vorige keer niet tot afronding zijn gekomen. Dat betekent allereerst dat we een nieuwe spreker hebben. Die zal inspreken. Aan uw kant, de rechterzijde, zit de spreker. En daarna zullen de bewoners die voor u, denk ik, een bekend gezicht zijn wederom aan tafel... En stel ik de commissieleden in de gelegenheid om daar vragen aan te stellen. De bewoners komen uit het Rudyard Kipling-erf, uit Stadspolders. Vervolgens gaan we nog een technische sessie doen. En de ambtelijke ondersteuning zal ook later hier aan tafel aanschuiven. Dat is het tweede gedeelte. Daartussen zullen we nog een korte koffiepauze ergens inlassen. Dan ga ik even door op wie er hier nu aanwezig zijn. Niet iedereen heeft zich bevestigd. Ik begin met de spreker, mevrouw Vester. Die is aanwezig, was vroeger op school. Dan mevrouw Van Herpen, aanwezig. Mevrouw en mijnheer Koster. Dan mijnheer Kuiper. Present. Mevrouw Otten. Mijnheer Wouters. En de heer Oosting. Die had ik gezien. En dan had ik daarmee alle namen van mijn lijst gehad. Dat klopt. Welke naam kan ik nog hier noteren? Hebben we daarmee iedereen gehad hier aan tafel? Volgens mij is dat het geval. Dan neem ik de commissie even mee in wat er de afgelopen periode is gebeurd. Er zijn meer dan vijftig technische vragen gesteld door de commissieleden. Dat is tussen de eerste commissie geweest en de commissie dat we hier nu vanavond aanwezig zijn. Dat is voor deze gemeente een fors aantal vragen die gesteld zijn. En die zijn ook door het college tot aan de dag van vandaag aangeleverd en aan het dossier toegevoegd. Ook de bewoners hebben naderhand, en dat is vandaag bij ons binnengekomen, gereageerd. Daar van een reactie voorzien. Die stellen we ook in handen van het college ter beantwoording. Zoals gebruikelijk is de spelregel weer vijf

minuten per insprekbijdrage. We hebben er vandaag één. En vervolgens stel ik de commissie in de gelegenheid om aan iedereen die hier aan tafel zit een vraag te stellen. En ik stel voor dat we dat op dezelfde manier doen als de vorige keer. Dan wil ik allereerst mevrouw Vester nogmaals welkom heten. U heeft vijf minuten. En veel succes.

Mevrouw Vester: Dank je wel. Geachte en betrokken gemeenteraadsleden, allereerst dank voor uw betrokkenheid bij ons grasveld en de mogelijkheid dat ik voor u mag spreken. Laat ik als eerste even duidelijk zijn dat het geen bezwaar is tegen de komst van de Oekraïners, maar tegen de komst van vier huizen op het grasveld. Het grasveld heeft al meer dan dertig jaar de functie om te spelen door de allerkleinsten, op weg naar een stukje zelfstandigheid. Bewoners komen er samen voor een kopje koffie, een gezellig samenzijn en een stukje sociale controle voor de kwetsbaren onder ons. Het is een van de weinige stukjes groen. En dat gaat nu verdwijnen. Hiermee wordt volledig voorbijgegaan aan het belang van het grasveld voor de omwonenden. Er is geen overleg of inspraak geweest met de bewoners hierover. Maar we kregen een brief koud op ons dak, met amper tijd om ons voor te bereiden voor de informatieavond. Er komen vier huizen op dit kleine stukje grond. Hier wordt het zo goed als onmogelijk voor de hulpdiensten om onze huizen en de school te bereiken met calamiteiten. Dat hebben we al eerder meegemaakt. Het is ook de enige plek in de omgeving waar de traumahelikopter kan landen. En ook dat gebeurt meerdere keren per jaar. De aanleg van een weg, wat nu een fietspad is, gaat voor een veiligheidsrisico zorgen, met alle kinderen in de buurt. En dat zijn er veel. Wateroverlast. Heden hebben we nu al flink last van wateroverlast, vooral in de brandgangen. Vooral na hevige regenval. Dit gaat zeker niet beter worden met de bouw van vier huizen. Is de raad op de hoogte dat hemelwater tegenwoordig apart wordt afgevoerd? De biodiversiteit, we moeten vergroenen, wordt er gezegd, onze tuinen onttegelen. En nu gaat er een belangrijk deel van het groen verdwijnen. Wat betekent dat voor onze bijen, de vlinders, libellen, insecten en de vleermuizen die gehuisvest zijn? Drie jaar geleden nog heeft de gemeente ons een brief gestuurd, met wat wij wilden met dit speelveld, het grasveld? Unaniem hebben de omwonenden besloten dat ze dit zo willen laten. Was de raad hiervan op de hoogte? De bewoners zijn in afwachting van 5 november of het grasveld groen blijft of niet. Maar nu al worden er allerlei onderzoeken plaatsgevonden. Dat zorgt voor ontzettend veel onrust bij de omwonenden. En het is ook zonde van de kosten als het grasveld groen blijft. Dit alles geeft mij en mijn medebewoners een groot gevoel van onrust en onveiligheid. Ik hoop echt met heel mijn hart dat de raad hier ons ondersteunt en de financiële belangen niet laten meespelen boven het belang van onze inwoners. Dank je wel.

De voorzitter: Dank voor uw insprekbijdrage. Dan is het denk ik nu ook even het moment dat de raads- en commissieleden die hier aanwezig zijn zichzelf even kort voorstellen, zodat voor u duidelijk is wie er tegenover u zit. En dan kunnen wij dat ook netjes gebruiken bij de verwerking van het verslag. Ik geef het woord aan de griffier.

Mevrouw Vermeulen: Laurette Vermeulen, commissiegriffier.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter voor Dordt.

De heer Groenewege: Pieter Groenewege, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Roggekamp: Erik-Jan Roggekamp, Gewoon Dordt.

De heer Van Leeuwen: Van Leeuwen, Fractie van Leeuwen.

De heer Uysal: Abdullah Uysal, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer Klerk: Albert Klerk, CDA.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Jeanine Lammens, Dordtse VVD.

De heer Van der Net: John van der Net, Dordtse VVD.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie/SGP.

De heer Safranti: Mehmet Safranti, DENK Dordrecht.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op Ons Eiland.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP.

De voorzitter: En mijn naam is Rolin den Heijer. En ik mag vanavond namens de commissie ook de voorzitter zijn. Doe ik eerst een inventarisatie. Zijn er mensen die een vraag willen stellen? Dat kunt u met een vinger aangeven. Dan zie ik toch dat de vraagdichtheid vrij hoog is. Ik begin aan deze zijde. Mevrouw Stolk, kunt u uw vraag stellen? En voordat u uw vraag stelt, aan wie u de vraag wil stellen.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Ik zou graag één vraag aan mevrouw Vester, dacht ik, willen stellen. U gaf aan in uw verhaal dat drie jaar geleden aan u gevraagd is, of aan de wijk is gevraagd... Want we hebben allemaal de mond vol van participatie. Dat uw wijk daarbij betrokken is geweest. En toen hebben jullie met elkaar gezegd van, wij willen niks anders dan dit. En vervolgens hoor ik u zeggen, er lag een brief op de mat. Wat heeft dat met jullie wijk gedaan? En dan in het kader van de participatie.

Mevrouw Vester: Eerder het gebrek aan participatie, want die was er niet.

De voorzitter: Excuus dat ik u onderbreek. Ik was iets vergeten te zeggen. Vorige keer hebben we namelijk het volgende gedaan. Dat we iedereen een vraag laten stellen. Dan kan degene aan wie die vraag gesteld wordt even die vraag noteren. Nogmaals, excuus dat ik u onderbreek, maar dat werkt voor de voortgang het allerbest. Ik zie mevrouw Stolk ook knikken. Uw vraag is gesteld. Mijnheer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Aan dezelfde mevrouw. Even ter bevestiging. Los van het grasveld is destijds ook gesproken volgens mij over het inleveren van een parkeerplaats voor groen. Dat klopt ook?

De voorzitter: Mijnheer Safranti.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik zal het bij flora en fauna houden. U gaf net aan, weer dezelfde mevrouw trouwens, dat er vlinders zijn, vleermuizen zijn, andere diersoorten. Daar hebben wij vragen over gesteld. En volgens de antwoorden die wij hebben gehad, is daar geen sprake van. In hoeverre klopt uw verhaal? Dat wilde ik even rechtgezet hebben. En daarbij heb ik ook foto's gezien dat er zelfs een vos gezien is op de grasmat. Misschien dat u daar nog iets over kan vertellen.

De voorzitter: Mijnheer Van der Net, van de Dordtse VVD.

De heer Van der Net: Dank u wel. Ik zeg al, ik begrijp natuurlijk inderdaad dat dat groen al heel lang groen is.

De voorzitter: Aan wie richt u uw vraag?

De heer Van der Net: Wat zei u?

De voorzitter: Aan wie richt u de vraag?

De heer Van der Net: Aan mevrouw ook wel, maar eigenlijk...

De voorzitter: Mevrouw Vester.

De heer Van der Net: Het hele erf is volgens mij hier van toepassing.

De voorzitter: Maar ik wil dan wel even kort hierop ingrijpen. Het idee wat we nu met elkaar hier doen, is dat we de vorige keer geen vragen aan alle inwoners van het Rudyard Kipling-erf hebben kunnen stellen. Als u enigszins het zou kunnen spreiden, dan voelen mensen zich ook bediend. En als u de naam niet weet, dan doen we gewoon de kleur van het jasje. Ik kan het me namelijk goed voorstellen, of ik vul u aan. Zullen we het op die manier doen?

De heer Van der Net: Het lijkt mij een heel goed idee, voorzitter. Ik zeg, ik ben natuurlijk ook wezen kijken. En ik begrijp dat het een mooi stukje groen is. Aan de andere kant hebben we natuurlijk ook wel te maken met het feit dat we gewoon veel meer woningen moeten hebben hier in Dordrecht.

En dat de schaarste aan ruimte en de schaarste aan woningen natuurlijk inderdaad echt wel een heel moeilijk dilemma is voor ons ook. En ik wil even toch wel de vraag ook stellen dan aan de bewoners van, het was bekend dat er een woonbestemming was. In ieder geval, dat staat zo in de bestemmingsplannen van, als daar toch ook mensen een woning kunnen krijgen, is dat natuurlijk ook alweer een stukje een oplossing voor het woningprobleem. Dat wilde ik eventjes nog neerleggen of daar begrip voor is, voorzitter.

De voorzitter: Volgens mij is vraag generiek gericht. Mijnheer Klerk? Nee. Mevrouw Pichel, Forum voor Democratie.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik wil me graag aansluiten bij de vragen van mevrouw Stolk van de VSP over de participatie en de informatievoorziening.

De voorzitter: Daar nemen we kennis van. En daar nemen ook alle mensen die aanwezig zijn kennis van. Mijnheer Uysal, van GroenLinks.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. Aansluitend op de vraag van de heer Van der Net van de VVD. Wij hebben uit de beantwoording kunnen waarnemen dat tot eind jaren 90 op het grasveldje, even kijken wat het was, een noodgebouw heeft gestaan. Nou weet ik niet wie dat tijdperk nog heeft meegemaakt, maar als iemand dat nog heeft meegemaakt, ben ik wel benieuwd hoe dat dan was? Wat voor beleving daarbij was en wat voor gevoel dat bij de bewoners heeft achtergelaten?

De voorzitter: Ik stel iedere bewoner die aanwezig is in de gelegenheid om op de generieke vragen gewoon in te gaan zo. Een algemene vraag is ook gewoon prima om te doen. Mijnheer Van Leeuwen, Fractie van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Ik had een vraag over de treurige participatie, maar die vraag is al door mevrouw Stolk gesteld. Bij deze.

De voorzitter: Dank. Mevrouw Kamphuis van de SP.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Ik had een vraag aan u. U vertelde in uw verhaal dat er al werkzaamheden zijn verricht. Kunt u mij uitleggen wat voor werkzaamheden? Want ik weet niet of iedereen dat al weet.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege, van de Partij voor de Dieren.

De heer Groenewege: Dank u. Door het college wordt gezegd, er is een speelveldje en een grasveldje op honderd meter afstand van het veldje wat nu bebouwd gaat worden. En mijn generieke vraag is of u daar ook genoeg mee neemt, dat dat misschien honderd meter verder komt te liggen dan waar het nu ligt.

De voorzitter: Mijnheer Katif, van Beter voor Dordt.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Mijn vraag is een simpele. En ik vraag de heer Kuiper daar speciaal voor. Twee weken geleden hebben we elkaar hier gezien. Bijna twee weken geleden. Twee weken later zitten we hier.

Bent u door welke partij dan ook benaderd om hierover te praten? En ik bedoel daarmee het college. Is vanuit de gemeente naar jullie toe gesteld van, luister eens, laten we met elkaar even praten? En u weet dondersgoed waar ik het over heb, als het gaat namelijk over de inspraakavond, waar een aantal toezeggingen zijn gedaan. Met name dat zou ik graag van u willen weten.

De voorzitter: Dan hebben we daarmee de eerste vragenronde gehad. Ik constateer dat er vrij veel vragen aan mevrouw Vester gesteld zijn. Laten we met mevrouw Vester beginnen. En daarna alle andere bewoners in de gelegenheid stellen om ook een woordje te doen. Gaat uw gang.

Mevrouw Vester: Bij de eerste vraag, of er participatie heeft plaatsgevonden, die heeft er gewoon niet plaatsgevonden. Het eerste wat we er ooit van hebben gehoord, is die brief

op de mat. En je kan je voorstellen wat voor een schokgolf dat bij ons in de wijk heeft veroorzaakt. Het enige voordeel is dat we nooit zo uniform zijn geweest als dat we nu zijn. Maar we hebben er wel aardig wat nachten van wakker gelegen. En eigenlijk nog steeds is het een ontzettende hoge stressfactor, merken we. En het gevoel van veiligheid en woongenot.... Het is ons huis, jongens. We wonen daar. Dat is gewoon een heel belangrijk iets van je leven. Het moet ons veilig plekje zijn. En dat wordt nu bedreigd. En zo voelt het ook echt. En dat is gewoon echt niet overdreven, het voelt echt als een bedreiging. En ik denk dat we daar ons allemaal in kunnen vinden. Over het inleveren van de parkeerplaats voor groen, daar weet Angelique denk ik nog wat meer over. Er zijn toen nieuwe parkeerplaatsen gekomen. Weet jij dat nog?

De voorzitter: U mag gewoon gerust aanvullen hoor. We doen het samen vanavond.

Mevrouw ...: Ik weet niet of je dat bedoelt inzake de herinrichting van het Rudyard Kipling-erf? Volgens mij hebben wij één of twee parkeerplekken toentertijd opgegeven voor meer groenvakken, aan beide zijden van het Kipling-erf, Selma Lagerlöf-erf. En nu wordt dat groen aan de andere kant weggehaald.

Mevrouw Vester: Even de vraag over de biodiversiteit. Het is natuurlijk helemaal niet zo raar dat je nu geen bijen en vlinders meer ziet. Jongens, het is oktober. Lijkt me ook niet... Maar geloof me, ze zijn er genoeg. Op dit moment zijn er ook heel veel padden aanwezig, er zijn egels en er is inderdaad een vos gesignaleerd. Nog steeds. Die diversiteit en die vleermuizen, die zie je als je er rond schemer komt, zie je er meerdere vliegen. En dat is al jaren zo. De vraag over woningtekort gaat mij ook aan het hart. Daar ben ik het echt wel mee eens. Ik heb thuis twee dochters, volwassenen, die geen huis kunnen vinden. Maar ik kan u vertellen, als u nu zou zeggen, mevrouw Vester, uw dochters mogen in die huizen, dan zeg ik nog steeds nee. Dat willen ze niet eens. Het is namelijk superkrap. Het is echt ingebouwd. Het is gewoon geen plek voor huizen. Hoe vervelen ik het ook vind voor de Oekraïners, maar het zijn geen huizen voor starters, het zijn huizen voor de Oekraïners. En daar zit wel het verschil in. En wat ik al zei, we willen daar gewoon geen huizen. Voor niemand niet. Maar we begrijpen het probleem. De vraag, welke werkzaamheden daar aanwezig zijn. Er is al bodemonderzoek geweest. Er stond ineens een heel groot apparaat op het grasveld.

En toen een van onze medebewoners daar ging vragen, zeiden ze dat ze bodemonderzoek deden voor twee huizen. Je kunt u voorstellen dat dat voor verwarring zorgde. En volgens mij was het gisteren dat daar gegraven is. En ineens waren daar putten zonder putdeksels. En u kunt u voorstellen dat als je daar loopt en de kinderen die spelen daar nog steeds, dat dat ook weer voor de nodige verwarring en opschudding zorgt. En over het genoeg nemen met een speelveld. Waar we het nu over hebben is een grasveld, met groen, met bomen, met leuke plantjes. Elk jaar krokussen die opkomen. Het speelveld waar u het over heeft, ligt aan de andere kant van de school. Dat is geen gras. Dat is een kunstmat. Dat zit naast Johan Cruyff Court, waar grote jongens gewoon lekker aan het voetballen zijn. Je kunt je voorstellen dat voor die kleintjes daar weinig ruimte is. Waar het nu juist om gaat, is dat grasveld. Ik weet niet of u kleine kinderen heeft? Maar als je kleine kinderen hebt, dan heb je een fase dat je ze moet gaan leren om buiten te gaan spelen. Als ouder moet je een beetje leren loslaten en die kinderen moeten een stukje zelfstandigheid. Die ouders zien het wel, maar die kinderen zien hun ouders niet. En daar is dat grasveld ook voor. Ze leren daar sociaal

gedrag aan. Ze leren daar fysiek ook bewegingen. Daar nemen we geen genoegen mee, want de plek waar u het over heeft, is ver uit het zicht en dat is ook een plek voor hangjongeren. En ik loop er elke dag met de hond. En elke keer liggen er kapotte bierflesjes, er liggen spuitjes, er ligt heel veel rommel. Is niet geschikt voor kinderen om te spelen. Dat waren mij vragen, die ik tot nu toe heb beantwoord. Dank u wel.

De voorzitter: Dank voor uw heldere toelichting. Dan stel ik voor dat we bij mevrouw Van Herpen, aan de uiterste zijde, beginnen. En dat we dan alle bewoners rustig langslopen. Gaat uw gang, mevrouw Van Herpen.

Mevrouw Van Herpen: Een noodgebouw weet ik niks van. Maar dat weet jij denk ik zo meteen wel. Woonbestemming, daar is het ook eventjes over gegaan, dat er sinds 2018 een woonbestemming... Volgens mij zei u dat, dat er sinds... Wij hebben inderdaad onderzoek gedaan. En er zijn volgens mij zelfs tot drie keer toe veranderingen geweest voor de bestemming van het grasveld, waarvan wij niet weten... De laatste is 8 augustus 2024 geweest, als ik het goed zeg uit mijn hoofd. En een keertje in 2018. En bij ons is niet bekend wat er in 2018 is veranderd en wat er in 2024 is veranderd. Kunnen wij ook niet opzoeken overigens, toch? Nee, kunnen we niet inzien wat daarin is veranderd.

De voorzitter: Dank voor uw toelichting. Ik zag mijn buurvrouw hier al driftig meeschrijven. Ik denk dat het een vervolg krijgt. Dan nodig ik de volgende bewoner uit om nog kort in te gaan op de generieke vragen die gesteld zijn.

Mevrouw Van Herpen: Mag ik nog heel even ingaan op het Cruyff Court?

De voorzitter: Dat mag. Wat mij betreft heeft u de gelegenheid. Gaat uw gang.

Mevrouw Van Herpen: Ik heb uiteraard ook gehoord wat mevrouw Vester zei. Maar het is inderdaad echt gewoon, daar wil je je kleine kind niet hebben om te spelen. Sterker nog, ik loop er liever met hond 's avonds niet langs. Dat ik een blokje omga.

En ook daar zijn meerdere meldingen van gemaakt dat het daar echt wel gewoon zonde is van de speelgelegenheden die er zijn, die gewoon verziekt worden inderdaad door hangjongeren. En dat wilde ik eigenlijk wel even... Ik wilde mijn kinderen daar nooit hebben, laat ik het zo zeggen.

De voorzitter: Dank voor de toevoeging. Dan geef ik de volgende bewoner het woord. Gaat uw gang.

De heer Wouters: Ik weet niet of ik zelf ook een wedervraag mag stellen, maar een hele hoop vragen die nu gesteld zijn, die zijn volgens mij al door ons uitgesproken in onze spreekbeurten vorige week. En daar zijn verslagen van opgestuurd. Iedereen heeft de spreekbeurten opgestuurd. Ik vraag me af waarom sommige vragen opnieuw gesteld worden. Maar op het gebied van participatie, je krijgt een brief dat je op een donderdag over twee weken op een school meer kan komen horen, terwijl er op diezelfde donderdagavond dan door twee mensen wordt verteld, door twee dames wordt verteld, dit gaan we doen. En dan sta je echt eventjes van, maar... En iedere vraag die je stelt, wordt gewoon gezegd van, maar het kan en we doen het. We gaan drie hoog, want jullie zijn ook drie hoog. Er wordt heel weinig verteld van, we hebben er in zoverre over

nagedacht, we willen met jullie meedenken. Het gebeurt niet. Wat wij kwijt wilden, dat mochten we op een kladblok schrijven, die aan de muren hingen. Dat is dan ook verspreid. En er wordt ook eventjes tussendoor verteld van, aanstaande dinsdagavond mogen jullie inspreken. Dat is je laatste kans. Dat komt aan hoor. Dat is niet leuk. Wat heb ik nog meer? Speeltuin. Ik heb ook aangegeven in mijn spreekbeurt, aan de andere kant van de school is inderdaad heel veel speelplek, maar dat is inderdaad voor de oudere jeugd. En vooral op het moment hangjeugd. Echt, dat is nee. Kleine kindjes spelen niet. Mijn kinderen zijn nu 12, 13 jaar. Dat gaat. Maar soms komen ze ook weleens thuis met verhalen, dat ik denk, nee. Bodemonderzoek, dat snap ik. Je wil toch wel weten of iets kan wat jullie van plan zijn. En wat betreft de huisjes zelf, ik heb zelf heel duidelijk aangegeven dat het grasveldje is voor ons echt een rustmoment. Het is bij ons heel druk qua verkeer. We zijn echt een heel druk stukje wijk. En het feit dat we aan een fietspadje wonen en het feit dat er gewoon tegenover ons huis even niks gebeurt, terwijl er naast ons huis en achter ons echt altijd wel iets te doen is, hetzij een geparkeerde auto of gewoon jeugd die tegenwoordig voorbijkomt sjezen met toeterende fietsjes, is vervelend. En dan is het gewoon prettig dat je daar even rust hebt. En voor wat betreft de huizen, ze worden groot. En tijdelijke voorzieningen van vijftien jaar, daar is weinig tijdelijk aan. Dat was het.

De voorzitter: Dank voor uw toelichting. Dan geef ik u het woord.

De heer Kuiper: Eerst om even antwoord te geven op mijnheer Van der Net, u gaf aan van, hebben jullie begrip voor andere woningen? In het vorige overleg hebben we ook aangegeven dat we echt mee willen denken. Ik heb ook aangegeven van, waar zijn mogelijke andere plekken om het te doen? Want nogmaals, ik wil heel hard benadrukken voor iedereen hier, wij zijn absoluut niet tegen huizen voor Oekraïners. We vinden het zelfs belangrijk dat we ze kunnen opvangen. Alleen we kunnen ons afvragen, is het grasveldje minder waard dan de Oekraïners, in dit geval. Wij leven daar op dat stukje, met onze huizen eromheen. Heel onze wijk is volgebouwd met steen.

Dit is het laatste stukje groen wat we hebben. En wij vragen ons af, moeten we dat laatste stukje groen dan ook weghalen of kunnen we misschien die Oekraïners op een andere plek huisvesten, dat we alle mensen tevreden kunnen houden? Dat is dan de vraag die wij stellen. Dan wil ik even naar de belevenis van het oude gebouw. Het klopt dat er een oud gebouw is geweest. Ik heb dat zelf toen niet meegemaakt. Ik heb wel op het Van den Broek-erf gewoond. Dat is aan de andere kant van de trein. Ik weet dat deze huisvesting van dit gebouw hier heeft gestaan. Maar dit is toen een tijdelijke oplossing geweest. Er waren tekorten voor scholen. Er waren te veel kinderen in die periode. Laat ook zien hoeveel kinderen in onze wijk opgroeien eigenlijk. En daardoor hebben ze gezegd, we moeten dit tijdelijk even oplossen. Toen hebben ze tijdelijk een extra schooltje gebouwd om voor die kinderen te kunnen zorgen dat ze daar kunnen opgroeien. Nadat die piek eigenlijk weg was, is dat schooltje ook weer weggegaan. Dan even over het speelveldje van mijnheer Groenewege. Ik wil even heel duidelijk benadrukken, het grasveld wat er is daar spelen onze kinderen op van 3 tot een jaar of 10. Het speelveldje wat ernaast ligt, dat wordt heel erg gebruikt door kinderen, wat mijn buurman ook al zei, van 12 tot een jaar of 17. Als we dat zouden mixen met elkaar, zie ik een beetje een onveilige situatie ontstaan. Die kinderen zitten in een hele andere levensfase. En het grasveldje wat we nu hebben, wordt eigenlijk gezien door heel de

buurt als een plekje waar je je kind kan laten opgroeien, kan laten vallen, kan leren spelen en met natuur kan leren omgaan, voordat ze uiteindelijk door kunnen stromen naar het andere grasveldje, wat 100 meter verder ligt. Dan nog de vraag van mijnheer Katif. Zijn er gemeenteraadsleden op bezoek geweest? Op de eerste informatieavond is mijnheer Katif zelf aanwezig geweest. En de rest heb ik geen politieke partijen aanwezig gezien bij de informatieavond. Als er vragen zijn over die informatieavond of hoe is die informatieavond beleefd, kunt u ook bij mijnheer Katif terecht. Zijn er daarna nog mensen geweest die ons grasveldje hebben bezocht? Gelukkig naar aanleiding van het vorige overleg, waar we ook jullie hebben uitgenodigd om te komen kijken, zijn DENK, Beter voor Dordt, SP en VVD bij ons langs geweest. Die hebben ook het grasveldje gezien en hebben ook gezien hoe mooi het grasveldje is en wat de waarde is van het grasveldje en waarom we dat graag willen behouden.

De voorzitter: Dank voor uw toelichting. En u kunt de microfoon denk ik aanhouden voor mevrouw Otten. Gaat uw gang.

Mevrouw Otten: Dank je wel. Waar kan ik eigenlijk nog antwoord op geven? Het is inderdaad ook al zo goed verteld inderdaad. Ik denk het enige is misschien nog een stukje participatie inderdaad. Want er is al wel heel erg benoemd, door nu de verschillende buurtbewoners, dat die er eigenlijk niet is geweest. En tot heden denk ik, behalve dat we nu wel ons woord kunnen doen en dat er wel vragen worden gesteld, worden we ook nog niet echt meegenomen in dat proces. Vooraf is er eigenlijk al het een en ander gebeurd waar wij niet in mee zijn genomen. Onder andere natuurlijk dat het er komt. We zijn heel erg laat geïnformeerd. Bovendien zelf op informatieavond, wat we wel een informatieavond noemen, maar eigenlijk ook niet echt informatie hebben gehad. We zijn uitgenodigd om te kijken naar de bouwtekeningen en om vragen te stellen. We hebben eigenlijk niet zozeer informatie ontvangen. We werden eigenlijk verteld van, neem plaats en stel eventuele vragen die je hebt.

Maar het is lastig inderdaad om vragen te bedenken als we eigenlijk nog helemaal niet weten wat er speelt, wat er komt, wat er gebeurt. En zoiets komt toch op je af. Daar heb je even tijd nodig om over na te denken. Daar zijn we eigenlijk niet in meegenomen. En de vragen die we hadden, zijn ook niet beantwoord. Dan kregen we eigenlijk het antwoord terug met, daar hebben we eigenlijk het antwoord niet op. Dit is nu gewoon eenmaal zo bepaald. Daar is eigenlijk ook niet echt een discussie voor geweest of ruimte in ieder geval om daar met elkaar in gesprek over te gaan. Voor de rest heb ik teruggelezen in het verslag wat is verstuurd dat wij wel de mogelijkheid hebben, of tenminste hebben gehad, om op die avond mee te denken over het ontwerp, wat er komt, hoe het eruit gaat zien. Maar ook dit is eigenlijk op een presenteerblaadje aangereikt. Alles hing inderdaad in posters wel heel mooi. En daar mochten we wel onze mening opschrijven, maar eigenlijk het gesprek daarover is er niet geweest, behalve met de projectleider, wat later op de avond, die we toch even apart hebben kunnen krijgen om wel onze zorgen uit te kunnen spreken. Daar natuurlijk hartstikke dank voor. Maar dat was in eerste instantie niet de bedoeling van de avond. Daarna hebben we inderdaad ontvangen op de vrijdagavond dat we dinsdag eventueel mochten inspreken. Vrij laat. Daar zit natuurlijk een weekend tussen. Niet iedereen is in staat geweest om vrij te krijgen en ook daadwerkelijk de vorige keer te kunnen spreken. En ook daarna lees ik weer dingen terug in het verslag over het stukje participatie, de aanwezige politie, dat

we wel echt meer worden geschetst als boze bewoners, die toch wel heel veel hebben geklaagd. En dat de mensen, die van de gemeente aanwezig waren, op een onjuiste manier zijn bejegend. En dat vind ik eigenlijk ook wel jammer om terug te lezen. Dat is zeer zeker onze bedoeling echt niet geweest. Zo is het ook niet gegaan. We hebben ten allereerste ook inderdaad respect gehad voor degenen die aanwezig zijn geweest en zeker ook inderdaad op het stukje van u, van de VVD aangegeven dat we echt wel het belang zien dat die Oekraïners opgevangen moeten worden. Dat staat eigenlijk helemaal vooraan. Daar is echt alle respect voor. Daar sta ik ook volledig achter. Alleen we willen gewoon onze groene grasveldje behouden. En ik denk dat het daarom gaat. Het stukje groene grasveld en het stukje participatie wat er eigenlijk gewoon echt niet is geweest en wat er ook wel echt in heeft gehakt, omdat er gewoon geen luisterend oor is geweest voor ons als buurtbewoners. En de rest van de vragen zijn denk ik beantwoord.

De voorzitter: Of worden nog beantwoord door de buurvrouw, die nu aan de beurt is. En er zitten nog wat andere bewoners. Gaat uw gang.

Mevrouw ...: Dank u wel, voorzitter. Inzake woonbestemming. De vraag is gesteld. Vanaf 2017 is er een bestemmingsplanwijziging geweest van maatschappelijk met functieaanduiding wonen naar wonen. Alleen wij als bewoners wisten daar helemaal niets van af. En dat komt omdat er in 2015 door de raad besloten is dat daar geen participatie op hoeft te worden gedaan, inzake toelichting bestemmingsplan Stadspolders. Wij konden daar helemaal niets mee en wisten ook niet dat die definitieve bestemming erop zat. Even kijken. Inzake participatie. Het is al helemaal benoemd, maar zo voel ik hem ook wel, dat is er niet. Het is hoor, maar absoluut geen wederhoor. Wat wij ook aandragen, er wordt verder niets mee gedaan.

En eigenlijk wordt het plan gepresenteerd door een hele hoge tijdsdruk en dat het er gewoon doorheen gedramd wordt, als het ware. En daar hebben wij eigenlijk weinig of geen inspraak op. Dat gevoel krijgen wij. Er werd ook gevraagd van, er zit een woonbestemming op. Dat wisten jullie toch, bewoners? Dat klopt. Alleen wij hadden echt niet het idee dat iemand daar ooit op dat kleine stukje grasveld iets zou gaan bouwen. We hebben ons daar, heel eerlijk gezegd, nooit zo heel ernstige zorgen om gemaakt. Ook omdat de enquête... Op een gegeven moment werd dan aan ons gevraagd, wat willen jullie ermee? Wij willen er niets mee. Gewoon genieten van het groen, de rust. Vandaar dat wij enorm schrokken door de brief van 12 september. Noodgebouw. Ik woon er bijna dertig jaar. Die heb ik nog net meegemaakt. Maar eigenlijk heel kort heeft daar gestaan. En daar hebben we ook vrij weinig last van gehad. Is ook snel weer afgebroken. Het speelveld, grasveldje is ook voldoende over gezegd. Momenteel is er ook veel te doen over het Johan Cruyff Court. De jongeren die daar overlast momenteel bezorgen. En inderdaad niet geschikt voor de allerkleinsten. En ik wil ook even benadrukken dat het grasveld voor ons zo fijn, bijzonder is, ook voor ons wooncomfort, ook al genoemd. Maar bent u nog niet wezen kijken, kom eens langs, dan ziet u hoe druk het bij ons is. Aan de voorzijde zijn we ingesloten door het logeershuis, twee grote basisscholen, het Johan Cruyff Court. En in de woningen om ons heen allerlei maatschappelijke voorzieningen. En dat grasveld is onze rust. Daar hoeft eigenlijk niets te gebeuren. Maar na een drukke werkdag is het fijn thuiskomen met niets. En dat is eigenlijk waar het ons om gaat. Dank u wel.

De voorzitter: Dank voor uw toelichting. Dan zie ik... Volgens mij is dat mevrouw Koster? Ik doe het even uit mijn hoofd. Excuus. Maar gelukkig goed. Gaat uw gang.

Mevrouw Koster: Wij zijn er 24 jaar geleden komen wonen. En dat was puur ook voor het stuk gras. Wij kwamen uit Crabbehof. Daar is het ook vol. Wij vonden daar echt een oase aan rust. En lieverlee, in de jaren werd het steeds drukker bij ons in de straat. Er kwam steeds meer clubjes, veel verkeer. En als je nu met de hond ook gaat lopen en je komt richting het Cruyff Court, ik durf daar ook 's avonds niet meer alleen te lopen. Ik loop samen met mijn man een rondje. En dan vind ik het prima. Maar alleen durf ik het totaal niet meer. Het is daar constant gezeur, vuurwerk wat wordt afgestoken. Er staan schommels, toevallig hadden wij het er van de week over, dan komt, ik noem het gewoon de fatbike jeugd, aan. En de grootste lol is om al die schommels...

De heer Koster: Zo snel mogelijk te slopen.

Mevrouw Koster: Allemaal rond te draaien. 's Ochtends vroeg komen er andere kinderen. En als er geen groten bij zitten, kunnen die schommels nog eens niet terug. En dat kleine stukje groen wat wij nu nog hebben, als wij ook lopen, is het gewoon rust. Het moet gewoon groen blijven. Dat kleine stukje nog, wat we hebben.

De voorzitter: En nu zie ik in mijn notitie staan dat u ook namens uw partner inspreekt, maar ik hoorde dat uw partner eigenlijk zelf ook nog wel wat wilde zeggen.

De heer Koster: Ik vul gelijk even aan.

De voorzitter: Maar als u nog een toelichting wil doen, stel ik u in de gelegenheid.

Mevrouw Koster: En wij weten helemaal niks over die brieven. Ik woon één huizenblok erachter. Wij hebben helemaal geen brieven gehad. En ook bij de insprekavond is tegen ons gezegd, laat je adres achter. Jullie worden meegenomen in de brieven. Ik ben blij dat wij een groepsapp hebben, want...

De heer Koster: Nog steeds gaat de participatie niet goed. Je krijgt nog steeds niets binnen. Dat we nog steeds geen brieven of iets van de gemeente binnenkrijgen. We moeten alles maar via de app te weten komen.

Mevrouw Koster: Het is maar één huizenblok wat ertussen zit. Het is maar één huis. Ik vind, dit gaat ons allemaal aan. Heel de straat. En er zijn zelfs nu nog steeds mensen in de straat die van niks weten. Uit de krant nu. En die zeggen, ons grasveldje?

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage in duo. Het is goed gelukt. Dan ben ik nu aanbeland bij de laatste bewoner. Gaat uw gang.

De heer ...: Goedenavond allemaal. Ik heb eigenlijk niet zoveel meer te vertellen, want mijn medebewoners hebben volgens mij genoeg verteld daarover. Ik vond het wel weer een vreemd verhaaltje in de krant vandaag van de wethouder over, er is twee keer afstel geweest voor het Crownpoint. Dat betekent twee jaar afstel. Waarom is er niet eerder gezocht dan naar andere plekken? Je hebt twee jaar de tijd gehad om te zoeken. Of hebben jullie alleen maar gewacht op het geld van het Rijk? En als je dat niet had gehad,

wat had er dan gebeurd? Hadden dan ook de bewoners aan de kant gezet worden? Ik ben een leek daarin, maar ik snap dat hele verhaal niet. Sorry. Dat is eigenlijk even mijn mededeling.

De voorzitter: Dat is ook een punt wat we nog niet eerder gehoord hebben. Goed dat u dat naar voren brengt. Ik stel vast dat we nu de eerste ronde hebben gehad. We hebben nu nog ongeveer acht minuten, voordat we beginnen met de technische toelichting.

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: Ik stel voor dat er nog...

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: Zou ik heel even mijn zin af kunnen maken?

De heer Safranti: Is goed.

De voorzitter: Dan stel ik voor dat we misschien nog een enkele vraag toestaan. Misschien het punt wat u wilde maken. Maar dan gaan we daarna wel gewoon stoppen. Want na zeven minuten is het dan wel klaar. Wees heel concreet, bondig, puntig en kijk of wijs degene aan of benoem degene aan wie u die vraag stelt. En ik stel voor dat mijnheer Safranti begint.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ook in de commissie hiervoor hebben heel veel buurtbewoners toen aangegeven dat ze juridische stappen wilden ondernemen. Mijn vraag is eigenlijk aan allen of jullie hier nog steeds achter staan?

De voorzitter: Die wordt buiten de microfoon beantwoord. Ik stel zo voor dat we toch even kort iemand aanwijzen die daar een antwoord op geeft. Ik geef eerst het woord aan de heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Toch nog een vraag aan mevrouw Vester. Juist omdat ze noemde dat gevoel van onveiligheid. En dat benadrukte u heel duidelijk. Tegelijkertijd ook van, het heeft niet te maken met het feit dat er Oekraïners komen. Ik was even zoekende, waar zit nu precies echt dat diepe gevoel van onveiligheid in? Ik kan het wel koppelen aan de antwoorden die zijn gegeven over mogelijk de traumahelikopter en het spelen op het veldje. Maar als er nog meer is wat u daarover kunt duiden, dan zou ik dat graag horen.

De voorzitter: Dank voor uw vraag. Ik zie mevrouw Pichel van Forum voor Democratie.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik heb een vraag aan deze dames. Sorry, ik weet uw naam even niet meer. Ik kon niet snel meeschrijven. Maar eigenlijk twee dingen die ik hoorde in haar verhaal.

De voorzitter: Mevrouw Otten.

Mevrouw Pichel: Mevrouw Otten. Ik ga het opschrijven. In uw verhaal vertelde u ook iets over de informatieavond en aanwezigheid van handhavers en een bepaalde gebeurtenis.

Dat ging mij even heel snel. En ik zou eigenlijk nog even willen snappen van, wat is daar precies gebeurd? Want het klonk niet heel erg positief. Daar graag nog iets een opheldering. En een tweede, ook vanuit uw verhaal, kreeg ik een beetje, en de commissie snapt denk ik wel wat ik bedoel als ik dat zeg, een soort Weeskinderendijk déjà vu. Dat mensen tijdens een informatieavond eigenlijk worden overvallen door informatie. En eigenlijk ook een beetje aangevallen, en daar komt mevrouw Vester ook natuurlijk met haar verhaal, op een privérúimte. En mijn vraag is, heb ik dat zo goed geïnterpreteerd?

De voorzitter: Dat zijn twee vragen. Maar u had in de vorige ronde geen vragen gesteld. Een één plus één is ook twee. Mijnheer Uysal, gaat uw gang.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. Een vraag aan iedere willekeurige bewoner. Bijna iedere partij heeft de vraag gesteld in de technische vragen van, was er geen andere locatie op het oog? Zijn er geen andere locaties mogelijk? Ik hoor ook de meeste bewoners zeggen van, wij willen het grasveldje niet opofferen. Wij moeten dadelijk als fracties, als politieke partij, als gemeenteraad wel een besluit nemen. En ik vind het heel lastig als het college dan in de antwoorden eigenlijk al aangeeft van, dat er helemaal geen andere locaties meer zijn. Dat er hele strenge eisen zijn. Het moet eigendom zijn van de gemeente. Er moeten geen woningbouwplannen op zijn. En zo zijn nog een aantal eisen. En we weten ook allemaal dat er schaarste is aan bouwgrond.

Er zijn helemaal geen andere opties. En we hebben een opgave om deze mensen op te vangen. En ik hoor geen enkele van u ook bezwaar maken tegen de opvang van Oekraïense vluchtelingen. Hoe gaan we dat doen?

De voorzitter: Even kijken. Dan mevrouw Kamphuis van de SP.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Aan mijnheer, ik ken alleen zijn voornaam, maar aan die mijnheer. Sorry, voorzitter. Maar ik heb verleden keer tijdens de vergadering gevraagd om nog een keer een rondetafelgesprek, omdat we jullie vragen mochten stellen. Ik heb nog heel veel vragen. Dan kom ik nog wel een keer bij jullie langs. Want dat ik kan niet in twee vragen stellen. Hoe voelt u zich wel of niet serieus genomen worden, omdat het maar korte vragen zijn?

De voorzitter: Dank. De laatste twee heren geen vraag. Dan beginnen we bij de vraag over onveiligheid. En die was gesteld aan mevrouw Vester.

Mevrouw Vester: Mevrouw Pichel heeft het net al benoemd, het is aangevallen in die privérúimte. Dat is een heel sterk gevoel. Dat is met een veilige omgeving, niet alleen voor mij, maar ook voor mijn gezin. Dat geldt eigenlijk voor allemaal. We zijn hier allemaal met een reden komen wonen. En dit heeft gewoon hele grote gevolgen voor dat privé gebeuren. Verder het gevoel van onveiligheid is ook letterlijk. Aan de voorkant waar ons rijtje woont, hebben we alleen een stoep. Een brandweer, ambulance, politie kan daar niet zijn. Is naast de school. Nu kunnen ze via het grasveld nog bij onze huizen komen, maar ook bij de school. Als het dadelijk volgebouwd is, gaat het niet meer. We hebben pas toevallig net een brandje gehad bij het Johan Cruyff Court. Het is daar enorm problematisch geweest voor de brandweer om daar toegang toe te krijgen. Dat probleem is al aanwezig. En het probleem gaat groter worden. We hebben, ik weet niet meer in

welk jaar, maar tijdens een Nieuwjaars... 2008, is er een ontploffing geweest in een school naast ons. Was een horrornacht, kan ik u vertellen. En op dat punt moesten wij al helpen met de slangen uitrollen, omdat de brandweer niet bij de school kon komen. Kan je je voorstellen als zoiets nog een keer gebeurt. In deze tijden gebeuren er een heleboel vreemde, nare dingen helaas. Als daar calamiteiten zijn, op die twee scholen of bij onze huizen, je kan geen kant op. Ik kan dadelijk niet meer voor of niet meer achter. En dat geeft ook echt wel een gevoel van onveiligheid. Er spelen kinderen. Er zijn wel vaker mensen gevallen of zo'n groot trauma dat er een traumahelikopter moet komen. Die kan er niet meer komen straks. En we snappen heel erg goed voor de Oekraïners. En over onveiligheid gesproken, ik vraag me af of gezinnen uit zulke kwetsbare gezinnen straks, die zich al niet zo heel erg thuis voelen, hoe die zich dadelijk moeten voelen ingepropt aan alle kanten door huizen, met ontzettend veel herrie en lawaai en prikkels om hen heen. Ik denk niet dat je ze daar een plezier mee doet. En ik denk dat mijn medebewoner daar heel goed antwoord op kan geven, over de meerdere plekken waar wij ook serieus over nagedacht hebben. Dank u wel.

De voorzitter: En die komt inderdaad zo aan bod. Dank voor de toelichting.

Mevrouw Van Herpen: Mag ik ook nog reageren op de veiligheid?

De voorzitter: Wat mij betreft wel. Neemt u die ruimte. Ik stel wel vast dat we een beetje naar de eindtijd gaan. Ik stel ook voor dat we iets uitloop toestaan met elkaar. Maar laten we toch even op de tijd letten. Gaat uw gang.

Mevrouw Van Herpen: Wat mij betreft, is de veiligheid ook wel... Ik voel me wel een soort van geïntimideerd. En ik weet niet hoe dat bij de andere bewoners is. Maar we hebben op 8 oktober die informatieavond gehad. Zeg ik dat goed? De volgende dag werd het grasveldje al opgemeten. Dat we echt dachten van, wat gebeurt hier? Vervolgens wordt er bodemonderzoek gedaan en zijn er ineens putten op het grasveldje. We worden ook gewoon niet gehoord en niet serieus genomen. Terwijl ik denk, we zijn hier met ons allen ons hard aan het maken voor het feit dat we snappen dat de Oekraïners ergens moeten wonen. Ik bedoel, dat moge duidelijk zijn. Dat is al honderd keer gezegd. We willen alleen niet op dat grasveldje. En dan krijgen we een informatieavond, geen participatieavond. En vervolgens worden er allerlei werkzaamheden verricht op dat grasveldje. Dan denk ik, dan heb je toch als bewoner helemaal niks meer... Ik vind het ook intimiderend. Dat vind ik ook wat mijn veiligheid wel aantast.

De voorzitter: Dank voor uw toelichting. De heer Safranti heeft de vraag opgeworpen, gaat u juridische stappen ondernemen? En daar is buiten de microfoon om instemmend op gereageerd, stel ik vast als voorzitter. Vervolgens is aan mevrouw Otten nog twee vragen gesteld door mevrouw Pichel. Dat ziet allereerst op een aanvullende toelichting op de gebeurtenis die u zojuist geschetst heeft. En in de tweede plaats of u inderdaad wat meer toelichting kunt geven op hoe uw ervaring met het participatietraject is geweest. Als ik u even heel kort samenvat. Maar mevrouw Pichel heeft het beter gezegd dan ik. En u heeft meegeschreven. Gaat uw gang.

Mevrouw Otten: Dank je wel. Inderdaad het stukje handhaving. Klopt, zij zijn aanwezig geweest op de informatiebijeenkomst. Zij zijn van tevoren al met de gemeente het gebouw ingegaan. De informatiebijeenkomst werd gehouden in het schooltje naast het

grasveldje. Daar hebben wij ook zicht op als aanwonenden. We kijken direct op het grasveldje, maar ook op de school. We hebben eigenlijk beide partijen naar binnen zien lopen. Ik denk misschien een uurtje voordat de informatiebijeenkomst plaatsvond. En ook werden we daar begroet door de politie, door de handhaving. Nog niet op een verkeerde manier. Maar het is wel iets dat je denkt van, handhaving, waarvoor is dit nodig? Verwachten we dan iets van elkaar of hebben we daar iets in gemist? Ook natuurlijk niet wetende wat die informatieavond allemaal zou bevatten. En voor de rest, ik heb wel teruggelezen in het verslag dat niet de bedoeling is geweest dat zij daar waren voor de veiligheid, maar dat zij wil bijvoorbeeld hebben ervaren dat de handhaving ook graag wilde weten wat voor plannen er dan gepresenteerd zouden worden. Nu hebben we ook wel overleg gehad met de handhaving zelf. En is er ook één bij geweest van de woonwijk Wielwijk, terwijl dat er echt op onze informatieavond natuurlijk vooral over het Rudyard Kipling-erf informatie werd verschaft. En dan meer in de zin, omdat de desbetreffende wijkagent niet aanwezig kon zijn en dat er daardoor in werd gevallen door een handhaving van een andere wijk. Dan vraag ik me toch af van, wat gek.

Ze hebben wel zelf aangegeven dat ze nog niet op de hoogte waren van de plannen en dat ze er aanwezig bij wilden zijn, maar toch moet er wel handhaving van een andere wijk aanwezig zijn om het misschien dan maar in gareel te houden, denk ik? Dat is ons heel onduidelijk. Dat is ons verder ook niet uitgelegd of niet verteld. Naar mijn ervaring zijn we eigenlijk allemaal heel netjes gebleven. Hebben echt wel geprobeerd ook onze vragen te stellen. Natuurlijk, misschien de één wel met wat meer emotie dan de ander. Maar ik denk ook dat die emotie wel op zijn plek is geweest. Zeker als je niet weet wat er allemaal op je afkomt en wat er allemaal wordt verteld op zo'n informatiebijeenkomst. Dat is eigenlijk het stukje handhaving. Volgens mij was je tweede vraag over, even kijken hoor, aangevallen op privéruimte. Als ik hem zo even heel kort... Ik denk dat dat er zeker wel is geweest. Toevallig heeft mijn medebuurtbewoner daar al iets over gezegd, over een stukje intimidatie. Dat het ook zo wel wordt ontvangen. Het is toch iets... Het komt heel dichtbij. Je woont daar. Het is je eigen veilige plek. Wij kijken ook er echt recht op. Of inderdaad, zoals mijn andere buurtbewoner haar tuin grens eraan. Je hebt daar gewoon elke dag mee te maken. En dan komt toch maar zoiets even voorbij zetten, zonder dat wij erin zijn meegenomen of erin zijn geïnformeerd. En zeker de volgende dag met al die onderzoeken, wat ook niet is verteld, dan denk je, oké. De vragen die we dan hebben gesteld, er is geen oor naar geweest. Wordt dit nog steeds gewoon doorgezet, zonder dat er naar ons wordt geluisterd? En dan vraag ik me af, wat komt er dan straks nog meer? Kunnen we wel meedenken? Dat is wel intimiderend. Dat voelt toch wel als een aanval op jouw privégebied.

De heer: Ik zou, als het kan, nog heel even willen aanvullen, in het kader van de handhaving.

De voorzitter: Dan moet u de microfoon wel hebben.

De heer ...: Dit is wel even een belangrijk punt in dit stukje. Ons gevoel is versterkt toen in de avond hier, de eerste avond, ook handhaving aanwezig was. Normaal gesproken gebeurt dat niet, maar die avond was er ook weer handhaving hier binnen aanwezig. Niet eens boven, maar gewoon echt in deze ruimte. Toen kregen we nogmaals dat gevoel terug van, jongens, waarom is dit nodig?

De voorzitter: Dank voor uw toelichting. En heb ik nog de vraag van de heer Uysal over de andere locaties en de moeilijkheid daarvan om die in beeld te hebben. Is iemand die vrij uitgesproken kan samenvatten namens de rest.

De heer Kuiper: We doen hem samen, als je het goed vindt.

De voorzitter: Dan wordt het een duo. Gaat uw gang.

De heer Kuiper: Wij hebben, Ruud en ik hebben twee avonden samen gezeten om echt te kijken van, we snappen de noodzaak voor het opvangen van de Oekraïners. Wij willen meedenken met de gemeente, wat kan er en welke mogelijkheden zijn er? We hebben heel Dordrecht afgespeurd, waar zitten de gele vlekjes, waar zit bestemmingsplan wonen? In het bestemmingsplan wonen hebben we gekeken van... En daar zijn al een paar punten, die heeft hij ook in zijn speech opgenoemd.

Als jullie dat willen weten, kun je dat ook in zijn speech terugkijken. Maar de Zuidendijk 585 was een voorbeeld. Die hebben we ook in de vorige vergadering genoemd. Dat is een stuk grond waar je eigenlijk in eerste instantie op het stuk wonen al de 4 woningen zou kunnen plaatsen. Maar daarachter zit ook een stuk agrarische grond. En agrarische grond kan je in het kader van flexwoningen ook op bouwen, maar dan moet je een doorlooptijd van 8 weken even doormaken en even met elkaar doen. Want binnen de Omgevingswet mag je ook buiten de woonbestemming woningen plaatsen. Dat stuk grond staat gewoon te koop. De gemeente heeft de mogelijkheid om dat te kopen voor 9 ton. Het is 39.000 vierkante meter. Eigenlijk alles zou je er kwijt kunnen. En dan kan je zeggen van, is dat dan de investering waard als gemeente? Ik verwacht, als je het over 5 jaar terug verkoopt met de woningbouw hoe dat nu gaat en hoeveel huizen kosten, dat je er nog winst op maakt als gemeente ook.

De voorzitter: Dan geef ik u het woord. Gaat uw gang.

De heer Wouters: Ik wilde ook nogmaals benadrukken dat volgens ons het niet nodig is om een flexwoning op een plek te zetten waar per se een woonbestemming op moet zitten, als ik me juist uitdruk. En ik heb zelf ook een locatie aangedragen om eens een keer naar te kijken. Dat is namelijk op de kop van de Nassauweg, vlak bij de moskee. Daar is nu een behoorlijk grasveld, waar vroeger sportschool Ringer heeft gestaan. En op het moment is dat eigenlijk in gebruik als bouwkeet. En daar is volgens mij ruimte genoeg voor tien, twaalf woningen. En daar kun je net even wat meer mensen kwijt, simpel gezegd, in plaats van ons dingetje. Terwijl daar ook voorzieningen genoeg zijn. Die mensen zitten daar niet weggestopt in een hoekje. Die hebben gewoon een winkelcentrum in de buurt. Die hebben gewoon voldoende ruimte om hen heen. En parkeerplaatsen genoeg. Een school. Alles is daar aanwezig. En daar is veel meer ruimte. En verder heb ik ook het idee aangedragen om eens met stichting De Hoop te gaan praten, want daar heeft... En dat is echt maar honderd meter van ons vandaan. Ik wil ze niet weg hebben. Alleen we willen ons grasveldje niet kwijt. Bij stichting De Hoop heeft een paar jaar geleden een hele grote noodschool gestaan. En op diezelfde plek is volgens mij meer als genoeg ruimte om ook flexibel te bouwen. En volgens mij moet daar, omdat die school daar heeft gestaan, dat is echt niet lang geleden, gewoon de...

De heer Kuiper: De fundering en ook de riolering en alles ligt daar al. Dat hoeft je ook niet meer aan te leggen.

De voorzitter: We lopen nu al echt uit de tijd. Volgens mij is het punt helder naar voren gebracht. En we hebben straks ook een technische toelichting. Dan kunnen de commissieleden ook verder over deze vraag met de toelichters wisselen. Dan heb ik nog één vraag staan vanuit de SP naar specifiek de heer Kuiper. En die geef ik even kort het woord. Gaat uw gang.

De heer Kuiper: Voelen wij ons serieus genomen? Door jullie wel. Hiervoor niet. Dat is het simpele antwoord. Op het moment dat er een informatieavond wordt gegeven en er wordt gezegd, jongens, we willen jullie informeren, en de dag erna staan ze op je stoep, staan ze met een BAM-wagen in je grond te poeren. Vorige keer hebben wij de avond gehad hier, dat we met elkaar gesproken hebben.

Twee dagen, of tenminste nu drie jaren geleden wordt er al een heel onderzoek gedaan, worden er putten geslagen. Ik krijg niet het gevoel dat ik dan serieus word genomen.

De voorzitter: Dan zijn we aan het einde gekomen van een tweedelige sessie. Ik heb het aan het begin gezegd, maar ik denk dat ik namens alle commissieleden zeg dat ik u dank voor uw aanwezigheid en heldere toelichting op hoe u het ervaart en het proces wat tot dusver heeft plaatsgevonden. En het vraagstuk wat nu inderdaad best complex is bij de gemeenteraad voorligt. Ik moet u vriendelijk verzoeken om deze tafel weer te verlaten. En ik wens u in ieder geval een hele fijne avond. En ik vraag de ambtelijke ondersteuning, mevrouw Vergouwen, om aan deze tafel plaats te nemen, want dan zullen we meteen doorgaan met een ambtelijke technische toelichting over dit raadsvoorstel. Ik zou graag stilte in deze zaal willen. Dan kunnen wij doorgaan. We zijn iets uitgelopen in ons programma, een kwartier, maar dat is op veler verzoek, ook vanuit de commissie gebeurd, omdat er echt wel de behoefte was om nogmaals met de bewoners stil te staan bij de inhoud van dit raadsvoorstel. Laten wij nu als commissieleden de discipline weer ter hand nemen. Ik heb hier naast mij mevrouw Vergouwen. En die komt een technische toelichting geven, namens de ambtelijke organisatie. Dat betekent dat u technische vragen stelt, geen politieke vragen stelt. En als u dat wel doet, dan zal ik als voorzitter helaas moeten ingrijpen. En we hebben tot negen uur. En ik denk dat dat gewoon kan. Mevrouw Vergouwen, ik geef u het woord. Gaat uw gang.

Mevrouw Vergouwen: Dank u wel, voorzitter. Ik wil u graag een stukje toelichting geven op het raadsvoorstel, van korte naar lange termijn opvang Oekraïners. Een toelichting op het raadsvoorstel. Een stukje reactie op de inspraakreacties en de technische vragen. En eigenlijk gaat het over 4 hoofdonderwerpen. Wat was eigenlijk de achtergrond van het besluit om flexwoningen te bouwen voor Oekraïners? Hoe is dat proces verlopen? Omdat daar ook best wel veel vragen over gesteld zijn. Welke keuzes zijn er gemaakt ten aanzien van participatie? En misschien moet ik wel zeggen, welke keuzes zijn er ook bewust niet gemaakt? En hoe zitten de financiën in elkaar? Als het gaat om de achtergrond... En u heeft ook in de krant kunnen lezen dat het gaat over geld en subsidies voor het slopen van Crownpoint. De achtergrond van het college om flexwoningen te bouwen voor de Oekraïners was gelegen in de keuze voor een duurzame en humane opvang van de Oekraïners. Als we kijken naar de huidige opvang, en dan

gaat het met name om de locatie Crownpoint, dan worden er 4 tot 6 mensen op een kamer opgevangen. En vaak zijn dat geen gezinsleden. Die hebben daar geen enkele privacy. Toen wij begonnen met die opvang, begin 2022, was dat bedoeld alleen voor 2022. En met dat in het achterhoofd hebben we het pand ook verbouwd. En als je nu kijkt naar de huidige staat van het pand, dan is de riolering kapot, de ketel houdt het net, de buitenruimte is denk ik 600 vierkante meter. Maar in die buitenruimte staan ook alle fietsen, de afvalbakken, het rookhok. En daar moeten 800 mensen recreëren. Dat is de achtergrond, humane en duurzame opvang. Het college heeft daar een aantal overwegingen bij gehad en heeft gezegd, we vangen in Dordrecht nu wel heel veel mensen op. De betekenis dat we vinden dat we minder mensen mogen opvangen, maar wel met een wat betere kwaliteit van de huisvesting. Iets meer ruimte voor privacy.

En u moet zich geen luxe daarbij voorstellen, maar u moet zich voorstellen dat het dan gaat om 10 tot 15 vierkante meter per persoon, woon-, leef-, slaapruiimte, alles bij elkaar. We kijken naar oplossingen, waarbij we gezinnen wat meer bij elkaar kunnen huisvesten. En dan bij voorkeur niet met 5 of 6 op een kamer, maar een gezin met 5 mensen wat dan toch 2 of misschien 3 slaapkamers kan gebruiken. Nog steeds wat ons betreft sober en doelmatig. Wat draagt dan bij aan humane opvang? Dat is een stukje spreiding over de stad. Dat kan niet in de vorm van, bij wijze van spreken, 100 locaties. Maar op dit moment zijn allebei de locaties in het centrum gehuisvest. En we gaan naar meer spreiding over de stad. En daarmee is er wat meer draagkracht en ook de mogelijkheid om voorzieningen met elkaar beter te delen. We vinden het ook belangrijk om naar meer kleinschalige woonvoorzieningen te gaan. Op dit moment delen 30 mensen met elkaar een keukenunit. Op dit moment delen 64 mensen met elkaar een gang met douches en toiletten. Dat is logisch, want het is noodopvang. Eigenlijk niet bedoeld voor 2,5 jaar opvang. Dus is ervoor gekozen om zoveel als mogelijk naar kleinschalige woonvoorzieningen te gaan, 3 tot 8 mensen in een woning. Wij denken ook dat kleinere locaties, en heel erg klein zijn natuurlijk nog niet alle locaties, het samenleven in de wijken bevordert. En wat we heel erg belangrijk vinden, is dat we kijken naar goed plaatsingsbeleid. Welke wijk is dit? Welke doelgroep past hier het beste bij? Het college heeft gezegd, gezinnen gaan voor, maar dat betekent natuurlijk niet dat we helemaal geen alleenstaanden kunnen huisvesten. Maar wij kennen onze bewoners wel. En wij weten heel goed welke mensen we waar wel en niet moeten plaatsen. En wij denken dat we daarmee een verantwoorde manier van huisvesten van de Oekraïners kunnen creëren. En wat heel belangrijk is, en dat staat ook in het raadsvoorstel, is dat we ervoor gekozen hebben om ruimte te bieden voor inpassingsmaatregelen, om te zoeken naar de win-win. De primaire win-win in de zin van, de woningen zijn...

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Even een ordevoorstel.

De voorzitter: Dat mag.

Mevrouw Stolk: Mogen wij nu al vragen stellen of is het prettiger dat we eerst de presentatie afwachten en dan vragen stellen?

De voorzitter: Ik ben ertoe geneigd om te zeggen dat we dat tweede doen. En al was het maar, omdat mij geschetst is dat het een korte presentatie is, waardoor we daarna veel ruimte hebben voor vragen. Maar ik ben blij dat u er even naar vraagt. Mevrouw Vergouwen, gaat u verder.

Mevrouw Vergouwen: Dank u wel. Voorzitter, ruimte voor inpassingsmaatregelen. De win-win zit erin dat, nadat de opvang voor Oekraïners beëindigd is, de woningen ook beschikbaar zijn voor andere doelgroepen, ik zal maar zeggen, in het sociaal segment. Maar de win-win zit wat ons betreft ook in het gesprek met de omgeving. Wat heeft de omgeving nodig?

Dat kan zijn dat je wat doet met een parkeerterrein op de Cornelis Trompweg. Willen de bewoners dat anders, dan doen we ook dat anders. Daar gaat het gesprek over. Dat kan zijn een mooi pad langs de Vlijkade, omdat je dan ook in die openbare ruimte wat prettiger kunt verblijven. Dat voor wat betreft de achtergrond. Als het gaat om het proces, en dan ga ik er even heel snel doorheen, want u heeft de stukken al gekregen, bottom-line gaat het bij het proces eigenlijk om het volgende. In 2022 en 2023 heeft het Rijk de keuze gemaakt, RTB plus 1. De Richtlijn Tijdelijke Bescherming plus 1. En dat betekende dat gemeenten niet de ruimte kregen om afspraken te maken die verder gingen dan een jaar nadat de richtlijn beëindigd was. Dat maakt dat als je nadenkt over langere termijn opvang het natuurlijk wel heel erg ingewikkeld is. En overigens hadden we natuurlijk in '22, en ik denk ook nog wel in '23, toch nog een beetje het idee, deze mensen gaan ook nog wel misschien snel terug naar hun eigen land. In 2024 werd dat in die zin anders, dat er nog steeds geen duidelijkheid was vanuit het Rijk over langetermijnbeleid, ondanks dat dat ook door onze burgemeester indertijd regelmatig is gevraagd, ook in Veiligheidsraad verband. Maar toen ontstond er wel een reserve ontheemden breed. En die is grotendeels gevormd vanuit de resultaten 2023. Dat bood in ieder geval wel de ruimte om ook keuzes te kunnen maken voor de langere termijn. Bottom-line, college vindt dat de Oekraïners primair gewoon op humane wijze moeten worden opgevangen. Maar we weten wel, en het is ook belangrijk dat er gebouwd wordt voor de andere inwoners van deze stad, dat Crownpoint gesloopt moet worden. De bouwer houdt ons daaraan. En dat betekent simpelweg dat het een zoektocht was naar locaties die ook beschikbaar zouden zijn om eind 2025 daadwerkelijk gerealiseerd te zijn. En dan is het van belang dat je zoekt naar locaties met zoveel als mogelijk een woonbestemming. Als het gaat om participatie, daar is natuurlijk vrij veel over gezegd, is er heel bewust gezocht naar locaties waar een woonbestemming op rust. Over het algemeen als een bestemmingsplan wordt vastgesteld horen daar procedures bij. En op al die locaties, met uitzondering van de locatie Amstelwijck, zijn er ook procedures gevolgd en heeft uw raad uiteindelijk een bestemmingsplan vastgesteld. Het college heeft ook gekeken naar het verdichtingsbeleid, zoals dat door de raad is vastgesteld, en heeft bewust naar de locaties gezocht die passen binnen het beleid, zoals dat ook door de raad is vastgesteld. Participatie op de locatie, ik hoor het ook net veel bewoners weer zeggen, daarvan zeggen we, dat heeft in feite al plaatsgevonden, want er ligt een woonbestemming op 4 van de 5 locaties. En het zou niet helemaal eerlijk zijn om dan nu nog een keer die participatie over te doen, vervolgens te zeggen, maar we hebben eigenlijk heel erg weinig keus, er zijn geen alternatieven, we gaan het toch doen. Dan kun je beter eerlijk zijn en zeggen, er is geen participatie op de locatie, maar we willen wel in gesprek. En dat is ook echt het uitgangspunt over de manier van inpassing. Hoe

kan die doelgroep het beste landen in de omgeving, op welke manier, mits binnen het bouwplan, kan de bouw het beste aansluiten op de omgeving? We zijn begonnen met informatieavonden. En we zijn natuurlijk nog niet klaar. Er komen wat ons betreft per locatie begeleidingscommissies. We gaan informatieavonden houden voor de buurt. Altijd met een stukje discussie, en hoe ruim moet die buurt dan zijn? Dat realiseren we ons wel. Maar natuurlijk willen wij met de omgeving in gesprek over de manier waarop we dat het beste kunnen inpassen. Dat is de manier waarop wij naar het onderwerp participatie kijken. En zo hebben we het ook met elkaar uitgevoerd.

Als het gaat om de financiën, het uitgangspunt is eigenlijk altijd geweest dat langetermijninvesteringen niet ten koste mogen gaan van de reguliere begroting, van de reguliere reserves. En u leest het ook in de pers, het beeld dat de financiën leidend zijn en de subsidies leidend zijn, dat is niet correct. Crownpoint wordt gesloopt, omdat er woningbouw gepland is. En dat is ook van belang voor alle andere woningzoekenden in deze stad. Tegelijkertijd zijn er ook in de technische vragen wat vragen gesteld over het financiële kader. We hebben in dit geval geluk. Wij verwachten dat we vanuit de transitiekostenregeling Oekraïne middelen kunnen krijgen. En u ziet in de stukken 5,5, 5,7 miljoen staan. Ik durf met de wetenschap van wat we inmiddels toegekend hebben gekregen in het kader van het Schippersinternaat de stelling wel aan dat die nog wel ietsjes ruimer zou kunnen zijn. Wij verwachten 1,2 miljoen in het kader van de regeling flexwoningen. En wij gaan ervan uit dat wij in de reguliere begroting Oekraïne, de BOOO, beetje ingewikkeld, dat wij een groot deel van de kosten kunnen opvangen. De geluiden zijn dat gemeenten gekort gaan worden van 61 euro per dag naar 45. Daar is een enquête over geweest bij de VNG. Hebben we onze mening ook over gegeven. Maar we weten ook dat op het moment dat we voor lange termijn flexwoningen plaatsen er kosten weg gaan vallen. Kosten op het gebied van beveiliging, personeel, heel duur onderhoud van Crownpoint, schoonmaak, enzovoorts. En wij denken dat er voldoende financieel kader is om deze keus te maken, uiteraard met alle overwegingen aan u. Ook vanuit het gegeven dat er een reserve ontheemden breed is, die als achtervang kan fungeren. Ik denk dat ik daarmee een toelichting heb kunnen geven, althans, dat hoop ik, op de belangrijkste punten, zoals die ook in de inspraakreacties naar voren zijn gekomen.

De voorzitter: Dank voor uw technische toelichting. Wil ik allereerst de heer Stolk van de Verenigde Senioren Partij ook welkom heten. En voor de rest is de samenstelling hetzelfde, zoals bij de eerdere sessie. Wie wil er een vraag stellen? Dan ga ik toch gewoon weer het rijtje af. En dan vraag ik u om even inderdaad mee te schrijven. En dan vervolgens pakken we de ruimte om misschien nog verder verdiepende vragen te kunnen stellen. Wil ik wel zeggen dat we krap in de tijd zitten, omdat we natuurlijk ook de oordeelsvorming zo willen doen. Maar als er tijd nodig is, is er tijd nodig. Maar let u er een beetje op. Mevrouw Stolk, u gaat het goede voorbeeld vast geven.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Dat weet ik niet. Dat weet je maar nooit. Maar dank in ieder geval voor deze technische toelichting. Ik zou graag antwoord willen op twee vragen. In 2015 is het bestemmingsplan daar veranderd. En het bestemmingsplan is veranderd zonder inspraak en zonder participatie. Waarom is dat bestemmingsplan zo toen vastgesteld? Misschien heel technisch. Hoeft misschien ook niet vanavond een antwoord, maar als we maar een antwoord krijgen. Dan de tweede vraag. Als ik het goed

gehoord heb, heeft mevrouw aangegeven dat ze de mensen kent in de wijken en dat u weet wat er past in die wijken. Mijn vraag is dan, hoe komt u daarbij en wat weet u wat past? En volgens mij zitten er heel veel mensen, zijn er heel veel die ik ken, maar ook heel veel die ik nog niet ken. Kunt u daar misschien een toelichting op geven?

De voorzitter: Vooral dat laatste is volgens mij ook net hoe het ook gezegd is. Misschien kan mevrouw Vergouwen dat even nogmaals herhalen. Wie kan ik verder het woord geven? De heer Safranti.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, mogen we ook meerdere vragen stellen trouwens?

De voorzitter: Wat mij betreft één of twee, zolang we het inderdaad technisch houden. En mevrouw Stolk, u was keurig in de techniek. Mijnheer Safranti, gaat uw gang.

De heer Safranti: Ik wilde eigenlijk vragen waarom zeventig procent van de populatie die geplaatst wordt in de wijk Wielwijk wordt geplaatst? Want wat mevrouw Stolk net ook aangaf, u gaf net aan, wij kennen de DNA van de stad. Maar dan ga je juist deze groep niet in een kwetsbare wijk stoppen waar al heel veel problematiek speelt. Misschien wordt het een beetje politiek, maar ik wil het hierbij laten, bij deze ene vraag. De volgende vraag is, u gaf net aan dat u komt met begeleidingscommissies. Vind ik een hele goede zet. Maar is dat pas gaan leven bij u wanneer het rumoer is gaan beginnen of heeft u dat tijdens de informatieavonden al meegedeeld aan de buurtbewoners? Zal ik het hierbij even laten, voorzitter?

De voorzitter: Er komen namelijk echt nog een aantal collega's van u hierna aan het woord. En de kans is gewoon heel groot dat die vraag dan later door een ander gesteld wordt. De heer De Heer, gaat uw gang.

De heer De Heer: Voorzitter, in de beantwoording van de vragen wordt genoemd dat er heel veel locaties zijn onderzocht en dat er ook heel veel is afgevallen. Kan daar wat meer inzicht in komen, wat meer details, omdat het nu heel algemeen blijft. En daarbij ook graag een toelichting specifiek over die locatie aan de Zuidendijk en de Nassauweg.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: De heer De Heer was mij voor. Dat was mijn vraag ook inderdaad, die twee locaties. In De Hoven ook, maar van De Hoven weet ik dat er natuurlijk daar gebouwd wordt. Maar misschien kunt u dat ook nog even aangeven, waarom De Hoven niet mogelijk is?

De voorzitter: Dank. De heer Klerk van het CDA.

De heer Klerk: Het voordeel als je niet helemaal vooraan staat, is dat de vragen zo weg gaan. Maar dan toch om het belang ervan te onderschrijven even de vraag van de heer Safranti, die was er één die ik op mijn, hoe zeg ik dat, lever had, wilde ik zeggen. Maar u begrijpt wat ik bedoel. En dan de andere vraag inderdaad van, we begrepen dat er geen andere opties zijn. En dat deze locaties de locaties met woonbestemming zijn die gekozen zijn. Is overwogen om meer, en zo had ik hem dan verwoord, out of the box te

denken? En dan noem ik even wat de inspreker ook aangaf met die Zuidendijk en die Nassauweg. Is daar een overweging gemaakt om ook naar locaties te kijken die nog niet in gemeentelijk bezit zijn?

De heer Safranti: Mijnheer Klerk en ik voelen elkaar aan daarin.

De voorzitter: Er ontstaat hier van alles aan tafel. Mevrouw Pichel, Forum voor Democratie.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik heb twee dingen. Eigenlijk een verhelderende vraag van de presentatie en de ander is eigenlijk een vervolgvraag vanuit de insprekers. De verhelderende vraag is dat mevrouw Vergouwen in de presentatie zei dat we minder Oekraïners gaan opvangen. En de vraag is dan, want dat kwam er niet helemaal uit, hoeveel minder en waar gaan die anderen dan naartoe? En dan de vraag ten aanzien van het vervolg van de insprekers, is de vraag over de handhavers. Kunt u iets vertellen over het doel van de handhavers en dat stukje dat de inwoners zich overvallen voelen tijdens zo'n informatieavond?

De voorzitter: De heer Uysal van GroenLinks.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. Een aantal punten. 1, inpassingsmaatregelen. U gaf aan dat er nog ruimte was om samen met de inwoners te kijken hoe we dit verder kunnen inpassen. Op welke gebieden bestaan die inpassingsmaatregelen dan? Op welke terreinen zijn er nog punten te halen? Hoe kunnen we die win-winsituatie dan organiseren? 2, aansluitend de aangedragen locaties. Hoe zit het daarmee? Zijn die ook door het college onderzocht? En wat is de reden daarvan dan dat die niet zijn gekozen? 3, de begeleidingscommissie. Ik vraag me af hoe dat eruit moet zien? En is dat dan ook toegankelijk voor de bewoners? En wat is daar nut en noodzaak van? En hoe gaat dat dan echt in zijn werking? En tot slot, misschien kunt je ook iets zeggen over de verdeelsleutel. We gaan van meer dan 1.000 Oekraïense vluchtelingen na ongeveer 600, 650. Maar we weten ook dat de instroom blijft aanhouden. Het kan ook zomaar zijn dat er meerdere vluchtelingen deze kant opkomen en dat we misschien ook meer moeten opvangen. Hoe zit het daarmee dan?

De voorzitter: Mijnheer Roggekamp van Gewoon Dordt.

De heer Roggekamp: Dank u wel, voorzitter. Voordeel is dat er heel veel gezegd is. Toch ook nog twee vragen. Er wordt aangegeven dat de spreiding door de stad naar kleinschalig veel beter is, terwijl in het verleden juist de keuze is gemaakt voor grootschalige opvang. Is er onderzoek gedaan naar wat de bewoners van Crownpoint zelf willen qua opvang? En er wordt ook aangegeven dat kleine locaties bevordert de samenleving in de wijken. Maar is het niet zo dat als morgen die oorlog zou stoppen, dat die bewoners liefst zo snel mogelijk terug willen gaan en niet overal helemaal geïntegreerd willen zijn, maar dan terug willen naar Oekraïne? Of willen ze juist nu allemaal hier blijven? Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis van de SP.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Wat wij ons afvragen, ik hoor mevrouw zeggen van, win-winsituatie. Win voor de gemeente, omdat ze subsidie krijgen. Dat snap ik wel.

Win voor de Oekraïners. Maar wat is de winsituatie voor de huidige bewoners die er nu al wonen?

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Dank u. Er wordt in de beantwoording van de technische vragen gesproken over 2 verschillende subsidies. Eentje over de transitiekosten voor ontheemden. Eentje voor de bouw van 120 flexwoningen. Mijn vraag gaat over die laatste. Als wij niet 120 flexwoningen bouwen, maar 119, vervalt dan die hele subsidie of vervalt een deel daarvan?

De voorzitter: En tot slot de heer Katif.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Ik heb twee heel korte vragen. Mevrouw van de ambtelijke organisatie, de naam ben ik ontschoten.

De voorzitter: Mevrouw Vergouwen.

De heer Katif: Mevrouw Vergouwen, u hebt het namelijk over bestemmingsplannen waar geen participatie voor nodig is, schuine streep, die bestemmingsplannen zijn door de raad geaccordeerd, we gaan bouwen. Mijn vraag is, waarom eigenlijk überhaupt participatie nu? Waarom überhaupt de inloopavonden? Dat is één. De tweede vraag, u hebt het over subsidies. Er wordt ook gesproken over subsidies waarvan een fatale termijn is. Een fatale termijn betekent heel simpel dat je afhankelijk bent van die subsidie, als je bouwt of niet bouwt. En u zegt, het is geen kwestie van geld, het is ook geen fatale termijn. Zo komt het bij mij over. Kunt u daar iets meer over zeggen?

De voorzitter: De griffier heeft ook heel driftig meegeschreven. Die kan het u nog digitaal opsturen. Maar ik zie dat u het allemaal op twee blaadjes heeft gekregen. Heeft u behoefte om even een minuut kort te schorsen, dat we het digitaal op kunnen sturen of zegt u, we gaan gewoon beginnen?

Mevrouw Vergouwen: Ik ga een poging doen.

De voorzitter: Het is al opgestuurd. Gaat uw gang. En als er zo dan behoefte is aan verdiepende vragen, laten we eerst even alle vragen afgaan. Want het is volgens mij heel nuttig om dat eerst even te laten passeren. En dan kunnen we nog een verdiepende slag maken. Gaat uw gang.

Mevrouw Vergouwen: Het waren heel veel vragen. Ik hoop dat ik goed heb meegeschreven. Mevrouw Stolk had de vraag over het bestemmingsplan uit 2015. Waarom is dat zonder inspraak en participatie vastgesteld? Dat kan ik u niet vertellen. Ik ga ervan uit dat de vaststelling van het bestemmingsplan toen ging volgens de, in ieder geval op dat moment, geldende regels. En hoe die regels exact in elkaar zaten, weet ik niet. Ik kan u wel toezeggen dat ik dat voor u nog na zal gaan. Maar uw raad kennende, ga ik ervan uit dat u het netjes heeft vastgesteld, conform de regels die er toen golden.

De tweede vraag van mevrouw Stolk was dat mevrouw mij meende te horen zeggen, wellicht heb ik dat ook zo gezegd, maar dan moet ik dat corrigeren, dat ik de mensen in de wijk ken. Dat is niet het geval. Maar wij kennen wel onze bewoners. En wij weten welke bewoners wat ingewikkelder zijn. En weten ook welke bewoners werken, naar school gaan, participeren in de samenleving.

De voorzitter: U heeft het specifiek over bewoners van Crownpoint op dit moment?

Mevrouw Vergouwen: Eigenlijk gaat het om alle bewoners die in de gemeentelijke opvanglocaties zitten. Het grootste deel zit in Crownpoint, maar dat kunnen ook mensen zijn die op de locatie Singel verblijven. Wij kennen ze. Ik durf niet te zeggen dat ik ze alle 1.100 zelf ken, maar onze locatiemanagers weten heel goed welke bewoners er zitten. En wij hebben een omgevingsmanager die hier al ongelooflijk lang werkt. En datzelfde geldt voor onze communicatieadviseur. Die kennen echt de stad wel. Hebben best een beeld bij de wijken. Hebben ook een beeld bij de voorzieningen, zoals die er zijn bij de wijken. En dat betekent dat we met die achtergrond gewoon heel zorgvuldig gaan kijken wie we op welke plekken zullen huisvesten.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Ik had net het voorstel gedaan dat we eerst alle beantwoordingen...

Mevrouw Stolk: Maar ik wil toch heel even een verdiepende vraag hierop...

De voorzitter: Dat zullen we... Dan kijk ik de rest rond. Dat gaat ten koste van de dan de beantwoording van de andere vragen. Kunt u hem heel even opsparen?

Mevrouw Stolk: Weet je, voor ons zijn dit wel essentiële dingen. Want we hebben hierna een oordeelsvormende vergadering, wat inhoudt dat de raad een oordeel moet vellen of die woningen daar wel of niet komen.

De voorzitter: Dat stelt u volstrekt terecht vast hier.

Mevrouw Stolk: Desnoods gaan we dan gewoon een ander avond verder. Want ik laat het me echt niet door de strot duwen vanavond. Echt niet.

De voorzitter: Maar volgens mij, die woorden laat ik bij u. Dat is ook absoluut niet de opzet van mij als voorzitter althans om dat zo te doen. Ik heb allereerst, voordat we begonnen, hebben we de afspraak gemaakt dat we alle vragen langslopen. Als uw ordepunt hier is, de vraag die zojuist door mijn gesteld is, moet nu beantwoord worden, dan kijk ik de rest van de commissieleden aan. En dan is het mij om het even. Maakt mij niet zoveel uit. Dan geef ik mevrouw Stolk het woord. Gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. En dank ook aan mijn mede-commissieleden dat ik deze vraag mag stellen. U geeft aan dat u de mensen in de wijk kent, omdat... Niet de Oekraïners. We hebben het toch over een wijkmanager en... Vergis ik me dan? U heeft het alleen over de Oekraïners?

Mevrouw Vergouwen: Ik zeg, ik wil het nog een keer herhalen, als u dat goed vindt, voorzitter, dat onze locatiemanagers vooral... Want ik moet vooral niet over mezelf spreken, want dat is niet het geval. Ik ken ze echt niet de Oekraïners, althans ik ken er natuurlijk een aantal, maar ik kan daar echt niet veel zinnigs over zeggen. Maar onze locatiemanagers kennen de Oekraïense bewoners. Daar heb ik het over. En ik zeg daarnaast dat wij een omgevingsmanager hebben, dat wij een communicatieadviseur hebben, die wij allebei, beiden heel lang kennen, en dat die de stad en de wijken kennen en weten welke voorzieningen waar zijn.

De voorzitter: Volgens mij is het heel nuttig geweest dat mevrouw Stolk deze vraag heeft kunnen stellen. En mevrouw Stolk heeft volgens mij ook gewoon deels het goed gehoord en zijn er twee dingen gezegd.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik heb het heel goed gehoord. Het is inderdaad de Oekraïners en de wijkbewoners.

De voorzitter: Gaat u weer verder met de beantwoording.

Mevrouw Vergouwen: De vraag van mijnheer Safranti, zeventig procent van de woningen wordt in Wielwijk gebouwd. Wij hebben het beeld dat Amstelveen niet behoort tot de wijk Wielwijk. Daarmee is dat geen zeventig procent. Dat neemt niet weg dat er in dat deel van de stad, zeker relatief gezien, meer woningen worden gebouwd dan elders. Wij denken dat de Oekraïners, omdat ze voor een heel groot deel werken, kinderen naar school gaan, een prima aanvulling kunnen zijn op die wijk. En dat geldt ook voor de woningen. Wij denken dat het een kwalitatieve aanvulling is in alle wijken waar ze gebouwd worden. Mijnheer Safranti had ook een vraag gesteld over de begeleidingscommissie. Is dat pas gaan leven toen er rumoer kwam, was uw vraag. Mijnheer Safranti, u weet wellicht dat we ook een azc gaan bouwen in Dordrecht. En ook in dat kader hebben wij een begeleidingscommissie. Wij zijn heel blij met de manier waarop die begeleidingscommissie gefunctioneerd heeft en eigenlijk nog steeds functioneert rondom de komst van het azc. Dat is ook de reden dat wij aan de voorkant hebben gezegd dat we dat ook wilden doen met betrekking tot alle locaties voor de opvang Oekraïners. En dat hebben wij ook op de informatieavonden allemaal... Op elke avond hebben we dat gemeld. Mijnheer De Heer vraagt naar welke locaties zijn er nog meer onderzocht? Nou ken ik ze niet allemaal uit mijn hoofd, maar er zijn echt heel veel locaties onderzocht. We hebben breed binnen de organisatie de collega's gevraagd, kijk eens, waar zitten de locaties? Wij hebben, en dan noem ik maar een voorbeeld, de locatie Provincialeweg, Heestingsweg gekeken. Is niet in ons eigendom. Ligt in het hoekje van de N3. En dat was voor ons, vanuit onder andere milieuperspectief, maar om allerlei reden gewoon niet een haalbare locatie. Had een hele mooie locatie geweest in het kader van spreiding over de stad. Als het gaat over de locatie zuidelijk, die hier net genoemd werd, die locatie is verkocht. De locatie Nassauweg heeft een bestemming... We hebben echt contact gehad met de makelaar. De locatie Nassauweg heeft een bestemming, en dan moet ik heel even op mijn app kijken, groen en water. Ook vanuit het perspectief van stedenbouw wordt dat niet gezien als een gewenste locatie. Nog afgezien van het gegeven dat het niet de juiste bestemming heeft. We hebben heel veel locaties onderzocht. We hebben heel veel gebouwen onderzocht in 2023.

En daarna hebben we ook stadsbreed echt veel locaties onderzocht. Maar met name het bestemmingsplan was wel een bepalende factor, omdat je daarmee gewoon veel sneller kunt handelen, als je een woonbestemming hebt. Mijnheer Klerk heeft gevraagd, out of the box, heb je ook gekeken naar woningen die niet in gemeentelijk bezit waren? Jazeker, daar hebben we ook echt naar gekeken. Maar in dit geval, ik noemde even het voorbeeld Heestingsweg, was ook een eigenaar die niet eens met ons het gesprek aan wil. Althans, we hebben wel een gesprek gehad, maar dat heeft niet tot resultaat geleid. Nog afgezien van het feit dat de bestemming daar niet paste. Mevrouw Pichel vraagt naar minder Oekraïners. Hoeveel minder en waar gaan de anderen naartoe? We hebben in de stukken aangegeven dat wij in een aantal jaren uiteindelijk willen zakken naar 650 Oekraïners. Dat is ongeveer 715, 720 plekken. Want je hebt natuurlijk altijd een stukje uitval. Wij houden nog een jaar of 2 de locatie Singel, tot eind 2026. En dat betekent dat we van 1.165 naar 1.000 naar 900 naar uiteindelijk met een aantal jaren zo'n 700 plekken en feitelijk 650 Oekraïners gaan teruglopen. Handhaving. Wij hadden niet gevraagd om handhavers aanwezig te laten zijn. Datzelfde gold voor de politie. Wij hebben ze wel gevraagd, en dat geldt voor alle locaties, om op de achterhand aanwezig te zijn. Dat is een normaal iets wat we vaker doen. Vanuit de politie is door de wijkagent aangegeven, ik vind het heel erg fijn om erbij te zijn. Ik ken deze omgeving, ik ken de bewoners en ik wil gewoon feitelijk aanwezig zijn. Dat vonden wij geen enkel probleem. We hebben overigens ook van de wijkagent teruggekregen dat ze van mening was dat ze plezierige gesprekken had gevoerd met de bewoners. Onze inzet was geenszins om intimiderend te zijn richting bewoners. En ik heb begrepen van mijn collega, want ik was die avond net niet aanwezig, dat de wijkagent de vraag heeft gesteld aan handhaving om ook feitelijk aanwezig te zijn. En overigens gaven ook de collega's van handhaving aan plezierige gesprekken te hebben gehad. Mijnheer Uysal vraagt over de inpassingsmaatregelen. Dat kan van alles zijn, wat ons betreft. Dat ligt voor een deel nog open. In het raadsvoorstel staat ook dat we een bedrag vragen om die inpassingsmaatregelen te kunnen geven. En dat kan ook iets zijn wat afkomstig is van de omwonenden. Wij hebben, bijvoorbeeld bij de Cornelis Trompweg, voorgesteld om het terreintje aan de achterkant opnieuw in te richten. Voor het parkeren van onze bewoners, maar ook om meer parkeerplaatsen te kunnen creëren voor de eigen bewoners van de flat. Die voelen dat niet zo, maar wij dachten, en wellicht is dat nog steeds zo, dat dat een aanvulling zou zijn op de wijk, omdat daar veel parkeerproblematiek is. Als het gaat om de inrichting van de openbare ruimte rondom de Vlijkade, weten we dat daar best nog wel wat wensen zijn. We weten dat bij het Rudyard Kipling-erf er een school is die bezig is met een groenblauw schoolplein. Als we daar wat in kunnen betekenen, dan is dat iets waar we voor openstaan. Maar wij vullen het niet alleen in. We moeten het invullen juist met de omwonenden. Het is ook een beetje afhankelijk van waar de omwonenden mee komen. U had een vraag over de samenstelling van de begeleidingscommissie. Bij het azc, de begeleidingscommissie bestond uit omwonenden en bedrijven. Maar het azc ligt natuurlijk ook op het bedrijventerrein Dordtse Kil IV. Ik kan me voorstellen dat het hier voornamelijk omwonenden zijn, die in de omgeving wonen. Overigens, dat is ook iets wat we doen rondom het Schippersinternaat, met een begeleidingscommissie werken. Als ik het voorbeeld van het azc mag aanstippen, daar hebben wij over diverse thema's gesproken.

Over het thema veiligheid. En wat is er dan nodig om iedereen zich veilig te laten voelen? Over het thema meedoen in de samenleving. Wat is ervoor nodig om, bij het azc ging dat om de asielzoekers, zich zo goed mogelijk thuis te laten voelen? Maar ook, wat is er nodig voor de omwonenden om daar een goed gevoel bij te hebben? Wil je iets doen op het moment dat de mensen daar komen wonen? Kunnen we daar een bijdrage aan leveren? Het kan gaan over de verkeersontsluiting. Daar ging het ook over bij het azc. Zo kunnen er allerlei onderwerpen zijn. En wat ons betreft, zijn die allemaal bespreekbaar in de begeleidingscommissie. Mijnheer Uysal vroeg nog iets over de verdeelsleutel, ook in relatie tot de hoge instroom. Door het college is de keus gemaakt, je moet ergens een keus maken, om minder Oekraïners op te vangen. Wij vangen echt veel meer Oekraïners op dan dat we zouden moeten volgens de norm. Tegelijkertijd is er ook wel het besef, die instroom is nog steeds heel erg groot. Dat betekent dat we nu al begonnen zijn met uitstroom. Dat, ik denk een week of 2, 3 geleden er nog 27, 28 mensen naar Gorinchem zijn gegaan. Dat daar een nieuwe locatie werd opgeleverd. En wij natuurlijk aan onze buurgemeenten vragen, mogen wij bij voorrang leveren, omdat wij dichtgaan? En het andere deel moet opgevangen worden met nieuwbouw. De locatie Schippersinternaat hebben we aangekocht. Dat is in het gebouw, een mooie, ik noem het maar, bufferlocatie totdat flexwoningen worden opgeleverd en op enig moment de Singel ook weer leeg gaat. En daarmee kunnen we gewoon geleidelijk terug naar het aantal, zoals het college dat voor ogen heeft. En er zijn ook gemeenten die onderpresteren. Dordrecht vindt dat we echt meer dan genoeg gedaan hebben. En wij voldoen nog steeds ook met deze uitgangspunten ruim aan de normen. Even kijken. Dan mijnheer Roggekamp. Is er onderzoek gedaan, ook over wat bewoners willen? Er is geen onderzoek gedaan. Maar ik spreek wel onze locatiemanagers geregeld. Het liefst willen ze gewoon hun eigen huisje, waar ze met hun eigen gezin kunnen wonen. Eigenlijk niet heel veel anders dan een heleboel andere mensen willen. We hebben ook nadrukkelijk uitgelegd wat we gaan doen, is nog steeds geen huisvesting. Het blijft opvang en het blijft sober en doelmatig, maar het wordt wel beter dan dat het nu is. We hebben ook gezegd, we doen jullie soms ook een aanbod om naar de regio te gaan, omdat er elders plekken zijn. En dat gaan we niet 4 keer doen. Want we hebben niet de luxe, om het zo maar te zeggen, om te kunnen zeggen, als je dit niet wil, dan wordt het dat wel. Want we hebben ook met elkaar gewoon een hele grote opgave te gaan. De vraag van mijnheer Roggekamp, willen bewoners morgen niet terug? Daar zijn landelijk wel wat onderzoeken naar gedaan. Zeker in het begin wilden bewoners heel snel terug naar Oekraïne. We zien dat naarmate ze hier langer blijven, kinderen soms van middelbare school komen, gaan studeren, dat doen ze soms in Tsjechië of andere Europese landen, maar ook heel vaak gewoon hier in Nederland. Je ziet dat mensen de taal meer leren. Daarmee meer het beeld is, we zouden wel willen blijven. Wij volgen de regels van de overheid. Ze vallen onder de Richtlijn Tijdelijke Bescherming. Die wordt op Europees niveau verlengd. En dat zijn eigenlijk gewoon de regels die wij daarvoor volgen. Niet meer, niet minder dan dat. Een deel wil terug, want die hebben soms vaak ook nog mannen daar wonen en werken. En een deel zou eigenlijk het liefst hier een toekomst opbouwen. Maar voor ons is het kader van het Rijk het kader. Mevrouw Kamphuis had een vraag over, wat is eigenlijk de win voor de huidige bewoners? Ik realiseer me dat als je een grasveld voor je neus hebt staan, waar dan mogelijk ook een woonbestemming op zit, dat dat niet fijn is.

Tegelijkertijd zeg ik, die bestemming is er wel altijd geweest. Wij hebben de raad een budget gevraagd om wat te kunnen doen in de win-win. En het is afhankelijk van de

uitkomst van de gesprekken met de wijk waar die win-win in zit. Ik noemde net de school op het Rudyard Kipling-erf. Daar zou een stukje win-win kunnen zitten, daar waar je dat speelterrein van de school op een andere manier inricht. Maar ik sta ook open voor andere opties die er zijn. Mijnheer Groenewege had nog een vraag over de subsidiëring flexwoningen.

De voorzitter: Een seconde. Laat hier helder zijn, ik wil er toch even een punt over maken, dat dit een ambtelijke ondersteuner is die een technische toelichting geeft over het punt, het voorstel wat het college besloten heeft. Als het uiteindelijk gaat over verantwoording, ook voor het publiek, dan zal het college dat zo doen en zullen de partijen met elkaar de discussie voeren over het voorstel wat voorligt. Daar waar het gaat over uitingen van afkeuring of instemming, daar verzoek ik u, ondanks dat ik weet dat het u echt aan het hart gaat en dat u aan heeft gegeven zelfs er slapeloze nachten over heeft gehad, verzoek ik toch om hier terughoudend mee om te gaan of eigenlijk liever gewoon niet te doen. Dat bevordert ook wat we hier aan tafel doen. En dan kunnen we dat met elkaar ook op een goede wijze doen vanavond. Ik vraag daar wellicht veel van u, maar ik hoop dat u daaraan mee kunt werken. Dan geef ik u weer het woord.

Mevrouw Vergouwen: Dank u wel. Ik was dacht ik bij mijnheer Groenewege. De vraag, vervalt de subsidie voor de flexwoningen als er 1 woning minder gebouwd wordt? Het antwoord is nee. Er wordt 7.800 euro per woning gegeven. Als we in plaats van 120, 115 woningen bouwen, dan moet u het vermenigvuldigen met 7.800. Ik kan het niet uit mijn hoofd. Maar dan wordt het op die manier berekend. En voor wat betreft de subsidie transitiekosten, die heeft niet met het aantal woningen te maken, maar met het aantal mensen wat opgevangen wordt. Mijnheer Katif. Even kijken hoor. Waarom is ervoor gekozen om nu de inloopavonden te houden? Dat is op verzoek van een aantal raadsleden geweest, direct na de zomervakantie. Als u de stukken leest, dan hebben we ook aangegeven in de stukken geen inspraak te willen geven op de locaties, omdat de geschiedenis leert dat daar vaak natuurlijk veel bezwaren op zijn, ook rondom de bestemming. En we van mening waren dat, gelet op het feit dat de bestemming al wat langer vastligt, dat onderdeel eigenlijk al besloten was. En is ook aangegeven dat we nadrukkelijk met elkaar wel de participatie wilden doen op het onderdeel, hoe pas je dat zo goed mogelijk in? Primair beoogd na de besluitvorming van de raad, omdat er vanuit uw raad verzoeken waren direct na de zomervakantie hebben we gezegd, dan halen we die informatieavonden naar voren en doen we dat op een eerder moment. De vraag over de fatale termijnen rondom flex en NOO. Rondom flex is dat correct. Dat betekent dat wij in de zomer 2025, ik hou even een kleine slag om de arm, de bouw ik dacht gestart of afgerond moet zijn, maar volgens mij gestart moet zijn voor wat betreft de NOO. En dat heeft u ook in de technische vragen kunnen lezen. Heeft de NOO tot deze zomer een andere strategie gehanteerd. En deze zomer, en dat is aan het eind van de zomer geweest, heeft de NOO gezegd, als het gaat om de transitiekostenregeling, dan mag je een aantal jaren vooruit kijken. Dat biedt ons meer ruimte in financiële zin.

Niet in besluitvormingszin, omdat voor ons de deadline veel meer zit op het sloopmoment van Crownpoint dan op de subsidies.

De voorzitter: Dank voor uw toelichting. Doe ik even kort een veegronde voor commissieleden die hun vraag gemist hebben of niet beantwoord hebben gezien. En ik zag dat mevrouw Pichel daar aandacht op wilde geven. Gaat uw gang.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Ik miste inderdaad één van de vragen, wat ik kan begrijpen, want we waren zoveel vragen. Maar ik had hem nog even specifiek op dat stukje van de Weeskinderdijk déjà vu. De mensen die zich tijdens een informatieavond eigenlijk overvallen voelden en het idee hebben dat ze werden getast in hun veilige ruimte. En eigenlijk wat daar uw reflectie op is.

Mevrouw Vergouwen: Ik heb hem niet overgeslagen, omdat ik het een ingewikkelde vraag vind. Maar ik vind het wel een ingewikkelde vraag, want ik kan natuurlijk niet voelen wat mensen voelen. Wat ik wel weet, is dat mijn collega's, want de laatste avond was ik er zelf niet bij, respectvol richting de bewoners zijn geweest. De politie stond niet buiten te wachten tot de mensen naar binnen kwamen. Nogmaals, ik kan natuurlijk niet voelen wat de mensen voelen. Dat laat ik ook bij hen. Maar wij hebben een beeld wat toch wat anders is dan wat de omwonenden hebben.

De voorzitter: Daarmee is die vraag ook beantwoord. Ik zou eigenlijk om uiterlijk halftien de oordeelsvormende vergadering willen aanvangen. Daartussen willen we heel even denk ik nog de boel laten bezinken. En daarvoor moeten we nog een politieke vraag of anderszins met elkaar formuleren. Maar ik denk wel dat, ook indachtig met wat de enkeling van u naar voren heeft gebracht als commissielid... Ik geef u zo het woord. Is het denk ik goed om toch nog even ruimte te bieden voor een aantal verdiepende vragen. Kan ik vingers zien wie die behoefte voelt op dit moment? We doen nog één verdiepende technische vraag. En dan gaan we zo voor de politieke vraag. De heer Safranti.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, DNA van de stad, dat is ook een paar keer genoemd, maar ook het DNA van de Oekraïners is genoemd. Dan denk ik, in plaats van het verspreiden van deze doelgroep of bewoners of burgers, hoe je het ook wil noemen, door de hele stad, waarom is er niet gekozen bijvoorbeeld naar een SSF-vorm? Waar alle bewoners bij elkaar konden zijn. Toch wel veilig, maar ook een eigen stekje hadden. Dat was eigenlijk de vraag die ik wilde stellen. Ik kan hem natuurlijk wel uitbreiden, maar ik probeer zo kort mogelijk.

De voorzitter: Volgens mij is uw vraag helder overgekomen. Dank. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Toch nog even een verdiepende vraag. Want ik hoor wat mevrouw Vergouwen net zei, het antwoord over dat de inwoners zich overvallen voelden. Het staat even los van de handhavers, want ik denk dat dat een los verhaal is. En ik snap dat mevrouw Vergouwen misschien niet zo goed kan aanvoelen wat dan de emoties zijn.

En toch hebben we dit wel vaker gezien, een informatieavond waarin mensen gewoon voor een voldongen feit staan en het idee hebben van, jeetje, deze zag ik niet aankomen. En persoonlijk vinden wij het wel heel erg belangrijk dat we daar gewoon rekening mee houden als gemeente. En dit kunnen we inschatten. Daar zijn communicatietechnieken voor. Ik zou toch wel even willen vragen van, is daarover gesproken of evalueren jullie dat? Want ik vind het, even los van wat we van deze plannen vinden en wat we daarmee moeten doen en dat we Oekraïners moeten opvangen, dat is een hele andere discussie, maar dit is toch een ontzettend belangrijk deel als we iets moeten gaan doen in onze wijken.

De voorzitter: Ik constateer dat uw inleiding vrij politiek van aard was, maar uiteindelijk uw vraag was vrij technisch van aard. Laten we hem ook op die manier dan van beantwoording voorzien. Mevrouw Kamphuis, SP.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Ik vroeg net win-win. Naar mijn gevoel heb ik niet echt antwoord gehad, want ik begrijp aan de Cornelis Trompweg dat die parkeerplaats inderdaad wordt aangepakt, een fietsenstalling komt en negen parkeerplaatsen van bewoners voor de Oekraïners. Maar wat ik begreep van de bewoners zelf, dat het eigen terrein is. Wat is daar win-win aan?

De voorzitter: Kunt u technisch toelichten of daar sprake is van eigendom?

Mevrouw Kamphuis: Is daar sprake van eigendom?

Mevrouw Vergouwen: Ik snap hem.

De voorzitter: Top. Dan geef ik mevrouw Vergouwen het woord. Gaat uw gang.

Mevrouw Vergouwen: Vindt u het goed dat ik eerst nog een andere vraag beantwoord? Want mijn collega's luisteren thuis mee en die geven dan mij de antwoorden door via de app. Dat is uw vraag, mevrouw Stolk, over het bestemmingsplan. En ik lees even voor wat mijn collega mij appt. Het bestemmingsplan Stadspolders was een actualisatie. Er is geen voorontwerp inspraakreacties geweest. Dat er bij een actualisatie geen voorontwerp nodig was, heeft de raad zelf in 2015 besloten. Daarna is in 2018 bestemmingsplan Stadspolders vastgesteld door de raad. Daar heeft gewoon een zienswijzeprocedure en beroepsprocedure over plaatsgevonden. Dat voor zoveel wat betreft het bestemmingsplan. Mijnheer Safranti stelt de vraag naar DNA Oekraïners en waarom niet gekeken naar één locatie? We hebben u geprobeerd uit te leggen dat we bewust gekeken hebben, omdat we weten dat die opvang langer duurt, om de locaties te spreiden over de stad en echt wat meer locaties te kiezen. Wat je ziet op Crownpoint, één hele grote locatie. Daarmee is het effect er ook alleen op die directe omgeving. En u hoort mij niet zeggen dat dat een hele overlastgevende locatie is. Maar mensen lopen natuurlijk gewoon wel buiten rond en zijn daar aanwezig. En op het moment dat je dat spreidt over de stad, dan gaat het beter. Maar wij denken ook dat als het gaat om het landen in de stad, dat beter gaat als kinderen naar school gaan en ze gaan allemaal naar dezelfde school, dan is hun Nederlandse taalvaardigheid nog steeds niet beter.

Op het moment dat dat verspreid is over de stad, omdat ze ook verspreid over de stad wonen, dan zitten ze met meer Nederlandse kinderen in de klas. En dan ga ik ervan uit dat ze ook beter Nederlands leren spreken en beter de Nederlandse cultuur, voor zover die er is, leren kennen, enzovoorts. En daarmee gaat dat landen in die omgeving, in onze optiek, echt beter. Mevrouw Pichel zei, buurtbewoners voelden zich overvallen. Evalueert u dat en heeft u daar ook aan de voorkant over gesproken? Een aantal raadsleden hebben ons begin september verzocht om nog voor de raadsbehandeling informatieavonden te houden. Daarmee stond het proces qua tijd onder druk. Dat is gewoon absoluut waar. Wij realiseren ons best dat we bewoners met een kort tijdpad hebben uitgenodigd. Dat had ook als doel, zodat u als raad dat mee kon nemen in uw afwegingskader. Evalueert u dat ook? Ja, dat doen we zeker. We hebben elke avond met elkaar gezeten en gekeken, wat ging er goed, wat ging er niet goed? De eerste avond

hadden we hoekjes ingericht. Hoekjes om wat te vertellen over de begeleidingscommissie. Hoekjes over, hoe moet het bouwproces eruitzien? De omgevingsmanager die wat kon vertellen, met een locatiemanager. Wat zijn dit voor mensen en hoe past dat nu? Elke avond evalueer je opnieuw en zeggen, moeten we dat op een andere manier doen? Er is ook verschil in vragen. Vanuit de Rudyard Kipling-erf bijvoorbeeld kwamen aan de voorkant ontzettend veel reacties. Daar kwam ook aan de voorkant al de melding, let op, we gaan met heel veel mensen komen. Om maar even een antwoord te geven op uw vraag, waarom zijn daar andere mensen aanwezig? Daarom. Omdat we dat ook zoveel als mogelijk in de gaten houden. En daarin kijken we ook echt wel kritisch naar onszelf van, hadden we dat ook anders of beter kunnen doen?

De voorzitter: Voordat u verdergaat, dat leidt toch nog tot één vraag, omdat we nu in die verdiepingssfeer zitten, van mevrouw Stolk. Gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dat zijn er eigenlijk twee. Maar het zijn twee korte vragen waar een kort antwoord op kan. Wat als die raadsleden niet hadden gevraagd om de raad daarin te betrekken en ook informatie te geven aan de omwonenden? Hoe had u daar dan mee omgegaan? En ten tweede, u heeft het over verspreiden van de stad. Waarom dan zestig procent in Wielwijk? Zeventig.

De voorzitter: Tweede vraag is volgens mij ook in de eerste ronde voor een deel beantwoord, maar we zitten er toch. Gaat uw gang.

Mevrouw Vergouwen: Mevrouw Kamphuis had ook nog een vraag, over de Cornelis Trompweg. Dat is inderdaad particulier terrein. Wij weten dat de bewonersvereniging geen goedgevulde kas heeft. Als je kijkt naar de inrichting van het terrein, dan staan daar heel veel auto's geparkeerd, ook auto's van bezoekers van het Admiraalsplein. Het is best moeilijk om je auto daar op sommige momenten te kunnen parkeren. Wij denken dat door een andere inrichting van dat parkeerterrein er winst te behalen is. Niet alleen voor onze bewoners, maar wij denken dat er echt aanmerkelijk meer parkeerplekken te realiseren zijn. En als je een terrein afsluit, en die kosten zijn uiteraard voor onze rekening, de eigen bewoners hebben meer ruimte om op hun eigen terrein inderdaad te parkeren. En in ruil daarvoor zeggen wij, wij betalen daar de kosten voor, maar willen dan ook een aantal parkeerplaatsen voor onze bewoners.

Als de bewoners dat niet willen, omdat ze zeggen, het is allemaal privéterrein, dan gaan wij op zoek naar een andere oplossing. Mevrouw Stolk. Wat had u gedaan als raadsleden dat niet gevraagd hadden? Ik heb u eerder in de presentatie al aangegeven dat het idee was om niet zozeer inspraak te geven op de locaties, omdat daar al besluiten over zijn, omdat het college niet anders doet dan handelen binnen de door de raad gestelde kaders, ook als het gaat om verdichting. Maar dat het college, en daar is ook echt geregeld over gesproken, wel steeds heeft gezegd, ga praten over een goede inpassing, ga praten over... En doe dat in de vorm van begeleidingscommissies, want dat is ook goed bevallen bij het azc. Doe dat in de vorm van informatieavonden, enzovoorts. En dan hadden we dat absoluut ook gedaan, alleen op een wat later moment.

De voorzitter: Laten we ook niet buiten de microfoon om... Ik weet dat er raadsleden zijn die dat niet prettig vinden. Dan dank ik u volgens mij nu voor de toelichting. Een vrij uitgebreide toelichting. Ik denk dat we dat met elkaar ook even moeten laten bezinken.

Maar we moeten eerst met elkaar nog even bepalen wat we voor de volgende ronde gaan doen. We gaan zo dadelijk aanvangen met de oordeelsvormende vergadering. Betekent dat de fracties een voorlopig standpunt kenbaar zullen maken. Met elkaar de discussie zullen voeren over dit raadsvoorstel. En het college daar ook op kunnen bevragen. En het is goed gebruik dat we dat begeleiden met een politieke vraag, zodat we met elkaar de scherpste kunnen hebben en waarover we het willen hebben. En ik nodig ook partijen hier aan tafel uit om een politieke vraag, zij het een conceptmotie idee, of iets van dien aard, naar voren te brengen. En dan vraag ik wie ik daarover het woord kan geven. Mijnheer Safranti.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, naar aanleiding van alle technische vragen die wij hebben gesteld, maar ook andere partijen die gesteld hebben en de bewoners gehoord hebbend, maar ook het ambtelijk apparaat, vinden wij dat dit niet voldoende is. En dat we dat zeker in de oordeelsvormende sessie verder willen uitstippelen, willen wij ja of nee willen stemmen op het voorstel zelf.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Dat kan. En daar kunt u een politieke vraag aan verbinden. Ik zie mevrouw Stolk, ik zie de heer Van der Net, maar ik geef mevrouw Stolk als eerste het woord.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Ik zou graag de politieke vraag willen formuleren, vinden wij als commissie dat het traject wat doorlopen is, participatietraject... En dan heb ik het over het gehele traject, niet alleen voor de bewoners, maar ook voor deze commissie en raad, want wij zijn daar net zo mee overvallen. En dan is de tweede politieke vraag, vinden we dat de...

De voorzitter: Wat was precies uw eerste vraag? Wat vinden we... En dan kwam er een opsomming. En wat was dan precies de vraag? Kunt u die nog herhalen? Er miste een deel namelijk.

Mevrouw Stolk: Het doorlopen participatietraject, zowel voor de inwoners van onze stad als voor de raad, vinden we dat traject voldoende doorlopen? Dan de volgende politieke vraag is, vinden we dat de locaties voldoende verspreid zijn over de stad? En dan heb ik nog een derde politieke vraag. Vinden wij dat de flexwoningen, op de locaties waar ze nu aangewezen staan, doorgang moeten vinden? En die discussie zou ik heel graag met de raad aangaan.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De voorzitter: Ik zag ook nog een vinger van de heer Van der Net. Maar als mijnheer Van der Net zo galant is om dat toe te staan?

De heer Van der Net: Meestal niet, maar nu wel.

Mevrouw Kamphuis: Eindelijk. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Ik sta honderd procent achter het voorstel van de VSP.

De voorzitter: Waarvan akte. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: De politieke vraag is of dit voorstel voldoende rekening houdt met de belangen van zowel de bewoners als van de Oekraïners, voorzitter.

De heer Katif: Voorzitter.

De voorzitter: Dank. De heer Katif.

De heer Katif: Het komt niet zo vaak voor, maar ik sluit me volledig aan bij de heer John van der Net van de VVD.

De voorzitter: Er ontstaat echt veel hier vanavond aan tafel, zoals ik eerder al opmerkte. Dat is heel goed, want dat betekent dat we zo de discussie ook scherp kunnen voeren. De heer Roggekamp of was het de heer Van Leeuwen? De heer van Leeuwen, excuus, gaat uw gang.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Steun voor de politieke vragen, zoals geformuleerd door de VSP.

De voorzitter: Zijn er mensen die nog het woord wensen? Volgens mij zijn er een aantal goede vragen gedeeld. Dan stel ik voor om echt vijf minuutjes even snel wat te drinken, snel naar het toilet te gaan en dan gaan we vol gas weer door.

4. Beschikbaar stellen van kredieten voor de realisatie van flexwoningen op 5 locaties voor de huisvesting van Oekraïense ontheemden - Raadsvoorstel

Voorzitter: De heer Den Heijer
Raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Groenewege (Partij voor de Dieren)
Dhr. De Heer (ChristenUnie/SGP)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Katif (Beter Voor Dordt)
Dhr. Klerk (CDA)
Mevr. Lammens-Oostdijk (VVD)
Dhr. Van Leeuwen (Fractie van Leeuwen)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Pichel (Forum voor Democratie)
Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)
Dhr. Safranti (DENK)
Dhr. Stolk (VSP)

Mevr. Stolk (VSP)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Dhr. Uysal (GroenLinks)

Portefeuillehouders: wethouder M. Burggraaf

De voorzitter: We gaan weer verder. Kan de deur gesloten worden? Daarmee is de deur gesloten. Wil ik iedereen weer welkom heten bij de inmiddels oordeelsvormende sessie. Behoeft volgens mij weinig uitleg waar de oordeelsvormende sessie over gaat. Ik zal nog wel even stilstaan bij de politieke vragen die gesteld zijn. Houdt het voorstel voldoende rekening met zowel bewoners als met Oekraïners die nu in Dordrecht verblijven? Vindt de commissie dat het participatietraject dat doorlopen is voor de commissie naar bewoners voor nu voldoende? Vinden we dat de locaties voldoende verspreid zijn over de stad? En vinden we dat de bouw van flexwoningen op de vijf locaties doorgang moet vinden? Wil ik eerst opmerken dat wij geen aansluitende commissie hebben na deze commissie. Betekent dat we ruimer in ons jasje zitten dan de vorige keer. En laat ook helder zijn, ik als uw voorzitter heb geen haast. Als u daar uw tijd voor wil nemen, dan neemt u uw tijd daarvoor. En laten we wel met elkaar het zo puntig en beknopt mogelijk houden. Maar ik snap ook dat het wel ergens over gaat. Laten we elkaar daar scherp op houden en het debat vooral over de inhoud van de politieke vragen voeren. Dan vraag ik allereerst wie ik het woord kan geven of wie überhaupt een inbreng wil leveren? Dan stel ik voor dat we gewoon eens een keer aan die zijde beginnen. Mijnheer Katif, gaat uw gang.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Ik heb de woordvoering wel voorbereid met de gedachte namelijk, datgene wat vandaag besproken is, dat was eigenlijk de vorige keer ook, alleen nu iets verdiepend. Voorzitter, commissieleden, bezorgde bewoners, vandaag spreken wij over een belangrijk onderwerp, de huisvesting van de Oekraïense ontheemden in onze stad. Dit leidt tot vele zorgen bij onze inwoners. Natuurlijk moeten we mensen helpen die door de oorlog hun huis zijn kwijtgeraakt. Dat is onze menselijke plicht, zoals ik daar zag of las. Maar wij mogen daarbij de belangen van de inwoners van Dordrecht niet uit het oog verliezen. Veel bewoners voelen zich buitengesloten. Ze hebben geen inspraak gehad over waar deze woningen moeten komen. Er zijn wel informatieavonden geweest, maar dat is niet hetzelfde als echt meedenken over belangrijke beslissingen, voorzitter. Mensen in wijken, zoals Wielwijk en Stadspolders voelen dat de keuze voor hun buurt is gemaakt, zonder dat zij hier invloed op hadden. Als gemeenteraad hebben wij de taak om te zorgen dat de beslissingen in overleg met de inwoners worden genomen. Soms moet het snel, maar dat mag nooit ten koste gaan van de zorgen en de belangen van de mensen die hier al lang wonen. Veel bewoners maken zich zorgen over hun leefomgeving, voorzitter. In Wielwijk bijvoorbeeld. Daar zijn jaren geleden woningen gesloopt, vanwege problemen met de luchtkwaliteit en geluidsoverlast van de A16. Nu worden er weer huizen gebouwd op dezelfde plek. Wat betekent dat voor de gezondheid van de mensen die daar gaan wonen, vraag ik aan de wethouder. In Stadspolders zijn er zorgen over de verkeersveiligheid. Er zijn plannen om een fietspad geschikt te maken voor auto's. Maar hoe zorgt de gemeente ervoor dat dit veilig gebeurt? Is daarover goed nagedacht? Zijn de juiste partijen, zoals de Fietsbond

bijvoorbeeld, geraadpleegd? De wijken waar flexwoningen komen, zoals Dordt-West, hebben al veel uitdagingen. Ik noem maar wat, werkloosheid, gebrek aan voorzieningen. Bewoners vragen zich echt af of hun wijk de extra bewoners wel aankan. En wat gebeurt er als de Oekraïense vluchtelingen langer blijven dan verwacht?. Dit is een reële zorg, voorzitter. “In de landelijke media,” citeer ik, “wordt gesuggereerd dat vele vluchtelingen misschien niet terug kunnen keren naar de Oekraïne.” Wat betekent dat voor andere inwoners van de stad, die al jaren wachten op een betaalbare woning? Voorzitter, we maken ons echt zorgen over de kosten van dit project. Het college vertrouwt op subsidies en bijdrages van het Rijk. Maar wat als deze financiering niet toereikend blijkt te zijn? Wordt dit tekort dan alsnog gedekt door de reguliere gemeentelijke begroting, algemene reserves? En zoals u weet, stevenen we af op een zogenaamd ravijn, 2026. En we hebben een begroting ‘25 te behandelen, volgende week. Voorzitter, wij willen van de gemeente de garantie dat dit project niet ten koste gaat van andere belangrijke investeringen in onze stad. Voorzitter, tot slot wil Beter voor Dordt dat het college opnieuw nadenkt over, en dan ga ik keurig netjes op de politiek vraag van de heer John Van der Net, de balans tussen het huisvesten van vluchtelingen en het welzijn van alle betrokkenen. Er moet duidelijkheid komen over wat er gebeurt als de vluchtelingen langer blijven. Hoe zorgen wij dan voor...

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk, een interruptie.

Mevrouw Stolk: Ik mag toch gewoon interrumpen?

De voorzitter: Jazeker, maar ik zat zo aandachtig naar de heer Katif te luisteren, dat ik u niet zag. Gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik heb een vraag aan de heer Katif, omdat hij het over balans heeft. Gaat Beter voor Dordt nu instemmen met deze flexwoningen of zegt u van, de belangen van de bewoners zijn belangrijker op dit punt?

De voorzitter: Mijnheer Katif.

De heer Katif: Ik zou de vragen met ja en nee willen beantwoorden, maar ik wil eerst even mijn verhaal... En ik hoor namelijk de discussie in de commissie. En wellicht dat wij nog straks, als het stuk of tenminste het besluit in de raad behandeld gaat worden, dan zullen wij even ons eetje leggen. Maar daar krijgt u voor mij nu even nog geen antwoord. En dat is een eerlijk antwoord, denk ik. Voorzitter, ik bleef bij, hoe zorgen wij er dan voor dat de woonproblemen van alle inwoners van onze stad worden aangepakt en opgelost? Het is aan het college om hier in een vroeger stadion duidelijker, transparanter over te communiceren. Het woord communiceren, participeren is vaak eigenlijk hier de revue gepasseerd. Zodat de betrokkenen ook echt voelen dat hun inbreng wordt meegenomen in de besluitvorming. Voorzitter, Beter voor Dordt pleit voor een concreet plan van aanpak, wat in samenspraak met betrokkenen wordt vormgegeven om het draagvlak onder de bewoners te vergroten. Hiermee wordt geprobeerd de zorgen van de inwoners serieus te nemen en hun betrokkenheid te stimuleren. En ik rond echt af, voorzitter. We blijven kritisch kijken naar dit proces en zullen de belangen van alle Dordtenaren blijven verdedigen. We moeten onze menselijke verantwoordelijkheid nemen, maar dat mag

niet betekenen dat de zorgen van onze inwoners genegeerd worden. Tot zover, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank voor uw inbreng voor de eerste termijn. De heer Groenewege van de Partij voor de Dieren.

De heer Groenewege: Dank u wel. Voorzitter, de Partij voor de Dieren is voor mededogen met oorlogsvluchtelingen. Dat staat als een paal boven water. Maar het doel heiligt niet de middelen. En met een aantal middelen heeft de Partij voor de Dieren veel moeite. Wij kunnen de redenering van het college over de participatie volgen. Maar dat betekent niet dat we het ermee eens zijn. De Partij voor de Dieren maakt haar eigen afweging. Op de meeste locaties ligt een woonbestemming. Maar niet op alle locaties vinden we die toegekende bestemming terecht. En daarmee richt ik me in mijn bijdrage, met het oog op de tijd, vooral op de 67 tot 75 woningen die in Wielwijk zijn ingepland. Allereerst de Cornelis Evertsenstraat, waar 52 tot 60 flexwoningen zijn voorzien, vlak naast de A16. Het college zegt, de luchtkwaliteit voldoet hier aan wettelijke normen. Maar de GGD adviseert in de Richtlijn Luchtkwaliteit en Gezondheid om tussen huizen en snelwegen minimaal 150 meter afstand te houden. Dit beleidsadvies is in 2023 nog geactualiseerd en helemaal bij de tijd. We moeten concluderen dat de wettelijke normen volgens de GGD onvoldoende bescherming bieden voor een goede gezondheid. En de GGD is toch ook echt een overheidsinstantie. Minimaal 150 meter afstand. En de afstand die het college hier voorstelt, is de helft daarvan. In onze kwetsbare wijken zien we een gezondheidskloof.

Mensen in Wielwijk hebben het gemiddeld gezien niet zo breed. En we weten dat mensen met een smalle portemonnee in slechtere gezondheid leven. En dan moeten ze ook nog eens in een extra ongezonde leefomgeving wonen. Hoe dichterbij de snelweg, hoe ongezonder. Dit effect heeft de snelweg natuurlijk niet alleen op Wielwijkers, maar ook op Oekraïners. De Partij voor de Dieren wil huidige, nieuwe en tijdelijke Dordtse inwoners niet veroordelen tot gezondheidsproblemen als hart- en vaatziekten, luchtwegaandoeningen en een grotere kans op diabetes en dementie. En dat betekent dat, totdat er iets met de A16 gebeurt, deze locatie wat ons betreft afvalt voor woningbouw, zowel permanent als tijdelijk. Dan de Cornelis Trompweg, waar 15 flexwoningen zijn voorzien op 18 meter afstand van een bestaande flat, met een blinde muur ten koste van een groenstrook. Eén bewoonster van die flat heeft ingesproken. Maar de Partij voor de Dieren vermoedt dat dit een groep bewoners is die de weg naar de overheid niet zo goed kent. Niet zo goed als bewoners van het Rudyard Kipling-erf, waar we uiteraard ook veel respect voor hebben. Maar dat Wielwijkers die weg niet zo goed kennen, betekent niet dat hun belangen niet of minder mee zouden moeten tellen. Op het perceel aan de Cornelis Trompweg ligt nu een gemengde bestemming. Maar gezien het aaneengesloten bouwvlak lijkt het ons nooit de bedoeling te zijn geweest om hier twee flats vlak tegenover elkaar te plaatsen. Notabene met blinde muren. En als klap op de vuurpijl zouden deze bewoners dan ook nog meer parkeerplaatsen voor hun raam door de neus geboord krijgen. De groenstrook wordt volgebouwd. Er komt nog meer blik voor de voordeur. En dat wordt dan verpakt als een win-win. Dat maakt het wel heel bont. En op deze locatie kunnen we als Partij voor de Dieren het college ook niet volgen.

De heer Van der Net: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van der Net, ter interruptie.

De heer Van der Net: Ik kan het betoog natuurlijk van de heer Groenewege goed volgen. Alleen hij zit nu een aantal locaties weg te strepen als niet acceptabel. Begrijpt de heer Groenewege, via u, voorzitter, dat dan ook uiteindelijk natuurlijk het heel moeilijk wordt om de hoeveelheid Oekraïners te gaan opvangen?

De voorzitter: De heer Groenewege.

De heer Groenewege: Ik begon ons betoog met, het doel heiligt niet te middelen. En dat was eigenlijk een achtervang voor deze opmerking die u maakt. Want we snappen het doel, maar niet ten koste van alles. En op deze locaties hebben we zulke sterke bedenkingen om hier woningbouw te realiseren, dat we daar toch tegen zijn. Dan verzinnen we maar wat anders voor Oekraïners en duurt het maar wat langer om dat te realiseren, maar dat is het gevolg daarvan.

De voorzitter: Dat leidt tot een vervolginterruptie. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: De heer Groenewege geeft gewoon aan van, ik weet het ook niet en we zien wel. En dat neem ik hem dan ook kwalijk, omdat je natuurlijk wel met het probleem zit, de gemeente zit met het probleem dat we die mensen toch ergens moeten gaan opvangen. En u geeft aan van, die niet, die niet en we zien wel wat ervan komt. Ik ben dat niet gewend van u in ieder geval, mijnheer Groenewege. Ik zal toch willen vragen of u wat beter wilt nadenken over wat we dan doen met die Oekraïners.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Die oproep neem ik ter harte.

De voorzitter: Nog een interruptie van de heer Uysal, GroenLinks.

De heer Uysal: Aanvullend op de vraag van de heer Van der Net. Ik vind het inderdaad ook te kort door de bocht van de heer Groenewege van Partij voor de Dieren dat we dit voorstel dan maar van de baan moeten laten schieten. Dat betekent ook dat de gebiedsontwikkeling van de Spuiboulevard, waar ook heel veel betaalbare huisvesting, waar u denk ik heel erg van gecharmeerd bent en uw partij, dat dat project vertraagd gaat worden. Hoe kijkt dan de heer Groenewege daar tegenaan?

De voorzitter: De heer Groenewege.

De heer Groenewege: Ik heb niet op alle vragen antwoord, want ik heb niet alle informatie in mijn hoofd zitten. Zo simpel is het gewoon. Ik weet niet welke andere mogelijkheden er zijn om Oekraïners te huisvesten. Wat voor ons voorop staat, is dat het doel niet de middelen heiligt en dat wij met een aantal woningbouwlocaties, waaronder de twee die ik noemde in Wielwijk, niet akkoord kunnen gaan. Ik vind dat Wielwijkers al genoeg meloenen hebben moeten slikken. Die zin heb ik al eerder uitgesproken in de raad. Dat vinden wij als Partij voor de Dieren een kwetsbare wijk, waar je heel voorzichtig

mee moet omspringen. Waar de luchtkwaliteit slecht is, moet je niet de ene na de andere woning plaatsen. En dan duurt het maar wat langer om iets te vinden voor de Oekraïners. Dan moeten ze maar tijdelijk in onze buurgemeente opgevangen worden. Daar vinden we dan wel wat op.

De voorzitter: Dat leidt tot een vervolgenterruptie. En ik meen te ontdekken dat dat antwoord misschien niet naar uw smaak, nogmaals, gaat zijn. Maar wellicht leidt een korte vraag tot meer. Gaat uw gang.

De heer Uysal: Voorzitter, ik heb vorige week een nieuw begrip van de heer Groenewege geleerd, tijdens de gemeenteraad. En dat was namelijk een Nirvana drogreden. En dat betekent dat je in de politiek nooit keuzes kan maken met de volle honderd procent kennis en nooit de optimale keuze die je hebt. En ik begrijp uit de antwoorden van de heer Groenewege dat dit ook niet optimaal is. Maar weegt dat dan niet af tegen het vraagstuk waar we nu staan, aan de ene kant dat alle gebiedsontwikkeling die we hebben gepland in onze stad, dat die door moeten gaan? Maar ook dat we te maken hebben met de huisvesting van mensen die huis en haard hebben moeten achterlaten, dat we hen ook hier moeten opvangen?

De voorzitter: De heer Groenewege.

De heer Groenewege: Voorzitter, wij schrijven deze voorgestelde locaties in Wielwijk niet af, omdat ze niet perfect zouden zijn. We vinden ze verre van perfect. Zo verre van perfect dat we ze gewoon niet goed genoeg vinden. Daarom schrijven we ze af.

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog.

De heer Groenewege: Ik was al bijna bij een afronding. Ik heb het gehad over twee locaties in Wielwijk. Ik denk dat de rest van de commissie het prima zal hebben over de overige locaties. Wij overwegen op deze twee locaties amendementen. We zijn gerustgesteld door het antwoord van het college dat dat niet betekent dat de andere drie niet door kunnen gaan. En wat er vanuit de rest van de fracties komt, dat zullen we afwachten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank voor u inbreng. Mevrouw Kamphuis van de SP.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Om te beginnen, zetten we grote vraagtekens bij een aantal gekozen locaties. Als eerste het grasveldje naast de school in Stadspolders, een stukje groen in de buurt, wat een belangrijke sociale functie vervult. Er wonen in dat buurtje veel kleine kinderen, die graag op dit veldje spelen en gaan spelen. En ook de buurt gaat af en toe naar deze plek voor gezellige buurtbijeenkomsten. De sociale omgeving gaat in één klap verloren door de flexwoningen. Is in die wijk niet ergens anders een groen plekje te vinden? En waarom zijn er al putjes geslagen in het veld, terwijl dat we hier nog in besluit bezig zijn? Zijn er al voorbereidingswerkzaamheden gedaan, vraag ik aan de wethouder, via u, voorzitter? Dan Wielwijk. Bewoners die wij daar gesproken hebben, hebben ook niks tegen Oekraïners, net zoals in Stadspolders. Maar er leeft wel het gevoel dat deze wijk al veel op hun bord hebben gekregen en gaat krijgen. Zeventig procent van de flexwoningen gaat daar komen, terwijl dat er ook flats, SSF, en Watersteyn einde van de straat in de

buurt staan, waar ook problemen uit voortkomen. Straks komen de mensen uit het azc, die in hun wijk misschien wel boodschappen gaan doen. Op de locatie waar de meeste flexwoningen komen, stond ooit hoogbouw wat daar af is gebroken in verband met de fijnstof. En dan zou je denken, maar deze woning staat er wat verder af. Van de week één keer langs het raamkozijn gegaan en het doekje zit vol fijnstof, terwijl dat het gisteren nog is schoongemaakt. Er is nog fijnstof. Wij vragen ons af, aan de wethouder, waarom wel flexwoningen? Hoe ziet de wethouder dat? De bewoners begrijpen niet waarom andere wijken, zoals De Hoven, Dubbeldam of Zuidhoven, altijd maar ontzien worden. En wij denken dat ze daar een heel goed punt hebben. Het is toch nauwelijks voor te stellen dat de nu gekozen locaties echt de enige opties zijn op ons grondgebied. Dat kunnen wij niet geloven. Dan nog de participatie. Die is ronduit slecht verlopen. Iedereen wist op het moment dat de mensen in de Crownpoint kwamen wonen, dat ze er op een zekere dag weer uit moesten vertrekken. Eigenlijk al na een jaar. Genoeg tijd om de mensen uit de stad te betrekken bij het zoeken naar locaties en ook hun bezwaren te wegen. Nu is er een inloopavond geweest. De mensen hebben het maar aan moet horen en ze konden niet meedenken. Gemiste kans.

En nu moet het onder druk van een subsidie er snel doorheen gejaast worden. Dit onderwerp had op alle kanten beter gekund.

De voorzitter: Dank voor uw inbreng. De heer Roggekamp van Gewoon Dordt.

De heer Roggekamp: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ook bij dit traject zien we vergelijkingen met andere trajecten in Dordrecht, die invloed hebben op bewoners van de stad. Participatie blijft steeds lastig. Wijken worden opgeslurpt om een politiek punt te kunnen maken. Er is een coalitieakkoord, wat zegt dat binnen de gemeentegrenzen alles volgebouwd kan worden en daarbuiten niet. Dat heeft de coalitie vastgesteld. Maar is dit nog steeds het meest beste? Maar voorzitter, mogelijk heeft het college het mandaat om zelf te kiezen dat de Oekraïners in kleine groepjes in wijken worden opgevangen. Dat zou best kunnen, maar vindt het college het wel handig dat ze die keuze zelf gemaakt hebben en niet eerst aan de raad voorgelegd, om zo te kunnen kijken wat er nog meer voor opties waren? En voorzitter, vanaf het begin van de regeringsperiode zijn we als Gewoon Dordt al voor tijdelijke woningen geweest, vooral voor de opvang van bijvoorbeeld jongeren. Maar ons is altijd aangegeven dat dit niet mogelijk was en veel problemen gaf. Ik zou daarom ook graag van het college horen wat er nu veranderd is, dat er nu in één keer zoveel flexwoningen gebouwd kunnen worden, waar dat een half jaar geleden nog echt niet kon. En ook gelet natuurlijk op alle reacties die hier nu zijn geweest, voorzitter.

De voorzitter: Is het uw inbreng of een interruptie?

De heer Uysal: Een interruptie graag, voorzitter.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Uysal: Even op het laatste punt, twee punten eigenlijk. Want ik hoor de heer Roggekamp van Gewoon Dordt vragen stellen aan het college. En hij vraagt zich daarbij ook af, voorzitter, of aan de raad niet een voorstel gedaan zou kunnen worden? Heeft de heer Roggekamp zelf dan voorstellen of ideeën?

De voorzitter: De heer Roggekamp.

De heer Roggekamp: Jazeker, hebben wij ideeën. Maar had het wel van tevoren aangegeven moeten worden, want wij zijn geen collegepartij en wij zijn ook niet gehouden om alleen binnen de stadsgrenzen te denken. Wij kunnen ruimer denken. Maar dat we dat van tevoren met heel de raad willen bespreken.

De voorzitter: Volgens mij nog een vervolginterruptie van de heer Uysal.

De heer Uysal: Ik ben blij dat de heer Roggekamp die discussie aansnijdt van verdichting of de stedelijke ontwikkelkaders dan eventueel verruimen. Ik denk dat dat inderdaad een goed aandachtspunt is, om dat met elkaar te voeren. Ik denk dat dat ook het beleid was van de voorgaande colleges, niet alleen dit college, om binnen de stedelijke kaders te verdichten. Maar even een ander punt waar ik op terug wil komen. Want de heer Roggekamp vraagt zich af hoe het ineens kan zijn dat we voor al deze mensen nu wel flexwoningen uit de grond kunnen stampen. Maar volgens mij heeft het college ook vorig jaar nog 333 flexwoningen neergezet op het Leerpark. Is het later kantoorpand van Yulius omgebouwd tot appartementen, waar nu ook jongeren, starters en studenten in verblijven. Volgens mij gebeurt er al heel veel op dat punt. Ziet de heer Roggekamp dit ook zo?

De voorzitter: De heer Roggekamp.

De heer Roggekamp: Nee voorzitter, dat zien we zeker niet zo. Er is één project op het Leerpark geweest waar tijdelijke woningen zijn gezet, omdat er gewoon geen vaste woningen gebouwd mogen worden, omdat het te dicht bij de N3 is, want dat is te gevaarlijk. Dat is de reden dat het tijdelijke woningen zijn. Maar er zijn veel meer mogelijkheden om echt tijdelijke woningen neer te zetten, die een aantal jaren ook of een andere bestemming kunnen krijgen of inderdaad echt gesloopt kunnen worden op andere punten in Dordrecht. En daar hebben we al vanaf het begin van de regeerperiode al aandacht voor gevraagd. En het antwoord dat wij steeds kregen was van, dit kan niet. Dit is niet mogelijk in Dordrecht. Heeft te veel gevolgen. Heeft te veel problemen. En nu komen er in één keer zoveel flexwoningen bij. En we zien ook vanavond weer wat dat in de wijken voor problemen geeft. Mogelijk heeft het college er helemaal gelijk in gehad, maar waarom dan nu die draai?

De voorzitter: Dat is de vraag inderdaad die u nu in de arena werpt. Ik stel voor dat de rest daarop kan reageren als ze hun inbreng hebben. Dan gaan we naar de heer Uysal van GroenLinks.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. Voorzitter, ik wil allereerst beginnen met mijn oprechte waardering en bewondering uitspreken voor de bewoners. Het gaat mij, en ik denk ook heel de commissie, zeker niet in de koude kleren zitten dat de bewoners hier de moeite voor nemen om in te spreken, om contact op te zoeken met politieke partijen, om zich constructief op te stellen, ook tegenover het college, om samen na goede oplossingen te kijken. En ik zie ook dat er veel onderzoek is gedaan. Er zijn appgroepen opgericht. En er zijn voorstellen gedaan. Echt mijn oprechte dank ook aan de bewoners. En ik wil hierbij ook aangeven dat wij als commissie en als raadsleden gewoon in een hele lastige situatie zitten om een besluit te nemen. We zijn er wel uiteindelijk voor om een besluit te

nemen. En ook mijn complimenten aan de bewoners, aan de omwonenden dat de toon van het debat ook heel, wat ik net zei, constructief was. Want we leven wel in een tijdgeest waarin de toon van het debat, als het gaat over vluchtelingen en asielzoekers, enorm onwenselijk is. En ik heb dat bij de bewoners helemaal niet gehoord. En ook als GroenLinks staan wij voor een eerlijk en een humaan vluchtelingenbeleid. En laten we eerlijk zijn, dat is de afgelopen tijd niet gebeurd als we kijken naar Crownpoint. We hebben net ook bij de technische toelichting gehoord dat er geen sprake was van privacy. Dat de mogelijkheden om te recreëren of deel te nemen aan de samenleving ook niet heel erg optimaal waren.

En wat ons betreft staat een eerlijk en een humaan vluchtelingenbeleid toch voor zorgen voor goede opvang, zorgen dat deze mensen zich snel thuis voelen in onze stad en ook zorgen dat ze zo snel mogelijk de Nederlandse taal leren, actief deelnemen aan de samenleving en naar het onderwijs gaan. En als we na dit voorstel kijken...

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Safranti, ik wilde eigenlijk net mevrouw Kamphuis het woord geven. En dan geef ik u vervolgens het woord. Ik sta twee vragen toe. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank je wel. Ik hoor, via u, voorzitter, sorry, mijnheer zeggen van, we willen een humane opvang. Wij willen dat ook. Maar hoe denkt mijnheer over die fijnstof die die mensen dan binnenkrijgen bij de Cornelis Evertsenstraat?

De voorzitter: Dank. Ik geef ook mijnheer Safranti dan even kort het woord. Kunt u op beide vragen ingaan. De heer Safranti, gaat uw gang.

De heer Safranti: Ik moet even terugdenken wat ik wilde vragen. Het ging meer met name over de opsomming van mijnheer Uysal. Ik wilde eigenlijk vragen waar dat op gebaseerd was? Mijnheer Uysal gaf aan dat ze niet naar school konden gaan, kunnen participeren. Al die opsommingen die ik net gehoord heb. Ik wilde eigenlijk vragen waar mijnheer Uysal dat vandaan heeft dat dat niet goed gaat op dit moment?

De voorzitter: Helder. De heer Uysal.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. We hebben inderdaad die vraag ook gesteld, die mevrouw Kamphuis van de SP aan mij nu stelt. Namelijk, hoe zit het met fijnstof? En we hebben als antwoord gekregen dat de luchtkwaliteit is verbeterd en dat overal in de stad wordt voldaan aan de normen van luchtkwaliteit. Het is inderdaad een terecht aandachtspunt. En die vraag hebben wij ook gesteld. En dit is het antwoord wat wij kregen. Daar zijn wij wel blij mee. En als reactie op de heer Safranti van DENK, dat was meer een schets hoe wij als GroenLinks naar een eerlijk en rechtvaardig humaan vluchtelingenbeleid kijken. Dat mensen onderdeel worden van de samenleving. Dat mensen zich thuis voelen in de samenleving. En dat mensen gaan werken. En ook naar het onderwijs gaan. Dat wil niet zeggen dat die constatering niet gebeurt. Maar wel

dat wij zo een vluchtelingenbeleid voor onze ogen zien. En dat dit voorstel daaraan tegemoet komt.

De voorzitter: Dat leidt tot een vervolgvraag bij mevrouw Kamphuis. En daarna geef ik mijnheer Groenewege het woord. Gaat uw gang.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Ik heb net dit doekje laten zien van één dag fijnstof. Hoe goed is die luchtkwaliteit? Naar ons idee niet zo goed. Maar ik vroeg wat mijnheer Uysal het zelf vond? Niet wat het college had geantwoord.

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Weet u, voorzitter, ik ben geen deskundige. Ik heb als raadslid het college te controleren. En dat doe ik op basis van de vragen die ik heb gesteld, weliswaar technisch van aard. En ik heb het gewoon te doen met de antwoorden die ik van het college krijg. En uiteraard gaan wij zelf wel op zoek naar en ook in gesprek met bewoners, maar dit zijn wel de antwoorden van het college. En ik mag er volgens mij wel vanuit gaan dat het college naar eer en geweten antwoord geeft op onze vragen.

De voorzitter: De heer Groenewege. Want ik zie u buiten de microfoon nog iets zeggen.

Mevrouw Kamphuis: Sorry, voorzitter. Dat is niet de vraag, maar laat maar.

De voorzitter: Dan gaan we door naar de heer Groenewege. Die wilde ook een interruptie plaatsen bij de heer Uysal.

De heer Groenewege: Dank u wel. De heer Uysal zegt, ik ben geen deskundige. Ik ben afhankelijk van informatie vanuit het college. Nou zijn er meer informatiebronnen dan het college, zoals bijvoorbeeld de zeer deskundige mensen van de GGD. Die zeggen, de luchtkwaliteitsnormen van de landelijke overheid zijn niet streng genoeg. Mensen die dicht bij een snelweg wonen zijn onvoldoende beschermd. Je zou geen woningbouw moeten doen binnen 150 meter van een snelweg. Hoe duidt GroenLinks dat advies? En wat doet GroenLinks daarmee? Negeert GroenLinks dat advies van de GGD volledig? Want zo klinkt het wel.

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Voorzitter, dan ben ik bijna geneigd om terug te komen op de Nirvana drogreden. Maar weet je wat het is, we hebben elke keer te maken met informatie die wij krijgen vanuit verschillende hoeken. En uiteindelijk moeten wij keuzes gaan maken. En ik ben het met de heer Groenewege eens dat wij niet beschikken over de volle honderd procent kennis en informatie. Ook niet over de deskundigheid en de ervaring. Je moet je ergens op gaan baseren. En ik baseer mij op de antwoorden die ik krijg van het college. Dat is volgens mij niet zo heel gek. En als alle fracties hebben wij vragen kunnen stellen. En we moeten het gewoon doen met antwoorden die we krijgen.

De heer Groenewege: Voorzitter, dat hoeft helemaal niet.

De voorzitter: De heer Groenewege, gaat uw gang.

De heer Groenewege: Dank u wel. We hebben ook andere informatiebronnen, zoals ik aangaf. En de heer Uysal heeft niet gemotiveerd waarom hij de informatie vanuit de GGD, en een beleidsadvies wat vorig jaar nog is geactualiseerd van de GGD om niet zo dicht bij een snelweg huizen te bouwen, negeert. GroenLinks van alle partijen. Kan de heer Uysal dat uitleggen?

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Voorzitter, nogmaals, wij doen het altijd met de informatie die wij krijgen. En wij laten ons graag ook informeren door andere deskundigen en partijen. Alleen ik vind dat ook wel heel ver gaan om alles wat daar nu in de buurt gebeurt op GroenLinks af te schuiven. En nogmaals, de informatie die wij op dit moment voor ons hebben, stelt ons gerust dat we daar gewoon kunnen voldoen. Dat daar wordt voldaan aan de normen die zijn gesteld, door ook de instanties die de heer Groenewege misschien aan refereert. Dat is wat het is, voorzitter, voor ons.

De voorzitter: Dank. Was u ook klaar met uw inbreng voor de eerste termijn?

De heer Uysal: Nee, nog niet. Ik was ongeveer op de helft. Dan ga ik verder als u dat toestaat.

De voorzitter: Dan gaat u met rasse schreden door, volgens mij. Gaat uw gang.

De heer Uysal: Ik had het, voorzitter, over het voorstel dat vooral uit gaat van huisvesting en niet over de opvang. En eigenlijk zouden wij het daar ook niet meer over willen hebben. Want ooit zijn ze in Crownpoint opgevangen met het idee dat dat tijdelijk was, voor een paar maanden. En dat was ook een noodopvanglocatie, met de voorzieningen die daar ook voor bedoeld waren. Ook deze mensen, de Oekraïners hebben recht op een fatsoenlijk dak boven het hoofd. En in dat kader zijn we wel blij dat er verspreiding plaatsvindt over de stad, zodat ze ook echt actief kunnen deelnemen aan de samenleving. Dat ze ook onderdeel worden van de samenleving. En niet op één kluitje opgesloten zitten.

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: U maakt netjes ruimte. Mevrouw Kamphuis wil graag een vraag stellen.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Ik wil, via u, aan de heer Uysal vragen wat hij van... Hij zegt, het is verspreid. Maar wat vindt u dan van zeventig procent in Wielwijk? Dat is niet echt verspreiding, denk ik.

De voorzitter: Dat is ook even de politieke vraag. Komt u daar in uw inbreng op terug of kunt u daar nu al antwoord op geven?

De heer Uysal: Ik kan daar nu ook antwoord op geven. Wat betreft de locaties, is het ook weer zo dat wij als raad wel ooit met elkaar hebben afgesproken dat we binnen de stedelijke kaders gaan bouwen. Dat verdichtingsfenomeen. En er zijn gewoon niet zo heel veel plekken waar je bouwlocaties hebt, waar je kunt bouwen. Je bent heel erg afhankelijk van de locaties die beschikbaar zijn. Als ik dan ook luister naar de technische

toelichting die we net hebben gekregen en hoe ik dat gemotiveerd heb gehoord, hoe dat dan is gegaan de verkenning van de locaties, dan heb ik niet de indruk dat er weinig of minder dan de huidige locaties bekend zijn. Ik heb wel de indruk gekregen dat er meerdere locaties onderzocht zijn. En op basis van de eisen die gesteld worden aan veiligheid en leefbaarheid zijn dit de vijf locaties die naar voren zijn gekomen. En naast de eisen is er ook rekening gehouden met voorzieningen, een school en andere soorten voorzieningen voor deze locatie. En ik vind dat wel acceptabel voor de huidige locaties.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, tot slot. Gaat uw gang.

Mevrouw Kamphuis: Heel kort. Dure wijken, zoals De Hoven, Zuidhoven, neem de Staart, heb je een heel mooi groot grasveld. Heeft u daarnaar gekeken, vraag ik via de voorzitter?

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Ik heb daar persoonlijk niet naar gekeken, voorzitter. Ik kan me die vraag wel heel goed voorstellen. Ik bedoel, u vindt mij ook aan uw zijde als het gaat om eerlijke spreiding over de stad. Maar als we kijken naar de eisen, als we kijken naar het tijdspad, dan zijn de locaties die nu worden aangeboden denk ik het meest haalbaar. En dat is ook wat we horen, de meest haalbare locaties. En alle overige locaties, heel goed dat die ook worden aangedragen, maar ik constateer eigenlijk dat die locaties niet haalbaar zijn en dat daarmee de opvang, de huisvesting van de Oekraïners in het gedrang komt.

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: Ik sta nog één interruptie toe. En dan lijkt het me goed dat de heer Uysal gewoon zijn verhaal afmaakt en dat we dan verder interrumpen. Gaat uw gang.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Inderdaad dat was ook mijn vraag eigenlijk richting mijnheer Uysal, over de eerlijke verspreiding. Zeker als we kijken naar een kwetsbare wijk en wat daar allemaal speelt. Het is een wijk waar ook het Nationaal Programma op is gezet. Dat is wel de vraag die ik wilde stellen, maar daar heeft mevrouw Kamphuis al een en ander over gezegd. Ik wil mijnheer Uysal vragen om daar wat meer duidelijkheid in te geven, buiten het stedelijke belang. En daarnaast de vraag richting GroenLinks hoe zij... Want ik heb ze nog niet gehoord over het participatieproces. Want ik weet dat GroenLinks heel goed zit in het participatieproces op zich. Dank.

De voorzitter: Ik vermoed zomaar dat de heer Uysal daar ruimte voor had in zijn inbreng, maar hij kan ook nu reageren. Gaat uw gang.

De heer Uysal: Zeker. Ik maak mijn inbreng af. Waarbij ik meteen ook terugkom op de twee gestelde vragen. Want ten aanzien van participatie kunnen we denk ik wel concluderen, niet denken, we kunnen concluderen dat de participatie ten aanzien van de locaties niet is geslaagd. Dat kunnen we met zijn allen denk ik hier vaststellen. Maar er zijn nog veel mogelijkheden en ook nog veel te winnen op het gebied van inpassingsmaatregelen. Daar hebben wij net ook technische vragen over gesteld. En ik wil het college echt uitdrukkelijk op het hart drukken dat de omwonenden echt actief

betrokken moeten worden bij de uitvoering van de plannen. Er worden inloopavonden georganiseerd. Dat is een goed begin. Maar toch hebben de inwoners niet het gevoel dat er naar hen geluisterd wordt, dat zij zich gehoord voelen. Dat moet echt veel beter. En we zijn wel blij met de oprichting van zo'n begeleidingscommissie, maar ook dat moet niet alleen bij een dode letter blijven.

Dat moet ook echt actief naar voren worden gebracht. En de buurtbewoners moeten daar actief betrokken bij worden. En het moet ook heel toegankelijk worden voor de buurtbewoners. Eerder werd dat ook al gezegd, dat zowel de Oekraïners als de samenstelling van de buurt, dat daar goed zicht op is. Ook daar wil ik het college met klem verzoeken van, kijk goed naar de voorzieningen in de wijk. Kijk goed naar de samenstelling van een buurt. Om zo inderdaad rekening te houden met de Oekraïense ontheemden die in die flexwoningen geplaatst gaan worden. Wij zijn zeer terughoudend met Oekraïners en de ontheemden in kwaad daglicht stellen. Maar wij zijn ons er wel zeer van bewust dat je niet iedereen zomaar in die flexwoningen kan neerzetten. Let daar alsjeblieft, op met betrekking tot de omgeving. En toch een heel concreet punt ten aanzien van het grasveld.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk, gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Daar word ik altijd een beetje door getriggerd, wan dit is gevoel wat u nu aangeeft. Wat bedoelt u daar precies mee?

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Voorzitter, één van de locaties is in de buurt van een opvanglocatie waar ook, als ik het goed heb gelezen, goed heb begrepen, mensen met een geestelijke beperking in verblijven. En er zijn heel veel mensen die daar anders naar kijken. Die er vraagtekens bij neerzetten van, moeten Oekraïense ontheemden dan in de buurt van zo'n opvangplek worden neergezet? Daar zijn verschillende reacties op. Ik snap aan de ene kant heel goed dat de bewoners dat zeggen, dat zij vraagtekens daarbij plaatsen. Maar er zijn ook geluiden, en toch zijn wij er ook wel van bewust, dat je daar terughoudend mee om moet gaan, want niet iedereen die uit Oekraïne is gevlucht is per definitie een patiënt of een probleemgeval. In dat kader zijn we heel erg terughoudend. En aan de andere kant vinden wij wel dat er rekening mee gehouden moet worden als er bijvoorbeeld in de omgeving een school is, dat je daar beter gezinnen kunt plaatsen in die flexwoningen in plaats van dat je daar andere doelgroepen gaat neerzetten. Dat is meer hoe wij het uitleggen.

De voorzitter: Dat leidt nog tot een vraag bij de heer Groenewege. Gaat uw gang.

De heer Groenewege: Volgens mij, als we de stukken goed hebben gelezen, dan staat wat de heer Uysal nu vraagt allang toegelicht. En als ik de ambtelijke ondersteuning in het vorige uurtje hebben gehoord, dan heeft zij ook al bevestigd dat dit de insteek is. Waarom vraagt de heer Uysal hier zoveel aandacht voor? Heeft hij er geen vertrouwen in dat het college gaat doen wat in de stukken staat of wat hier is toegelicht? Vanwaar dit wantrouwen?

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Het is geen wantrouwen. Ik denk dat het college wel extra steun vanuit de commissie kan gebruiken om dit te betrekken bij de uitvoering van de plannen. Dat is het. En ik denk dat dat geen kwaad kan. Ook niet voor Partij voor de Dieren, eerlijk gezegd.

De heer Groenewege: Voorzitter.

De voorzitter: Tot slot, de heer Groenewege.

De heer Groenewege: Dan ben ik behoorlijk verbaasd dat de heer Uysal zijn vragen niet formuleert als steun voor de inzet van het college, maar een oproep om iets te doen wat al reeds tien keer is toegezegd. Waarom formuleert de heer Uysal het zo? Want het begint een beetje als kletsen voor de Bühne op mij over te komen, merk ik, en een beetje in de irritatiezone te komen. Waarom steekt de heer Uysal hier zoveel spreektijd in, terwijl hij allang weet dat dit gaat gebeuren? Wat is het nut?

De voorzitter: Laten we die irritatie op het peil houden waar het nu zit en iets omlaag weer brengen. En misschien kan de heer Uysal daar wat bij helpen. Gaat uw gang.

De heer Uysal: Het was geenszins mijn bedoeling om de heer Groenewege te irriteren, maar het is wel... Voorzitter, we hebben eerder al geconstateerd, heb ik net ook al gezegd, met de inloopavonden, het college heeft de bedoeling om participatie te organiseren, om de inwoners mee te nemen. Maar de constatering is iedere keer wel dat het gevoel anders is dan de bedoeling van het college. Nu kunnen die zinnen inderdaad wel in het stuk staan. Ik heb er alle vertrouwen in dat het goedkomt. Maar ik wil er wel de nadruk op leggen dat wat je zegt niet altijd overeenkomt met de beleving van de inwoners. Het is puur een extra aandachtspunt om mee te geven bij de uitvoering van de plannen van het college.

De voorzitter: Volgens mij is uw punt helder.

De heer Katif: Sorry, excuus, voorzitter, soms is het gewoon even...

De voorzitter: Maar u begint nu door me heen te praten.

De heer Katif: Excuus.

De voorzitter: Dat sta ik niet toe. Nu moet ik een beetje streng zijn. Ik heb kwartier geleden gezegd dat we één van de laatste interrupties doen. U heeft nog geen enkele interruptie geplaatst. Ik sta u toe om te stellen. En laten we dan de heer Uysal zijn bijdrage gewoon afronden, want ik merk dat de bijdrage van de heer Uysal is al net zo lang geweest als alle voorgangers bij elkaar. En we hebben ook nog een hoop te gaan. Mijnheer Katif, neemt u het woord en stelt u uw vragen.

De heer Katif: Dank u wel, voorzitter. Wat mij eigenlijk verbaast, en ik sluit me echt aan bij de heer Groenewege, het is echt kletsen in de ruimte, schuine streep, voor de Bühne.

De vraag is, mijnheer Uysal neemt het hele collegeplan klakkeloos over, met alle vertrouwen, maar zegt dat het participatieproces niet goed is gegaan. Maar u neemt alsnog het hele plan gewoon klakkeloos over. Vraagteken. Via de voorzitter.

De heer Uysal: Voorzitter, dan ga ik ook zo... Dit is stemmingmakerij. Ik zie daar twee oppositiepartijen zitten, die dan nu mij als lid van een coalitiepartij in een kwaad daglicht probeert te stellen. Ik ben hier niet van gediend. Ik heb gezegd dat de participatie ten aanzien van de locatie niet goed is verlopen. Dat is wat anders dan de participatie met de omwonenden. Die twee dingen heb ik net een heel betoog uiteengezet. En ik constateer dat de heer Katif niet goed heeft geluisterd. Dat heeft misschien ook te maken dat dat in zijn irritatiezone is gekomen.

De voorzitter: Ik kom nu toch even tussen beiden, want volgens mij begint het nu wel wat heet te worden. Niet alleen, het is hier ook vreselijk warm, moet ik eerlijk zeggen, maar het debat ook. U heeft uw punt gemaakt. U wil nog één vervolgvraag stellen en dan...

De heer Katif: Voorzitter, vervolgvraag.

De voorzitter: Want de kwalificatie die zo hier over en weer gaan, helpt niet voor het debat.

De heer Katif: Maar dat wilde ik net zeggen, ik heb geen enkel...

De voorzitter: Dat helpt niet.

De heer Katif: Voorzitter, via u, ik heb geen enkele kwalificatie gemaakt met aantijgingen in welke vorm dan ook. En ik vind het echt stuitend, voorzitter, dat mijnheer Uysal dit soort woorden gebruikt jegens mij. Dat vind ik echt stuitend. Ik praat niet voor bühne. U doet het. Ik niet.

De voorzitter: U spreekt mij als voorzitter aan en niet uw collega's hier direct in de commissie. U zegt via mij, als voorzitter, dat de heer Uysal zulke woorden uit. En laten we dat ook met elkaar even vasthouden vanavond. Anders maken we het elkaar misschien moeilijker. En hebben we het minder over de inhoud, die zo van belang is, waar al deze mensen ook voor aanwezig zijn.

De heer Katif: Voorzitter.

De voorzitter: Daar wil ik u toch even op wijzen.

De heer Katif: U hebt volkomen gelijk, via u, voorzitter, doe ik dat nog een keer.

De voorzitter: Maar uw punt is volgens mij helder. En laten we de heer Uysal nu de gelegenheid geven om verder te gaan met zijn inbreng. Gaat uw gang.

De heer Uysal: Dank. Wat jammer dat we elkaar zo dan moeten bejegenen. Ik ga over tot het laatste stukje van mijn betoog. En dat is een heel concreet punt, waar de bewoners

vanavond zich ook over hebben uitgelaten, namelijk het grasveldje in de wijk Stadspolders. En ook al had deze plek een woonbestemming, het heeft de afgelopen jaren toch een hele andere betekenis gekregen. Het is voor de bewoners een plek van ontmoeting, van sociale cohesie, een stukje groen in een toch al versteende buurt. Kan de wethouder wel toezeggen, op de een of andere manier, als dit plan doorgaat, of dit stukje groen toch gecompenseerd kan worden? Ik hoorde net van de ambtelijke ondersteuning dat het schoolplein daarnaast een groenblauw programma heeft. Is dat een optie? Is er elders in de buurt een optie om dat stukje groen, wat nu opgeofferd gaat worden voor de flexwoningen, ergens anders weer te compenseren? Het zal de leefbaarheid en ook de veiligheidsgevoelens, met name, denk ik ten goede komen. En tot slot, voorzitter, wij worden graag als raad, als commissie op de hoogte gehouden van het participatieproces van de begeleidingscommissie die dan in het leven geroepen zal worden. En wij zullen als partij, als fractie ook altijd openstaan voor de inbreng van de omwonenden. Dank u wel.

De voorzitter: Daarmee is de inbreng van uw eerste termijn beëindigd. Ga ik naar mevrouw Pichel van Forum voor Democratie.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Ik wil in ieder geval aangeven dat wij het college volledige steun geven voor alternatieve opvang. Simpelweg omdat Crownpoint niet meer beschikbaar is. Het staat er ook even los van of dat wij dit het beste plan vinden. Maar zover ik het kan inschatten, we zijn van mening dat het college en de ambtelijke ondersteuning, onder leiding van mevrouw Vergouwen, gewoon goed werk aflevert. Dat staat ook weer even los van dat misschien met de participatie niet alles helemaal goed is gegaan. Maar ik wil wel mijn complimenten uitspreken over wat we tot nu toe gewoon allemaal zien. Maar voorzitter, waar ik echt moeite mee heb, en dat ook vanavond weer in deze commissie, is dat ik de commissie zie verzanden in details op microniveau, terwijl er in Oekraïne echte problemen zijn. Een goede bekende van mij woont in Oekraïne. Ze is daar nog.

De voorzitter: Als u even een moment nodig heeft, dan neemt u tijd. Als het iets persoonlijks is, is dat altijd... Komt het even binnen.

Mevrouw Pichel: Wat ik wil aangeven, is dat zij daar nog woont met haar verloofde en de rest van haar familie. En in Kiev, waar zij woont, daar zijn regelmatig nare gebeurtenissen. En in totaal zijn er nog zo'n 30 miljoen mensen in Oekraïne. En ondertussen sturen we daar gevechtsvliegtuigen en wapens naartoe. Hele families wonen daar nog. Excuus. Er is onlangs een wet in werking getreden in Oekraïne dat mannen tussen de 18 en 65 jaar het land niet uit mogen en verplicht zijn zich te melden bij het leger. Anders volgt er een boete. En ik snap ook dat de details die we hier bespreken makkelijker op te lossen zijn dan een oorlog in Oekraïne. Dank je wel. Maar voorzitter, dit is zo'n typisch gevalletje, als u links kijkt, dan ziet u rechts niks. En ik ben van mening dat we onszelf goed aan mogen kijken en ons afvragen waar we over discussiëren. Want als we niet discussiëren over wat deze oorlog stopt, dan is dat in feite weggijken. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank voor uw persoonlijke inbreng. De heer Klerk van het CDA.

De heer Klerk: Dank u wel, voorzitter. Ik zal proberen mijn betoog, ik denk ook dat het de bedoeling is, zoveel rond de politieke vragen te formuleren. Al zal het niet helemaal in dezelfde volgorde zijn wellicht. Laat vooropgesteld zijn dat het voor de CDA-fractie van belang is of dat de fractie onderschrijft dat de herhuisvesting van de Oekraïners belangrijk is. En ook de uitgangspunten van het college, die in de voorgaande technische briefing zijn uitgelegd ten aanzien van die opvang, humane opvang, spreiding over de stad, die ondersteunen wij. Dan een politieke vragen. Vinden we dat het participatietraject voldoende is doorlopen? Er is uitgelegd dat er geen participatie was, vanwege de zienswijzeprocedure en de mogelijkheid tot beroep bij de bestemmingsplanwijziging 2018. Maar dat bewoners wel worden geïnformeerd en dat het gesprek wordt gevoerd. Mijn oproep aan het college is dan wel om daarop toe te zien dat waar dit door inwoners anders wordt ervaren dat daar wordt tegemoet gekomen. En de voorgestelde begeleidingscommissie is dan wellicht een goede inzet. Daarnaast heeft het CDA een zorg ten aanzien van de sociale cohesie in de wijken. Ik veronderstel dat het bekend is dat een groep mensen met afstand tot Nederland, die in een wijk wordt gehuisvest, gevolgen kan hebben voor de sociale cohesie in zo'n wijk. Er zijn wijken waar het heel goed kan worden opgevangen, maar in Dordt-West, en dan met name in Wielwijk, wat toch als een kwetsbaardere wijk geldt, kan dat wel problemen opleveren. En daar maken we ons wel zorgen om. Op de politieke vraag, is er sprake van ideale spreiding, dan zeggen we nee. Zijn er alternatieven? Dat hebben we ook gehoord. En dit is ook duidelijk verwoord in de vragen aan het college. Nee. Kan het CDA dan leven met die spreiding? Met een beetje pijn in de maag wel. Het maakt maar weer duidelijk hoe ingewikkeld het is. In Stadspolders zijn de vragen omtrent het grasveld met een grote sociale betekenis en Dordt-West is een zwakkere wijk. Het is koorddans tussen heel veel belangen. En voor de CDA-fractie is het logisch dat naar locaties met woonbestemming wordt gekeken. Maar we vinden het ook belangrijk dat bewoners serieus genomen worden. Het feit dat in 2018 een bestemmingsplan is gewijzigd, neemt niet weg dat voor de bewoners in Stadspolders bijvoorbeeld het grasveldje of de speelbestemming op het grasveldje als een verworven recht kan aanvoelen. Ook zorgen omtrent toegang van hulpdiensten zijn reëel. Mijn oproep aan het college is dan ook om adequaat naar een oplossing te zoeken ten aanzien van dit vraagstuk. En herstel het vertrouwen waar dat verloren gaat. En misschien, ik hoor net de heer Uysal ook een idee opperen ten aanzien van het schoolplein, is dat zo gek nog niet. Ik weet dat niet. Dan de vraag of de flexwoningen in de huidige vorm door moet gaan? En daarvan zijn wij wel overtuigd dat het door moet gaan. Al was het maar, omdat Oekraïners die daar worden geherhuisvest al inwoners zijn in onze stad. We hebben ze destijds gastvrij ontvangen en als een de huidige huisvesting om wat voor reden ook er niet meer is, kunnen we ze niet, zoals ik ook een andere partij hier aan tafel hoorde zeggen, maar naar de burens sturen. Als we een groep huisvesting ontnemen, heeft de gemeente ook de plicht om deze te herhuisvesten. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank voor uw inbrengen, heer Klerk. Dan geef ik de heer Van der Net het woord van de Dordtse VVD.

De heer Van der Net: Dank u wel, voorzitter. Ook voor de Dordtse VVD is dit toch wel een dilemma. Er lopen heel veel belangen door elkaar heen. En het belang inderdaad van mensen in Wielwijk en ook in Stadspolders begrijpen we natuurlijk heel goed. Maar we hebben Crownpoint. En dat moet eind december 2025 wel worden opgeleverd. En daar

komen weer 160 woningen voor Dordtenaren. En we begrijpen wel het gevoel dat er nu wordt gebouwd voor Oekraïners, maar niet voor Dordtenaren. Maar gelukkig vertellen de bouwkranen in verschillende wijken dat we met 1.200 woningen in aanbouw juist bouwen voor die Dordtenaren. De Dordtse VVD vond en vindt het opvangen van Oekraïners belangrijk. Maar we merken op dat Dordrecht al 2 jaar en dadelijk al 3 jaar meer Oekraïners opvangt dan we volgens een evenredige verdeling zouden moeten. In ieder geval ook meer dan we feitelijk op korte termijn kunnen dragen als stad, met het wegvallen van Crownpoint als locatie. Daarom is het volstrekt noodzakelijk, volgens de Dordtse VVD, dat we van de 1.100 naar 650 Oekraïners gaan. De rek is eruit in Dordrecht. Dat is duidelijk. We kunnen niet met goed fatsoen allerlei verschillende groepen blijven opvangen, zonder dat dit ten koste gaat van Dordtenaren. Ook de rest van onze regio moet gaan zorgen voor meer opvang. De huidige plannen voor flexwoningen leveren wel 2 voordelen op. Het zijn namelijk woningen die na de oorlog vrijkomen voor Dordtse stelletjes en de kosten worden gedragen door het Rijk. We willen het college vragen de garantie te geven dat als de oorlog is afgelopen de flexwoningen vrijkomen voor jonge Dordtse stelletjes en de Oekraïners eruit gaan. Tevens willen we dat er geen alleenstaande Oekraïense mannen worden opgevangen in de flexwoningen.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis wil een interruptie plaatsen.

De heer Van der Net: Dat mag.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Ik vraag via de voorzitter aan de heer Van der Net van... Hij zegt, we moeten terug na de oorlog. Maar wie zegt mij dat de oorlog vijftien jaar duurt? En wie zegt mij dat die mensen dan weer teruggaan, want die zijn dan zo in Dordrecht komen wonen en mee participeren dat ze niet meer terug willen.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Dat ben ik helemaal met mevrouw Kamphuis eens. Alleen ze komen nu wel in een opvang vanuit een regeling. En dat betekent uiteindelijk als zij de keuze maken om toch hier in Nederland dan een eigen bestaan te gaan opbouwen, dat ze dan op zoek moeten naar een eigen woning. En dat uiteindelijk die flexwoningen vrij moeten komen voor Dordtenaren.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter, vervolgvraag.

De heer Van der Net: Voorzitter, ik hoor dat kan niet, maar ik stel de vraag ook natuurlijk aan het college of dat wel of niet kan?

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis wilde nog een vervolgininterruptie plaatsen.

Mevrouw Kamphuis: Klopt. Een hele korte. Die mensen moeten naar andere woonruimte gaan zoeken, omdat ze hier blijven wonen. Dat begrijp ik. Dat ben ik met de heer Van der Net eens, zeg ik via de voorzitter. Alleen wij hebben geen sociale huurwoningen,

omdat er dure bouw komt. Hoe denkt mijnheer Van der Net, via de voorzitter, over dat het in andere wijken waar dure huizen staan, dat het daar komt?

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Voorzitter, volgens mij wordt dit een andere discussie. En dan komen we in een discussie over hoeveel sociale woningen we nog moeten bouwen. Ik heb net al wat voorbeelden genoemd. En ik kan wat dat betreft ook wel eventjes wijzen op Nieuw-Krispijn en dadelijk ook Crabbehof, waar wel degelijk inderdaad sociale woningen komen. Ook in de Vogelenbuurt worden op dit moment appartementen opgeleverd voor sociale woningbouw. Ik denk dat die discussie wat dat betreft ook duidelijk is. Dat doen we ook.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter, dat vroeg ik niet. Ik wil even mijn vraag herhalen, als het mag.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, gaat uw gang.

Mevrouw Kamphuis: Ik vroeg, hoe denkt de heer Van der Net, via de voorzitter, over dat die flexwoningen in dure wijken komen waar ook nog genoeg groene ruimtes zijn.

De voorzitter: De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik bedoel van, ik ben altijd benieuwd. Ik bedoel van, als iemand inderdaad een konijn uit een hoge hoed kan toveren en kan aanwijzen waar we dan op dit moment inderdaad de ruimte hebben om toch inderdaad nog flexwoningen weg te zetten, dan hoor ik dat graag. En ik wijs mevrouw Kamphuis erop, voorzitter, dat wij als Dordtse VVD een vraag hebben gesteld, ook aan het college, omdat we nu horen van, kunnen er niet meer flexwoningen ook worden gebouwd voor Dordtenaren? Die vraag ligt bij het college. En we zitten in afwachting van beantwoording hiervan.

De voorzitter: Dan zie ik nog twee vingers. En ik zag allereerst de vinger van de heer Klerk. En dan geef ik mevrouw Pichel het woord. En dan kunt u beide vragen beantwoorden. Gaat uw gang.

De heer Klerk: Voorzitter, niet zozeer een interruptie, maar meer een ordevoorstel. We hebben volgens mij in de vorige commissie politieke vragen geformuleerd. En ik weet niet hoe het u vergaat, maar ik heb het idee dat er al een tijdje niet meer over wordt gesproken en dat er nu hele andere discussies gevoerd worden.

De voorzitter: Dat is volgens mij een terecht punt wat u opmerkt. En daar kunnen we elkaar aan houden. En als ik ingrijp wanneer dit gebeurt, dan zou ik ook willen vragen dat u dan mij steunt op dat moment. Want ik heb het tot nu toe veel ruimte gegeven, omdat dit een discussie is die gewoon heel veel elementen raakt. Maar uw constatering is terecht. En als uw vraag daarbij is, handhaaf daarop, dan doe ik dat. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Mijn vraag aan de heer Van der Net, hoe kan de heer Van der Net in de veronderstelling zijn dat we met het opvangen van een paar 100 Oekraïners gewoon oorlog kunnen gaan voeren? Ik bedoel, het land bestaat uit zo'n 36

miljoen mensen, waar er nu misschien 4 miljoen van verhuisd zijn, verkast zijn. Maar er zijn er nog zoveel daar. Ik snap dat stukje van zijn woordvoering niet. Kan de heer Van der Net dat toelichten?

De voorzitter: Dan zou dit het eerste moment zijn waar ik moet ingrijpen namens de commissie, want dan is dat niet in lijn met de politieke vraag. Mijnheer Van der Net, gaat uw gang.

De heer Van der Net: Dank u wel. Maar de vraag inderdaad, geen alleenstaande mannen en in de flexwoningen alleen gezinnen en stelletjes, richting het college. Verder zien we helaas...

De heer Groenewege: Voorzitter.

De heer Van der Net: Nog eentje.

De voorzitter: Toch nog een interruptie. De heer Groenewege, gaat uw gang.

De heer Groenewege: De heer Van der Net probeerde daarnet de Partij voor de Dieren probleem eigenaar te maken van de opvang van Oekraïners. Want wij keuren een aantal locaties af en dan mogen wij het ook oplossen. Nu keurt de heer Van der Net een aantal Oekraïners af. Alleenstaande mannen mogen we in Dordrecht nergens huisvesten. Waar moeten die dan heen? Mogen die dan wel naar de omliggende gemeenten of moeten ze terug naar Oekraïne? Welke oplossing biedt de heer Van der Net voor dit zelfgecreëerde probleem?

De voorzitter: De heer Van der Net, gaat uw gang.

De heer Van der Net: Ik stel vast inderdaad dat die dan misschien ergens anders in de regio moeten worden opgevangen of terug naar de Oekraïne en daar gewoon gaan vechten.

De heer Groenewege: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Groenewege.

De heer Groenewege: Dank u wel. Waarom vindt de Dordtse VVD dat wel een acceptabele oplossing in dit geval?

Maar als wij een aantal locaties niet correct vinden, in verband met de belangen van mensen die in Wielwijk wonen, waarom is het dan geen acceptabele oplossing? Hoe kan dat?

De voorzitter: De heer Van der Net, gaat uw gang.

De heer Van der Net: Ik bedoel, ik vind het een beetje appels en peren vergelijken. De heer Groenewege keurt een aantal locaties af waarvan ik toen gezegd heb van, waar moeten uiteindelijk dan toch de Oekraïners worden opgevangen? Hij neemt daar geen verantwoording over. En ik geef nu even gewoon aan dat wij inderdaad vinden dat we in ieder geval veel minder moeten opvangen en dat we toch graag willen zien dat in die

flexwoningen alleen maar gezinnen en stelletjes komen en zo min mogelijk alleenstaande mannen. Heel simpel. Dat is een politieke keuze, voorzitter.

De heer Groenewege: Voorzitter.

De voorzitter: Tot slot, de heer Groenewege.

De heer Groenewege: Dan ben ik heel benieuwd wat de heer Van der Net en de Dordtse VVD van dit college verwacht. Verwacht de Dordtse VVD dat dit college alleenstaande Oekraïense mannen terug gaat sturen naar Oekraïne, omdat ze hier niet opgevangen kunnen worden?

De voorzitter: De heer Van der Net, tot slot.

De heer Van der Net: Ik bedoel van, laten we vaststellen dat er ook op Amstelveen en in het Schippersinternaat ruimte vrijkomt. Ik zou me kunnen voorstellen, mochten we inderdaad daar niet voldoende op kunnen sturen, dat die mannen dan daar uiteindelijk heengaan, maar niet in de flexwoningen in de wijken. Want ik kan me zo voorstellen dat een groep Oekraïense mannen, die daar inderdaad in zo'n flexwoning gaan zitten, dat dat een ander gevoel geeft dan dat daar gewoon gezinnen of stelletjes komen in de wijk.

De voorzitter: Gaat u verder met uw betoog.

De heer Van der Net: Maar ik denk dat ik voldoende gezegd heb. Op dit moment vinden wij dat, wat ik al als politieke vraag hier neergezet heb, dat die belangen op dit moment door het college voldoende zijn afgewogen. En ik wil toch nog wel even vragen wat echt de garantie is vanuit het college dat die realisatie op tijd klaar is, voorzitter. Dat was hem.

De voorzitter: Dank voor uw inbreng. Dan geef ik het woord aan de heer De Heer van de ChristenUnie/SGP.

De heer De Heer: Voorzitter, ik heb nog geen fractie gesproken en ook geen inwoner die de opvang voor Oekraïners niet belangrijk vindt. En de zorgen die zijn ontstaan in de raad en bij bewoners hebben daar gelukkig niets mee te maken. We staan als fractie voor een humane opvang. We zijn ook blij dat er nu met een langetermijnvisie wordt gewerkt.

Want niemand van ons kan in de toekomst kijken, maar tegelijkertijd vermoedt ook niemand van ons dat de oorlog aan de rand van ons continent op korte termijn opgelost raakt. Onze fractie heeft een aantal belangrijke zorgen en opmerkingen over het voorstel. Eerste punt is communicatie. We merken op dat de communicatie echt beter had gemoeten, waardoor veel onnodige onrust is ontstaan, voornamelijk in Stadspolders. Dat hebben we allemaal gemerkt. Bijvoorbeeld het feit dat de wijk geen grotere parkeerdruk zal ervaren, omdat er op de nieuwe locatie ook parkeergelegenheid komt voor de nieuwe bewoners, zoals we hebben begrepen. Maar ook dat er al een bouwbestemming op de locatie lag. Dat er een aantal grote gezinnen komen, in plaats van jongeren of singles. Binnen 24 uur gingen er allerlei geruchten rond in de wijk, die vooraf hadden kunnen worden getackeld als de informatie bij het persbericht of de

eerste info richting bewoners beter had geweest. Daarnaast dan de participatie, is veel over gezegd. En daar staan wij ook voor. Als de manier van benaderen en de communicatie door bewoners wordt ervaren als intimiderend, dan is er echt iets misgegaan. En we roepen het college op hier echt lessen uit te trekken en op te reflecteren. Tweede punt is snelheid. Weinig bouwprojecten die binnen de termijn worden afgerond. En we lazen vorige week nog dat ook het Dordthuis opnieuw een aantal maanden vertraging oploopt. We kunnen, gezien de omstandigheden, wel instemmen met een plan voor huisvesting. Maar we moeten ermee rekening houden dat we die deadline niet halen. En we rekenen er dan ook op dat het college met een beter antwoord komt dan nu in de beantwoording van de vragen staat. Namelijk, dan kunnen we mensen niet huisvesten. Een scenario van dakloosheid is onacceptabel, wat ons betreft. En we vragen de reactie van de wethouder hierop. Derde punt wat we willen maken, is de locaties. We vinden de beantwoording van de vragen met betrekking tot de alternatieve locaties nog altijd wel erg onduidelijk. Er worden geen namen en rugnummers genoemd, behalve dat er veel locaties zijn onderzocht en vinden de huidige spreiding teleurstellend. Er is geen enkele mogelijkheid dan te vinden, in Dubbeldam niets en Sterrenburg. En vooral omdat er niet wordt ingegaan op specifieke alternatieve locaties, vinden we dit op dit moment niet overtuigend. Is het mogelijk, en dat is onze vraag aan het college, dat er alsnog een overzicht van alle onderzochte locaties wordt toegestuurd? Tot slot nog twee vragen aan het college, naar aanleiding van de insprekers van vandaag. Er wordt door het college verwezen naar het Cruyff Court en de speelplek rondom de school. Maar vanuit de inwoners horen we dat dit geen goede alternatieve locaties zijn, want onveiligheid. Is het college bereid om serieus in te zetten op het verbeteren van de situatie daar, zodat het mogelijk een redelijk alternatief zou kunnen worden? En hetzelfde, tweede punt, geldt eigenlijk voor de veiligheidsdiensten. Kan het college, in het geval dat de gezinnen daar worden gevestigd, toezeggen dat de situatie voor de veiligheidsdiensten wordt verbeterd, om zo die specifieke zorg toch enigszins weg te nemen bij de bewoners? Concluderend, we begrijpen de noodzaak en we zijn in algemene zin ook positief over een lange termijn plan dat ambitie toont. Maar de combinatie van spreiding, communicatie en snelheid waarmee we als raad nu onder druk moeten handelen, is wat ons betreft erg onwenselijk.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De heer De Heer: Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, u heeft echt al best veel interrupties geplaatst. Er worden hier deeltjes gesloten. Ik wil het allemaal niet weten. Maar ik wijs u erop dat we al aardig uit de tijd aan het lopen zijn. Zet ze in ieder geval niet te scheutig in, de interrupties meer. Maar gaat uw gang.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Mijnheer is, via u voorzitter, duidelijk dat hij voor eigenlijk opvang van Oekraïners is. Dat zijn we met zijn allen. Alleen op dat grasveldje, dat gaat niet omdat ze die Oekraïners niet willen, maar dat er gewoon geen plek is. Hoe denkt mijnheer De Heer erover, via de voorzitter?

De voorzitter: De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, ik heb in mijn woordvoering duidelijk aangegeven dat wij ook niet enthousiast zijn over de spreiding die wordt voorgesteld. Daarom vragen we ook door op alternatieve locaties en wat daar mogelijk nog meer over gedeeld wordt. Dat zou ook mijn antwoord zijn. Wij snappen dat op dit moment het antwoord is, er zijn geen alternatieve locaties. Als we dit doen, dan moet het hier. Wij vinden dat op dit moment nog niet overtuigend. Daarom ook de doorvraag van ons op dat punt.

De voorzitter: Was u daarmee aan het einde van de uw inbreng?

De heer De Heer: Zeker.

De voorzitter: Dank daarvoor. Dan geef ik de heer Safranti het woord, van de fractie DENK.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik hoor onze oude burgemeester nog zeggen dat de vijand twee grenzen verderop zit. Wij maken geen onderscheid tussen mensen en hoeven de mannen niet terug om oorlog te voeren. En ik neem dit kwalijk van de VVD. Dat wil ik even hier benoemd hebben. Rondom de vragen die we vanavond samengesteld hebben. Het participatieproces is dramatisch doorlopen, helaas. Als we de burgers, maar ook de antwoorden van het ambtelijk apparaat horen, mensen voelen zich niet gehoord, niet serieus genomen en zijn geïntimideerd. Althans, dit is echt wat vanavond benoemd is. Dit college hamert elke keer op participatieproces. En wederom zien we dat dat niet op de juiste manier gebeurt. Mevrouw Pichel heeft dit proberen uit te leggen. We moeten hiermee gaan stoppen. Wij, maar ook de burgers hebben een brief ontvangen met de antwoorden die deze week zijn gestuurd, met data van 4 juni en 23 januari 2024. Voorzitter, dit laat al zien dat niet alleen de burgers niet serieus worden genomen, maar ook wij worden niet serieus genomen. Juist in dit belangrijke dossier worden nog steeds fouten gemaakt. Wederom lezen we hier weer nieuws en ontwikkelingen uit de krant. Wethouder, wat voor flexwoningen zijn dit? Kunt u nu al aangeven dat het om vijftien jaar gaat of bestaat de kans dat het eventueel verlengd kan worden naar vijftig jaar, bijvoorbeeld? Graag uitleg hierover, want er is toch wel onduidelijkheid binnen de stukken die wij gelezen hebben. Verspreiding door de stad is door diverse collega's al genoemd. Maar ik ga nog even specificeren. Verspreiding door de stad wordt elke keer herhaald. In hoeverre is dit geloofwaardig?

Waarom wordt zeventig procent van de Oekraïners in een wijk geplaatst die juist decennialang een kwetsbare wijk is. Afgelopen week heb ik een ochtend meegelopen in het wijkteam van Wielwijk. Dat is puur toeval geweest. En dat had niks met dit dossier te maken. Wijkteams trekken nu al aan de bel en geven aan dat ze de huidige sociaal, financieel en andere leefgebieden niet aan kunnen. Wielwijk staat niet voor niets op het Nationaal Programma. Fijnstof is al ook eerder genoemd door andere partijen. Tot slot, voorzitter, mensen hebben hun eigen VvE-gronden moeten inleveren en overwegen nu juridische stappen te ondernemen. En dat vinden wij kwalijk. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank voor uw inbreng, mijnheer Safranti. Geef ik het woord aan de heer Tutupoly van Op Ons Eiland.

De heer Tutupoly: Voorzitter, er is denk ik al een hoop gezegd over het voorstel, zoals het er nu ligt. Op Ons Eiland is van mening dat de participatie onvoldoende doorlopen is.

We hebben dat eigenlijk nu al bij eerdere projecten meerdere malen gezien, maar waarop ook meerdere fracties commentaar hebben geleverd. En wij zien eigenlijk niet dat er iets met dat commentaar gebeurt. We blijven iedere keer in herhaling vallen, in onze fouten, terwijl we het zo belangrijk vinden dat participatieproces en ook eigenlijk weer het geloof in de politiek. Maar desondanks blijven we op dezelfde voet doorgaan. En denk ik ook dat het geloof nooit terug zal komen in die politiek als we onze inwoners niet serieus nemen. We zijn absoluut niet tegen herplaatsing van de Oekraïners. Dat vinden wij belangrijk. Maar we vinden het ook belangrijk dat er een balans ontstaat, wanneer we het hebben even over de belangen van onze Dordtse inwoners. Want daar staan we uiteindelijk voor als lokale politieke partij. Bij de aanwijzing, zal ik maar zeggen, van de locaties hebben wij ook gevraagd welke locaties allemaal onderzocht zijn. Daar zijn geen antwoorden op gekomen. Desondanks wordt er wel gevraagd van, waar had u dan in gedachten dat we het zouden moeten plaatsen? Erg moeilijk als je niet weet welke locaties onderzocht zijn. Er is gekeken naar locaties met een woonbestemming. Maar met de bouwopgave die we nu hebben en we flink moeten bouwen, hoe kan het dan nog steeds zijn dat stukken grond van de gemeente Dordrecht nog steeds die woonbestemming niet hebben, als we het zo belangrijk vinden om snel te kunnen bouwen? En het voorbeeld is, denk ik, nu ook genoemd, als we het even hebben over de Nassauweg. Mooi stukje grond wat er staat, waar niks mee gebeurt.

De heer Van der Net: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Van der Net, korte interruptie.

De heer Van der Net: Het lijkt mij dat de heer Tutupoly, als hij inderdaad vaststelt dat er stukken grond zijn die nog geen woonbestemming hebben, om dat inderdaad in te brengen. En dan inderdaad aan te geven dat dan de bestemming moet worden gewijzigd. Zo werkt dat in de politiek, voorzitter.

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Mijnheer Van der Net is er heel erg makkelijk in. Maar we hebben een vraag gesteld, wat is onderzocht? Want dat was een van de doelstellingen.

Er moest gekeken worden waar een woonbestemming op stond. Welk stukje grond. Als wij de vraag stellen, wat is er onderzocht? En we krijgen daar geen antwoord op. Het antwoord is, er is veel onderzocht. Dan kan je ook daar niet op anticiperen. En dan kan u namens de VVD heel makkelijk zeggen, dan moet je met een voorstel komen. Wij stellen die vraag niet voor niets. Wij willen heel graag weten welke locaties zijn onderzocht en waar rust dan geen bouwbestemming op? Want daar ontbreekt het kennelijk aan.

De voorzitter: Tot slot, de heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik probeer de heer Tutupoly te begrijpen. Want er is natuurlijk gezocht naar plekken die eigendom zijn van de gemeente en waar een woonbestemming op zit. En ik hoor nu inderdaad van de heer Tutupoly, maar wij willen eigenlijk ook plekken weten waar nog geen woonbestemming op zit. Alleen dan via u voorzitter, als dat zo is, als je daar wil bouwen, dan moet je weer een bestemmingsplan gaan wijzigen. En dat heeft weer tijd nodig. En die tijd hebben we helaas niet.

De voorzitter: Ik stel voor dat u daarop ingaat en vervolgt met uw inbreng.

De heer Tutupoly: We hebben het hier even over tijd, maar dat probleem gaan we ook krijgen de jaren hierna, als daar geen actie op wordt ondernomen. Dan blijken die plekken nog steeds geen woonbestemming te hebben. En dan krijg je precies hetzelfde probleem, ook voor onze eigen bewoners. Wanneer we het even ook hebben over de flexwoningen, Gewoon Dordt zei het al, daar wordt eigenlijk weinig gebruik van gemaakt. In het verleden zijn deze vragen ook gesteld tijdens de commissie, om voor de Dordtse jongeren eventueel flexwoningen te bouwen. Het antwoord van het college was toen dat dat geen versnelling zou brengen in het bouwen van reguliere woningen. We zijn korte tijd verder en nu kan het ineens wel, onder tijdsdruk. Wij vragen ons dan af, waarom kan het eigenlijk nu ineens wel, nou er subsidie mee gemoeid wordt en onder druk eigenlijk alles vloeibaar lijkt te gaan worden? Het voorstel, zoals het er nu ligt, daar staan wel grote vraagtekens bij. En zeker wanneer we het hebben even over het participatieproces. Want we kunnen ieder project dat we hebben wel commentaar geven, maar het houdt een keer op met het commentaar als daar niks mee gebeurt. En zoals het voorstel er nu ligt, zouden wij daar niet mee akkoord gaan.

De voorzitter: Dank voor uw inbreng, de heer Tutupoly. En dan last but not least mevrouw Stolk van de VSP.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Voorzitter, ik wilde eigenlijk een beetje aansluiten bij de heer Tutupoly, maar dat ga ik even niet doen. Als we kijken hoe het proces is verlopen... En laten we wel wezen, we willen allemaal dat mensen humaan opgevangen worden. En dat geef ik ook even richting mevrouw Pichel aan, u heeft met ons iets gedeeld, u heeft u kwetsbaar opgesteld, maar helaas gaan wij als VSP, en ik hou het even bij de VSP, niet over de wereldproblematiek. Was het maar waar. Maar dat gaan we niet. Ik ga me alleen beperken tot Dordrecht, waar onze problematiek wel over gaat. En dat is, opkomen voor de belangen van onze Dordtse inwoners. En als we het dan hebben over communicatie en participatie...

De heer Tutupoly en de heer Roggekamp heeft dat ook aangegeven. Ik heb in andere vergaderingen weleens gezegd, bijna op ieder dossier wat we tegenkomen, is er gebrek aan communicatie en participatie. Ik heb ook gezegd, college, kijk eens in de spiegel en kijk eens wat je daar verkeerd aan doet. En ik heb ook gezegd, ga eens een cursus volgen communicatie. En ga ook eens kijken wat participatie inhoudt. Want participatie is ook inbreng, bewoners betrekken, zeggenschap meegeven. Dat gezegd hebbende, voorzitter, de bewoners zijn overvallen.

De heer De Heer: Voorzitter.

De voorzitter: Een interruptie van de heer De Heer. Gaat uw gang.

De heer De Heer: Voorzitter, ik deel dat gevoel van mevrouw Stolk over dat die participatie beter moet. Ik ben er zelf ook zoekende in. En even een concrete vraag. Heeft mevrouw Stolk een aantal ideeën over, stel dat we dat proces over hadden kunnen doen, waarvan een deel inderdaad informatie is en een deel participatie, wat in dit geval anders had gemoeten, ook gezien de tijdsdruk, Spuiboulevard, et cetera?

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, allereerst om in te gaan op de vraag van de heer De Heer, ik heb niks met tijdsdruk. Want we hebben een aantal jaren geleden de mensen hier in Crownpoint gevestigd. We wisten allemaal dat die mensen op een gegeven moment uit Crownpoint moesten. En we wisten ook dat we die mensen moesten herhuisvesten. En nu moet het met stoom en kokend water, ik heb het vanavond voorzichtig gezegd, door de strot geduwd. Niet alleen bij de bewoners, maar ook door de raad. Want ook wij zijn overvallen hierdoor. Het mes snijdt aan twee kanten. En als er geen mensen waren geweest vanuit de politiek die hadden gezegd van, zou je niet eens een inwonersavond houden? Dan vraag ik me af hoe dat in de afgelopen tijd was gelopen. Want we hebben het hier over een onderwerp wat mensen raakt in hun omgeving, hun veiligheid. En dan wil ik het nog niet eens betrekken op mensen die hun kinderen al zeventien jaar, bij wijze van spreken, op een zolderkamertje hebben zitten, omdat er geen woning is. En nu met stoom en kokend water, omdat we geld uit Den Haag krijgen, worden die flexwoningen ineens de grond uit gestampt. Voorzitter, als ik daarop verder mag gaan, zijn wij overvallen, is er inspraak geweest, is er participatie geweest.

Mevrouw Pichel: Voorzitter.

De voorzitter: Toch nog een interruptie van mevrouw Pichel. Gaat uw gang.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Een vraag aan mevrouw Stolk. Ook deels een reactie op wat zij net zei. Want een van de politieke vragen, en dat was de politieke vraag die de heer Van der Net inbracht, is dit plan in het belang van zowel de bewoners als de Oekraïners? En mijn vraag aan mevrouw Stolk is... En ik snap dat mevrouw Stolk natuurlijk opkomt voor de Dordtse inwoners en dat doe ik ook. Maar vandaar juist, als we ons alleen maar bekommeren om de lokale details en niet om het bredere plaatje, is dat dan wel in het belang van onze inwoners?

Want heeft het zin om hier weg te kijken van wat er daadwerkelijk gebeurt? Ons te bekommeren op microniveau, wat vervolgens geen einde brengt aan de hele situatie, waardoor we alleen maar langer in deze problemen zitten, ten nadele van iedereen. De Oekraïners en de Dordtse inwoners. Hoe kijkt mevrouw Stolk daar tegenaan?

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik kan die vraag ook terugleggen. Ik heb hem net geprobeerd uit te leggen. Ik ga niet over de wereldproblematiek. Wij gaan niet over de wereldproblematiek. Dan zouden we misschien andere keuzes maken. Uw eigen fractievoorzitter, Thierry Baudet, wil niet dat de mensen gaan vechten in de Oekraïne. Ik weet niet welke belangen die partij aanhangt?

De voorzitter: Ik verzoek u ook even via de voorzitter te blijven spreken.

Mevrouw Stolk: Via de voorzitter. Die dat allemaal niet wil. En nogmaals, wij als VSP komen op voor de belangen van de inwoners van deze stad, als lokale partij. Want mijn reikwijdte gaat niet verder dan Dordrecht, helaas. Die gaat niet verder.

De voorzitter: Ik stel voor dat u uw inbreng vervolgt.

De heer Uysal: Voorzitter.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, en met wat er al gezegd is door de heer Tutupoly, het houdt niet op met dossiers, waar het belangrijk is communicatie en participatie... En richting de heer Katif zeg ik even, de VSP hoeft daar geen eitje meer over te leggen. De VSP zegt, wij trekken hier een streep. Wij gaan niet instemmen met het voorstel wat het college nu heeft neergelegd.

De heer Uysal: Voorzitter.

Mevrouw Stolk: Punt.

De voorzitter: De heer Uysal was eerder. En daarna geef ik u het woord, de heer Van der Net. De heer Uysal.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. Ik snap heel goed dat de VSP niet gaat over de wereldproblematiek. Wij in deze gemeenteraad ook niet. Maar ik hoop wel dat mevrouw Stolk erkent dat we als gemeenteraad te maken hebben met wat er zich in de wereld afspeelt. En ik vind het wel een beetje heel makkelijk om te zeggen dat... Want die vraag hadden wij inderdaad ook van, kon dit niet sneller en konden we hier geen rekening mee houden? Maar we weten ook dat vanuit landelijk elke keer werd gezegd van, die mensen gaan terugkeren binnen een paar maanden. Je moet opvang regelen voor de korte termijn. Dat participatie, dat daar haken en ogen aan kleven, daar ben ik het helemaal met u eens.

Maar erkent mevrouw Stolk ook wel dat het college hier niet zo heel veel qua tijdsinspanning, qua tijdspad had kunnen doen? En dat het gewoon is gegaan, zoals het gaat, ook door toedoen van landelijk?

De voorzitter: Voordat mevrouw Stolk reageert, nog een vraag van de heer Van der Net. Dan kunt u beide vragen beantwoorden. Gaat uw gang.

De heer Van der Net: Dat is eigenlijk de opmerking, voorzitter, ook richting de heer Groenewege. Ik bedoel van, ik weet dat de VSP heel snel altijd nee zegt. Dat is natuurlijk altijd het makkelijkste antwoord. Aan de andere kant zitten we natuurlijk wel met het probleem. En ik hoor niet dat de VSP dat probleem op dit moment oplost. Mijn vraag aan mevrouw Stolk is dan van, als u nu nee zegt, wat doen we dan uiteindelijk met die bewoners vanuit Crownpoint?

De voorzitter: Mevrouw Stolk, gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dat is niet het probleem van de VSP. Dat is het probleem van deze hele raad. En deze hele raad vindt van alles, die zegt van alles en die vindt dit niet goed, die vindt dat niet goed, die vindt zus niet goed. En vervolgens trekken ze allemaal de keutel in en zeggen ze van, maar we moeten toch met die mensen ergens naartoe.

Dat had je twee jaar eerder moeten doen. Dan had je alle inwoners van je stad, waar je dit zou neer gaan zetten, daarbij kunnen betrekken. Want ik heb niet ene inwoner vanavond gehoord die heeft gezegd van, we moeten die Oekraïners niet. Alleen ze hebben geen inspraak gehad, ze hebben geen participatie gehad. En iedere keer is het hetzelfde onderwerp, participatie en communicatie. En wij trekken hier gewoon een streep, mijnheer Van der Net. En dan zal je wel weer gaan zeggen dat ik een populist ben. Het zij zo, maar dat is dan maar zo.

De voorzitter: Ho, mevrouw Stolk. Mijnheer Van der Net spreekt met mij af dat hij dat niet gaat doen. En mijnheer Van der Net had nog een interruptie, op basis van wat u zojuist gezegd heeft.

De heer Van der Net: Het woord populisme heb ik niet in mijn mond nu. Misschien wat onverantwoordelijk, dat wel, maar dat heb ik tegen de heer Groenewege ook gezegd. En het feit blijft inderdaad dat we in een situatie zitten waardoor we een oorlog hebben waar we niet wisten wanneer die op zou houden. En een heel onduidelijk bericht vanuit Den Haag met betrekking tot opvang en de financiering. Daarvoor zitten wij nu in deze situatie. En dat kunt u dan in deze raad neerleggen. Maar ik denk dat we gewoon een oplossing moeten zoeken voor de huidige situatie.

De voorzitter: En uw vraag is?

De heer Van der Net: En ik wil gewoon ook wel graag van mevrouw Stolk dat ze toch, ondanks dat ze tegen dit voorstel dan gaat stemmen, wel constructief blijft meedenken van wat we dan uiteindelijk doen met die Oekraïners.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, als ik daarop mag reageren.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Stolk: Volgens mij kent u de VSP als altijd constructief, meedenkend, altijd zoekend naar oplossingen, op wat voor manier dan ook. Daar kunt u ons niet van betichten. Wat ik wel wil opmerken, is dat als dat geld er niet was geweest, mijnheer Van der Net, wat had u dan met die Oekraïners gedaan? Want dan hebben we een politieke discussie. Had u dan wel humaan geweest en die Oekraïners nu op het veldje op het Rudyard Kipling-erf of in Wielwijk neergezet? Want dan hebben we een hele andere discussie.

De voorzitter: Ik stel nu vast dat er vragen over en weer gesteld worden. Dat mag. Maar er is altijd nog een tweede termijn en nog een raadsbehandeling voorzien. En dan kan de heer Van der Net daar verder op ingaan.

De heer Van der Net: Ik krijg de wat dan vraag natuurlijk.

De voorzitter: U wilde een punt van orde maken of wil u nog ingaan op de vraag?

De heer Van der Net: Eventjes over de wat dan vraag. Ik bedoel van, ik kan daar zo weinig mee. Dat zijn van die politieke opmerkingen van, we zitten in de situatie waar we nu in zitten. Het geld wordt door het Rijk ook aan ons gegeven. En wij kunnen daar

flexwoningen van bouwen die uiteindelijk, en dat hoop ik samen met u, voor Dordtse stelletjes vrijkomen.

De voorzitter: Laten we voorkomen dat we in herhaling vallen. En laten we ook stilte bewaken in de zaal. Punt van orde van de heer Uysal.

De heer Uysal: Ik had ook een vraag. Alleen die werd onder gesneeuwd door de vraag van de heer Van der Net. Ik wil mevrouw Stolk verzoeken om daar nog even op in te gaan, als dat kan.

De voorzitter: Kan mevrouw Stolk tot slot daarop ingaan of wil mevrouw Stolk nog even geholpen worden bij welke vraag er precies gesteld is?

Mevrouw Stolk: Ja, want in het heetst van de strijd vergeet je weleens wat.

De voorzitter: Mijnheer Uysal, gaat uw gang.

De heer Uysal: Heel kort was de vraag van, u gaf aan dat de VSP niet over de wereldproblematiek gaat. Maar dat betekent niet dat we niet gebonden zijn aan landelijke ontwikkelingen. En inderdaad, de berichtgeving vanuit Den Haag was heel wispelturig. We konden niet. We moesten rekening houden met korte termijn. En ze zouden weggaan naar Oekraïne. En dat soort zaken. Vindt de VSP niet in dat opzicht... U kunt zeggen wat u wilt zeggen over participatie. Daar zijn we het denk ik wel over eens. Maar dit moet u denk ik ook wel betrekken in uw afweging, lijkt mij.

De voorzitter: Mevrouw Stolk, tot slot.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, alles gehoord hebbende, hebben wij echt een afweging gemaakt hierin. En heb ik ook net aangegeven, we trekken hier een streep. En dan moet je soms ook maar eens op de blaren zitten, zeg ik dan maar, als college.

De voorzitter: Dan is de constatering terecht dat uw inbreng daarmee ten einde is? Dan wil ik u daarvoor bedanken. En dan wil ik de heer Burggraaf de antwoorden laten geven, namens het college, op de vragen die hier in de commissie gesteld zijn. En zoals u ook ziet, zitten we just on time. Mijn voorstel is dat we toch iets doorgaan, zodat het college in gelegenheid wordt gesteld om antwoorden te bieden op de vragen die gesteld zijn. Zodat ook alle aanwezigen daar kennis van kunnen nemen. Mijnheer Burggraaf, gaat uw gang.

De heer Burggraaf: Dank u wel, voorzitter. Ik zal dat voornamelijk langs de vier politieke vragen doen. En dan daarna proberen alle losse vragen die zijn gesteld ook nog te beantwoorden. En allereerst wil ik de raad danken voor de vele technische vragen die zijn gesteld en de gelegenheid hebben geboden om alles nog eens een keer goed toe te lichten in dit traject. En aan de diverse bewoners, zowel vanavond als de vorige bijeenkomst, voor hun constructieve inbreng en de heldere manier waarop zij hun belangen en zorgen met ons gedeeld hebben. Heeft ons in ieder geval ook veel inzicht gegeven in een aantal aspecten die sowieso, als ik vanavond ook weer hoorde, bij het Rudyard Kipling-erf waar het gaat om het Johan Cruyff Court, waar u zegt dat er problemen zijn met hangjongeren, sociale veiligheid nu al, als toch ongemakkelijk wordt

ervaren. Dan sowieso, constateer ik, is er werk voor ons te doen, om te zorgen dat de leefbaarheid in uw wijk beter wordt. Wat ik verder heb gehoord hier, is in ieder geval een brede steun ook voor de lijn die het college heeft gekozen om voor de Oekraïners voor een humane opvang te zorgen. En ook de conclusie, en dat hebben we natuurlijk ook wel gezien hier, als het gaat om ruimte, die schaars is, waar het schuurt. De keuze van het college om te zeggen, we hebben nu 1.200 vluchtelingen. De problemen in de Oekraïne zijn groot. Wat dat betreft kan je niet genoeg doen. Maar ook de conclusie dat we als stad gewoon niet meer dan die 650 Oekraïners op een fatsoenlijke manier in onze stad kunnen opvangen. En tegelijkertijd ook in goede balans met de zorgen die we hebben voor onze eigen inwoners. Dat als een tweede aspect. Het derde wat ik constateer, is dat hier ook wel onderstreept, dat de spreiding een belangrijk aspect is voor de opvangplekken. En daar hebben we natuurlijk in eerste instantie gekeken, kan je het op één plek opvangen? Dat heb ik een aantal horen vragen. Daarvan hebben we eigenlijk op twee aspecten gezegd dat het niet kan. Enerzijds had je met Crownpoint een unieke locatie, dat je heel veel op 1 plek kon opvangen. En die plekken zijn er gewoon niet te vinden. We hebben echt uitgebreid gezocht, ook al in 2023 toen de eerste keer Crownpoint afliep en we moesten verlengen. Natuurlijk ook naar ons eigen Stadskantoor nog eens een keer gekeken, of we daar wat konden doen. En die alternatieven zijn er gewoon niet. Even los van het feit dat het voor een goede humane opvang beter is om het te spreiden en met flexwoningen te doen. Tweede aspect, dat als je het op plekken met flexwoningen realiseert, dat je dan ook daarna in de wijken, als de oorlog weer voorbij is en plekken vrijkomen, je woningen hebt waar je Dordtenaren weer mee kan helpen voor de huisvesting.

En dan hadden wij het liefste die spreiding over de stad groter willen hebben dan zoals die nu is, waarbij 70 procent in Dordt-West zit. Maar de realiteit is gebleken dat er gewoon echt geen andere plekken te vinden zijn om deze aantallen te kunnen opvangen, omdat we daarin ook gehouden zijn aan de kaders die uzelf als raad heeft meegegeven, als het gaat om een aantal principes waar we bouwen in de stad. En de vraag, welke locaties zijn dan allemaal bekeken? We hebben in 2021 of '22, begin '22 met u voor het eerst een keer op basis van een motie van uw raad, die vroeg om, zoek eens naar flexwoninglocaties, heel veel locaties met u gedeeld. Hebben we ook aan u de vraag gesteld, zitten daar locaties bij waarvan u de kaders wil verruimen, om daar alsnog flexwoningen te realiseren? En toen heeft u gezegd, blijf vooral zoeken bij de kaders die we nu aan u hebben meegegeven. Dat hebben we in 2022 of '23 nog eens een keer herhaald. Als u naar die presentatie teruggaat, dan kunt u veel van de locaties terugvinden op basis waarvan we de zoektocht nu hebben gedaan. En helaas moesten we constateren dat we deze aantallen gewoon niet konden realiseren in een grotere mate, want we hadden het heel graag ook in Dubbeldam gedaan, ook in Sterrenburg.

De heer Safranti: Voorzitter.

De heer Burggraaf: Maar daar gewoon niet de locaties voor hebben kunnen vinden om dat daar ook te kunnen realiseren.

De voorzitter: Interruptie van de heer Safranti.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik kan de wethouder volgen. Ik hoor hem ook rondom de verspreiding en ook de zeventig procent waar we het over hebben

in Dordt-West. Alleen ik heb in mijn woordvoering ook proberen uit te leggen wat het dan eventueel op dit moment al een probleem is en wat het dan straks voor problemen gaat opleveren voor onze stad. Heeft de wethouder daar ook over nagedacht? En ik mis natuurlijk ook nog het vijftien jaar flexwoningen en of dat eventueel naar vijftig jaar... Dat had ik als voorbeeld dan genoemd. Of ik daar ook even een antwoord op kan krijgen.

De voorzitter: De wethouder. Gaat uw gang.

De heer Burggraaf: Voorzitter, wij zijn echt wel vol van overtuigd dat de grote aantallen die nu in Dordt-West komen, dat dat op een verantwoorde manier kan en dat de wijk er niet op achteruit gaat. De reden is dat we op die locaties waar we het neerzetten woningen zullen neerzetten die ook echt van een hoge kwaliteit zijn, binnen de catalogus die voor verschillende flexwoningen er zijn. En ook op de woonlocaties gewoon een permanente kwaliteit krijgen. Dat is een antwoord op uw andere vraag. Daar waar de woonlocaties zijn, zijn het flexwoningen die in principe voor vijftien jaar staan, maar ze zouden er ook voor vijftig jaar kunnen staan. En dat is ook iets waar u zelf als raad over kan beslissen. En ik zou zeggen, doe dat vooral ook in samenspraak met de omgeving en wat de buurt wil. Als ze zeggen van, inderdaad als het er staat, is het dusdanig mooie bouw, dat zouden we nog veel langer voor onze wijk willen gebruiken.

De heer Safranti: Voorzitter.

De heer Burggraaf: Dan kunt u daar ook toe besluiten.

De voorzitter: Ik zie een aantal vingers. Is dit een vervolgintrruptie die u plaatst?

De heer Safranti: Ja, vervolg.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Safranti: Heel graag.

De voorzitter: Dan geef ik daarna de heer Tutupoly en mevrouw Kamphuis het woord.

De heer Safranti: Ik vind het wel een beetje zwak van de wethouder, dat hij nu ook aan ons de bal neerlegt van, je kan met de buurtbewoners gaan praten of het langer kan. Terwijl het college zelf al heel laat is met participatie. Dat is 1. En 2, ik heb het niet alleen over de woningen. Ik heb het over de problematiek. Waarom heb ik het daarover? Omdat ik weet dat Wielwijk de eerste wijk is qua inkomsten die lager is dan 23.000 euro per gezin. En daar ga je heel veel nieuwe mensen bij stoppen, wat straks de wijk alleen maar problemen gaat opleveren. Dat was eigenlijk meer mijn intentie met de vraag die ik gesteld heb.

De voorzitter: Gaat uw gang, wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, wat ik wilde zeggen, we hebben een traject waarin we begeleidingscommissies instellen. En met de buurt ook naar de verdere invulling van hoe die woningen er dan uit komen te zien, het gesprek hebben. En in ieder geval voor de periode van vijftien jaar ze daar realiseren. En daarvan zeg ik, laat het vooral onderdeel

van het gesprek ook met de buurt zijn, en later ook met u, wat ga je dan daarna doen met die met die flexwoningen? En als het gaat over de impact op de wijk, gaan wij echt zorgvuldig kijken welke Oekraïners we in de opvang hebben, welke naar de plekken in de verschillende locaties gaan die we nu hebben aangewezen, zodat het ook bijvoorbeeld in de plekken waar het vooral goed is om voor gezinnen te kunnen wonen, dat de gezinnen daar komen. En dat we daar ook de mensen plaatsen die niet tot sociale problemen in de wijk gaan leiden. Daar kunnen we op selecteren. En daar zullen we daarnaast ook voldoende op blijven investeren, om te zorgen dat het op een goede manier in de wijk wordt ingepast.

De voorzitter: Dan heb ik nog een interruptie van de heer Tutupoly. Mevrouw Kamphuis haar vraag is inmiddels beantwoord. Dan geef ik daarna de heer Roggekamp het woord. De heer Tutupoly, gaat uw gang.

De heer Tutupoly: Ik hoor u zeggen, wethouder, naar aanleiding van de flexwoningen in de wijk Wielwijk, dat de wijk daardoor niet achteruitgaat. Alleen het is juist de bedoeling om die wijk te upgraden. Daarvoor hebben we eigenlijk miljoenen opgehaald. Als u dan zegt, hij gaat er niet op achteruit, betekent dat nog steeds geen vooruitgang voor de wijk. Hoe kijkt u daar dan tegenaan? Want daar hebben we net al die miljoenen voor.

De voorzitter: Licht uw vraag in het verlengde van wat de heer Tutupoly zegt? Dan geef ik eerst de wethouder het woord.

De heer Burggraaf: Voorzitter, ik vond een van de mooie constatering, ook van twee weken geleden, om van veel mensen te horen uit de omgeving dat ze de positieve vruchten inmiddels zien, ervaren en plukken van de jarenlange investering die door de stad gedaan wordt in de wijken Crabbehof, Wielwijk, om die van een betere kwaliteit te maken. En daar blijven we op doorzetten. Daar zitten we ook voor in het Nationaal Programma van Dordt-West. Dat gaan we onverkort doorzetten. En dat maakt ook dat de woningen die daar komen te staan, de flexwoningen, echt van een hele hoogwaardige kwaliteit en uitstraling moeten zijn, die passen bij de verbetering die we maken in de buurt. En wij hebben daar, gegeven de catalogus die ervoor is met die flexwoningen, ook heel veel vertrouwen in dat we die kwaliteit in de wijk kunnen realiseren. En dat zullen we ook met die begeleidingscommissie... Zullen we daarin betrekken.

De voorzitter: Dan hebben we nog een interruptie van de heer Roggekamp. En dan stel ik vervolgens voor dat de wethouder zijn bijdrage vervolgt. Gaat uw gang, mijnheer Roggekamp.

De heer Roggekamp: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik hoor net de wethouder ook zeggen van, wij kunnen als raad nu dingen gaan doen en dingen informeren en vragen. Het traject is een heel end op gang. Er is al heel veel gebeurd. En de tijd wordt steeds korter. In mijn woordvoering heb ik ook gevraagd aan het college van, is het college het niet met me eens dat, ondanks dat ze misschien wel het recht hadden om gewoon door te gaan, dat niet beter was geweest als ze de raad geïnformeerd hadden over wat er allemaal speelde. Dat we op dat moment al meteen eventueel hadden kunnen bijsturen en problemen die wij in de wijk zagen hadden kunnen aangeven. Hoe kijkt de wethouder daarnaar?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, dat is ook de politieke vraag. En er zijn verschillende vragen van fracties geweest van, hoe kijk je terug op hoe het traject is doorlopen? Natuurlijk hadden ook wij liever veel langer de tijd gehad om deze dingen voor te bereiden en het besluit te nemen. En tegelijkertijd, dat heeft u ook gehoord, zijn we er ook mee geconfronteerd dat de opvang heel lang door het Rijk gewoon voor één jaar werd gefaciliteerd. En is het ook zo dat we in maart 2023 al bij de verlenging van Crownpoint toen hebben gekeken, hoe kunnen we het weer voor een jaar of langer verlengen? Dat we uw raad ook in april 2024 met een raadsinformatiebrief hebben geïnformeerd over het feit dat we toen een jaar later gelukkig wel naar een langetermijnoplossing konden gaan kijken, omdat er een reserve was opgebouwd in uw begroting, vanuit rijksbijdrage, voor de opvang van ontheemden. Dat waren voor even de andere vragen die er waren over de financiën, ik geloof van Beter voor Dordt onder andere, of wij kunnen garanderen dat we niet begrotingsgeld van Dordrecht gebruiken, wat u eigenlijk nu gereserveerd heeft voor Dordtse opgaves.

We hebben daarom bewust die reserve in stand gehouden, omdat we dan kunnen zorgen dat de rijksbijdrage, die specifiek voor de Oekraïne opvang zijn gegeven, om die ook te investeren in deze opvang. En ik zou tegen u willen zeggen, het mooie daarvan is dat u dat nu via flexwoningen kan doen. Dat het daarnaast ook nog, nadat, laten we hopen snel, die oorlog voorbij is, en we weten niet hoeveel, maar er zullen Oekraïners weer teruggaan, die woningen weer eens een keer voor de stad ingezet kunnen worden. U kunt met dat investeringsgeld ook dan nog eens een keer op de lange termijn voor de stad enorm veel baten bereiken. Maar in april 2024 hebben we u toen via die raadsinformatiebrief ook laten weten dat we gingen kiezen voor die lange termijn opvang. Dat we voor vijf locaties gingen zoeken. Daar hebben we de stad ook via een persbericht over op de hoogte gebracht. En dan tegelijkertijd snap ik heel goed dat vervolgens, als we in september aan u in een besloten vergadering al vaste locaties hebben toegelicht... Want je wil dan zorgen dat u als eerste geïnformeerd bent en dan vervolgens daarna de stad erover gaat informeren. Dat dat dan vervolgens voor bewoners wel even rauw op het dak komt, als je hoort dat je nu nog uitkijkt op een grasveld en dat daar bedacht is om woningen neer te zetten op een plek waar... Dat geldt eigenlijk voor alle plekken. En dat je daar eigenlijk langer de tijd voor zou willen nemen, dat zouden wij ook graag willen. Maar feit is dat we voor de zorgvuldigheid van het traject ook echt de tijd nodig hadden om locaties goed te onderzoeken en te kijken, welke locaties kan het überhaupt? En dat dat ook tijd kost. En dat ik, als ik het even terugkijk, niet zie hoe we dat heel veel sneller hadden kunnen doen. Neem ik de reflecties van hoe de communicatie is verlopen en de gevoelens die bij veel bewoners zijn, worden we wel serieus genomen, wordt er wel naar ons geluisterd, wordt er wat meegedaan? Daarvan wil ik volmondig hier nog eens een keer bevestigen dat we echt dat traject zo insteken, met de bedoeling dat we uw input echt ook serieus wegen en verder brengen en laten weten welke dingen we wel mee kunnen nemen en welke dingen we niet mee kunnen nemen. En dat we dat in dit proces ook echt nog zorgvuldig verder vorm gaan geven. En dat communicatie ook altijd is om met elkaar uit te spreken, op het moment dat je het gevoel hebt dat het ergens niet goed gaat, want dan kunnen we kijken waar we het kunnen verbeteren.

De voorzitter: Punt. Dan is er interruptie van mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. Twee vragen aan de wethouder. De eerste vraag, u geeft net aan dat de verwachting is of in ieder geval de hoop wordt uitgesproken dat de Oekraïense vluchtelingen ook wel weer teruggaan, hopelijk over niet al te lange tijd. Dat is natuurlijk een beetje koffiedik kijken. Nou heb ik zelf nog nooit oorlogje gespeeld, maar volgens mij kan dit allemaal wat langer duren. Dat is natuurlijk wel lastig te zeggen, dat over een aantal jaar deze woningen beschikbaar komen voor Dordtse inwoners. En dan kom ik op mijn volgende vraag. Want al zou dat wel zo zijn, dan vraag ik me persoonlijk af of dat de flexwoningen dan ook de beste oplossing is voor wat wij dan zouden willen bieden aan de Dordtse inwoners. Want dan komt dat stukje dat de reden dat dit locaties zijn, is omdat ook de raad kaders heeft meegegeven dat andere plekken gewoon niet beschikbaar zijn, omdat de raad kaders heeft meegegeven. Is daar nog iets aan te veranderen?

Misschien qua tijd nu gewoon even niet meer, maar even hypothetisch, is ook nog te bedenken van, als niet dit, is er dan nog wat anders mogelijk?

De voorzitter: Uw vraag is helder. De wethouder.

De heer Burggraaf: Zeker, voorzitter. Als u tegen ons zou zeggen dat we in de parken mogen bouwen of in het buitengebied, dan kan je sneller iets realiseren. Dat is een feit. Ik denk dat dat het antwoord is op uw vraag.

Mevrouw Pichel: En de vraag, haalbaar in dit project met de tijd waar we natuurlijk nu mee zitten?

De heer Burggraaf: Daarvan hebben we gezegd dat het nu al een hele strakke planning is. En het eerlijke verhaal ook is dat we zien dat het nog haalbaar is, maar de kans dat het ergens toch iets tegenvalt, gaandeweg het traject, en het iets langer duurt en het niet voor alle locaties op tijd lukt, dat dat nu al een enorme uitdaging is. En dat zal zeker ook zijn op het moment dat u zegt, ga toch maar weer nog naar een andere locatie. Dan ben je natuurlijk nog langer bezig. Dat ga je dan niet bereiken voor eind 2026. Dat is ook een feit. Er werd door een aantal partijen gevraagd van, kunt u dan wel een garantie geven dat u op tijd een plan B ontwikkelt, voor het geval dat u op het punt komt dat je ziet dat je niet alle locaties op tijd kan realiseren om de Oekraïners op te vangen? Zullen we natuurlijk alles aan doen om te voorkomen dat die in de situatie komen dat ze daadwerkelijk op straat komen te staan. En zullen we in dit traject u natuurlijk op de hoogte houden, op moment dat we voorzien dat de planning niet gehaald wordt en welk plan B we dan voor ogen hebben om toch te voorkomen dat er Oekraïners op straat terechtkomen. Even kijken. Dan ga ik even de andere vragen af die nog gesteld zijn, onder andere door Beter voor Dordt en Partij voor de Dieren, rondom de Cornelis Evertsenstraat, waar het ging om de schone lucht en de uitstoot. Zoals we ook in technisch vragen hadden beantwoord, zijn ze gesloopt in de tijd dat het verkeer nog vele malen meer schadelijke stoffen uitstootten. Met het beleid van het Schone Lucht Akkoord echt daadwerkelijk ook denk ik door elektrificering van verkeer et cetera roetfilters inmiddels een stuk minder uitstoot is.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De heer Burggraaf: En in dit gebied we binnen de WHO-norm gaan vallen.

De voorzitter: Laten we eerst de wethouder zijn bijdrage doen.

De heer Burggraaf: En als je even naar de afstand kijkt, je ook moet constateren dat er sowieso heel veel woningbouw op korte afstand, zeker binnen de norm die ik hoorde van 150 meter, gewoon in onze stad plaatsvindt. Het is een locatie die gewoon voldoet aan de WHO-norm, rondom schone lucht. En daarmee ook door de OZHZ getoetst. Inderdaad nu mogelijk is om daar wel woningen te realiseren. Dan het aspect voor de Trompweg. Dat ging over de afstand. Dat gaf de heer Groenewege aan. De afstand tot de bebouwing.

Daarvoor zou ik willen wijzen naar een ontwikkeling op de Jacob van Heemskerkstraat, waar rond 2010 ook een vergelijkbare ontwikkeling heeft plaatsgevonden en de afstand tussen de gebouwen op 12 meter is. Hier heb je het over 18 meter. Het is hier niet een inpassing die een unicum is of op eerdere plekken ook naar tevredenheid wel hebben kunnen inpassen. Daarmee het vertrouwen dat het ook voor deze locatie mogelijk is. Dan had de SP gevraagd of er al voorbereidingswerkzaamheden gedaan zijn? We hebben gewoon diverse onderzoeken alvast verricht naar de locaties. In de zin van, zoals ook door bewoners werd aangegeven, kijk je wel naar de natuurbelangen, de biodiversiteit, de bodemgesteldheid, et cetera? Dat zijn gewoon pure onderzoekswerkzaamheden die we gedaan hebben, om op die locaties te kunnen beoordelen of het technisch ook mogelijk is daar. Even kijken, welke vragen waren er nog meer, die ik nog niet heb beantwoord? Er was een vraag van de VVD, in hoeverre flexwoningen na vertrek van Oekraïners voor Dordtenaren beschikbaar kunnen komen? Daarvan heb ik al gezegd, daar kunnen we met elkaar zo meteen ook beslissen voor welke doelgroepen die woningen beschikbaar komen? Voor de opvang nu is het zo dat we hoofdzakelijk kiezen voor gezinnen, maar het niet uitgesloten is dat we ook voor alleenstaande mannen of vrouwen we opvang moeten organiseren of zullen organiseren. U vraagt om een toezegging om dat niet te doen. Dat kan ik niet toezeggen. We doen wel de plaatsing, nogmaals, met de grootst mogelijke zorgvuldigheid. En kijken we waar de verschillende samenstellingen binnen de plek het beste passen. En, even kijken, die heb ik ook al beantwoord. Dan heb ik volgens mij, voorzitter... Dan waren er nog vragen van Beter voor Dordt. In hoeverre we rekening gaan houden met de zorgen die er waren om de veilige route onder andere bij het fietspad in Stadspolders en een aantal andere zaken? Die nemen we absoluut zeer serieus. Die hebben we ook genoteerd, als het gaat ook om de parkeeropgave die er zit. En dat nemen we ook mee in de verdere vervolgstappen, om te kijken of we dat op een acceptabele manier op kunnen lossen. Want alleen als we dat op een acceptabele manier kunnen inpassen, dan gaan we ook over tot realisatie. We gaan niet flexwoningen realiseren op plekken, als je vervolgens constateert, maar wacht, dat kunnen we niet doen zonder een veilige verkeerssituatie te garanderen of andere randvoorwaarden die je bij elke bouwontwikkeling te toetsen hebt en gewoon een acceptabele woonomgeving te allen tijde wil behouden. En dat zal ook de toetssteen zijn die voor elke plek van die flexwoningen er één zal zijn in het traject waarlangs we het leggen. En daar moet het aan voldoen. En anders kan het niet gerealiseerd worden op zo'n plek. En nogmaals, daar hebben we ook echt die begeleidingscommissie en de kennis van de bewoners voor nodig in de omgeving, om ons daar ook in te voeden en goed met elkaar het gesprek te kunnen hebben daarvoor nodig is. Volgens mij,

voorzitter, heb ik dan alle vragen die er waren beantwoord. En mocht dat niet zo zijn, dan hoor ik het vanzelf.

De heer De Heer: Voorzitter.

De voorzitter: Ik zag een aantal vingers. Ik stel voor om nog even een korte veegronde te doen voor vragen die wel gesteld zijn, maar nog niet beantwoord. En dan kom ik met een ordevoorstel. Ik kijk even rechtsom. Dan is de heer De Heer de eerste die het woord wenst. Gaat uw gang.

De heer De Heer: Voorzitter, dank aan de wethouder, ook voor de antwoorden. Even een praktische vraag. Er werd verwezen naar een eerdere commissievergadering, waarin er is gesproken over de flexwoningen. Ik merk dat het wel een breed gedragen wens is om daar meer inzicht in te hebben wat die alternatieve locaties zijn geweest. En daarin verwijst de wethouder naar die eerdere commissievergadering, met een aantal stukken. Ik ben geen held in het zoeken en vinden van stukken in het RIS. En ik denk dat waar ik het weet te vinden, dat er met mij anderen zijn die daar behoefte aan hebben. Zou het college de inspanning willen leveren om dat ons binnenkort toe te sturen alsnog?

De voorzitter: Dat lijkt me een vrij valide informatieverzoek. Ik zie de wethouder ook knikken.

De heer Burggraaf: Dat zullen we doen.

De voorzitter: Dan ga ik de het rijtje verder af. Ik zag de heer Uysal met een vinger, van GroenLinks. Gaat uw gang.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. GroenLinks had ook nog een vraag, hoe dat zat met het speelveldje. Uiteraard moet dat in combinatie gaan met de begeleidingscommissie en in samenspraak met de inwoners. Er is kennelijk budget daarvoor, om te kijken in hoeverre nog tegemoet gekomen kan worden aan de wensen en behoeften van de inwoners. Maar wat we vanavond ook hoorden, was het grasveldje. In hoeverre kan de wethouder daar iets over zeggen, of dat enigszins gecompenseerd kan worden in dezelfde buurt.

De voorzitter: Kan de wethouder daar even kort op ingaan? Gaat uw gang.

De heer Burggraaf: Voorzitter, ik heb in ieder geval genoteerd dat we echt serieus moeten gaan kijken naar de sociale veiligheid rond het Johan Cruyff Court. Want daar hoor ik uit de buurt gewoon veel mensen die zeggen, daar voelen we ons onveilig, is te veel hangjongeren, vandalisme, et cetera. Daar durven de jongere kinderen niet te spelen. Dat kan niet het geval zijn. We willen een wijk en een buurt hebben waarin elke leeftijd fijn kunnen spelen en verblijven. En als het gaat over de stenigheid van de wijk en vergroening, het naastliggende schoolplein is nogal stenig nu. We hebben een programma voor groenblauwe schoolpleinen. En daar kunnen we ook vergroening van het schoolplein in betrekken. Maar dat moeten we natuurlijk wel in goed overleg met de school doen, want dan begint het wel bij de school, wat zij met het schoolplein als eerste nodig voor het gebruik... Wat zijn hun eisen en wensen? En in hoeverre kan je dat ook voor hen nog beter maken en misschien voor de buurt ook nog beter. Nog betere

kwaliteit en beschikbaarheid geven. Maar dat is iets wat we nadrukkelijk in het verdere traject dan met de school en met de omgeving zullen doen.

De voorzitter: Helder. De heer Roggekamp, gaat uw gang.

De heer Roggekamp: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, eerder in de regeerperiode hebben wij gevraagd ook al voor flexwoningen. Toen was het echt onmogelijk.

Nu worden ze voorgesteld. Wat was de draai dat het toen niet kon en nu wel? En daarmee meteen de vraag of nu de deur open is voor flexwoningen in Dordrecht?

De voorzitter: De wethouder. Gaat uw gang.

De heer Burggraaf: Ook toen was de analyse dat er maar heel weinig plekken beschikbaar waren. Dat is zo gebleven. En ik zou willen zeggen, er zijn nu vijf ingevuld. Die schaarste is nog groter geworden. En de reden waarom het toen niet van de grond is gekomen, is onder andere de financiën. Een onrendabele top zit er op de ontwikkeling van een flexwoning. Daar waren geen middelen voor beschikbaar. Die zijn er nu wel, vanwege het feit dat er een financiering is voor de opvang van ontheemden. En ook omdat er in eerste instantie bij een locatie toen nog uitzicht was op een definitieve woningbouw, maar dat het niet gebeurd is. Dat we dat nu wel kunnen benutten voor deze flex invulling.

De voorzitter: Dan mevrouw Kamphuis. En even inventarisatie, de heer Groenewege en de heer Katif? Oké. Mevrouw Kamphuis, gaat uw gang.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Ik heb twee kleine vragen. Wat houden die putjes in wat op het grasveld is geplaatst bij Stadspolders? En als het toch door wordt gedrukt, die flexwoningen, we zijn ertegen, maar als het toch door wordt gedrukt en door onze keel wordt gedouwd, houdt u, via de voorzitter, wel rekening met toch die fijnstof? Want dit is van één middagje. En dan denk ik, is toch niet zuiver.

De voorzitter: De wethouder.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Is dit een vervol interruptie?

Mevrouw Stolk: Ja, even op mevrouw Kamphuis. Mag dat, of niet?

De voorzitter: Dat is niet de spelregel die we normaal met elkaar hanteren.

Mevrouw Stolk: Dan doe ik hem niet.

De voorzitter: Maar misschien straks, kunt u onderling nog daarover van gedachten wisselen. De wethouder. Gaat uw gang.

De heer Burggraaf: Voorzitter, over de putjes heb ik een idee, maar durf ik niet honderd procent zeker te zeggen. Dan kijk ik even of ik dat zo nog bevestigd krijg, voordat ik misschien per ongeluk een verkeerd antwoord geef. En als het gaat over de schone

lucht, dat is een permanent aandachtspunt van het college en ook van u als raad. Daar hebben we u ook via een raadsinformatiebrief over de schone lucht of de luchtcondities op het eiland geïnformeerd. Daar zit onder andere het Mobiliteitsplan, wat u onlangs heeft vastgesteld, die ook meer inzet op lopen en fietsen. Daar zit de zero-emissiezone, waar u het onlangs over heeft gehad. We zijn met verschillende initiatieven bezig.

Het gaat zelfs zover, dat vergeten mensen soms, dat veel van luchtverontreiniging niet alleen van de weg komt, maar ook over het water. We hebben een heel druk drierivierenpunt, waar ook veel fijnstofemissie is. En daar investeren we ook in, om bij te dragen aan de verduurzaming van de binnenvaart en van ons transport, om te zorgen dat zo de luchtkwaliteit continu verbetert. In het algemeen is dat zeker een aandachtspunt. En even kijken, heb ik inmiddels een... En over die putten, dat was inderdaad een bodemonderzoek. Kijken naar de bodemgesteldheid. En als je daar wat neer gaat zetten, wat vraagt dat dan aan fundering?

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter, ik kreeg een antwoord op mijn vraag.

De voorzitter: Dan is het een ordepunt. Wat wilt u precies helder hebben, waar u nog geen antwoord op heeft?

Mevrouw Kamphuis: Houdt u rekening, via de voorzitter, met de bouw van woningen met de luchtkwaliteit?

De voorzitter: Daar heeft de wethouder het een en ander over gezegd.

De heer Burggraaf: Absoluut, want we hebben getoetst of de condities nu zijn dat het binnen de normen zijn, dat je daar ook veilige woningen neer kan zetten. En mensen daar kunnen leven binnen de normen waarvan de WHO zegt, dat zijn acceptabele gezondheidsnormen om een woonomgeving te hebben. En daar voldoet deze plek aan.

De voorzitter: Ik zie mevrouw Kamphuis knikken. Het is in ieder geval een antwoord. Dan hebben we tot slot mijnheer Katif.

De heer Katif: Voorzitter, heel kort. De wethouder is niet ingegaan namelijk op de financiering van het project. Stel je voor dat we tekortkomen, dat dat niet namelijk ten koste gaat van de gelden, zoals wij in algemene reserve, voor zover ze dan ook zijn...

De voorzitter: Daar is de wethouder wel op ingegaan.

De heer Katif: Heb ik gemist tijdens het sms'en, denk ik, of WhatsApp.

De voorzitter: Dat kunt u het op band terugkijken.

De heer Burggraaf: Ik wil het nog wel herhalen.

De voorzitter: We zitten er toch.

De heer Burggraaf: Wat ik daarop zei, is dat u zelf een reserve heeft gecreëerd van de rijksvergoedingen die zijn ontvangen voor de opvang van ontheemden. En dat die

reserve dusdanig ruim is dat wij voorzien dat het niet nodig zal zijn om andere middelen te moeten gebruiken voor het project, ook als er nog wat dingen tegenvallen.

De voorzitter: Dank, wethouder, voor de inbreng vanuit het college voor de eerste termijn. Het is twee voor half twaalf.

Inmiddels is ook de laatste journalist, die nog aanwezig was, de zaal uitgelopen. Ik heb van mijn vader te horen gekregen dat ook FC Dordrecht vanavond met 1-2 verloren heeft. Een bittere teleurstelling. Is het 2-2 geworden? Dan heeft hij dat niet naar mij gestuurd. Potverdikkie. Dat lukt niet vanavond. Maar betekent, we hebben met elkaar een hele intensieve avond achter de rug, in alle ernst. En volgens mij is er veel ruimte geweest in zowel de bijdrage vanuit de inwoners, de technische toelichting en nu ook de bijdrage in eerste termijn vanuit de commissie en het college. Heb ik als voorzitter gepoogd zoveel mogelijk ruimte te geven die er is en ingegrepen wanneer het toch echt te langdradig werd. En ik zie bij u ook de oogjes met de minuut wat kleiner worden. Mijn voorstel is als volgt, dat we dit even verder laten bezinken. Dat we op 5 november met elkaar in de raad het raadsvoorstel gewoon bespreken. Het lijkt me geen hamerstuk, als ik zo de discussie gadesla. En u kunt nu met elkaar bepalen hoeveel minuten u hieraan wil toekennen en met welke politieke vraag u dit wil bespreken. En u heeft eerder een aantal politieke vragen benoemd. Kunt u misschien één van die politieke vragen daar nog uithalen. En als voorzitter hecht ik er ook waarde aan, u heeft veel gewisseld vanavond met elkaar, en de kans op herhaling in de raad is zeer groot. En herhaling betekent niet dat daardoor het onderwerp belangrijker is dan wat we met elkaar hier gewisseld hebben. Laten we dat ook even in het achterhoofd houden met de vaststelling van de politieke vraag. Wie kan ik daarvoor het woord geven? De heer Klerk geef ik het woord.

De heer Klerk: Voorzitter, niet zozeer over de politieke vragen. Volgens mij zijn die voor het grootste deel en door veel fracties nog niet besproken. Die kunnen wat mij betreft ook wel blijven bestaan. Maar omdat onze raad met al haar fracties best veelzijdig is en veelkleurig, voorzie ik een grote uitdaging om dinsdag die hele raadsagenda sowieso af te werken. En omdat dit voor heel veel mensen een heel belangrijk punt is, zien we hier in de commissiebehandeling, die misschien ook wel daarbij willen zijn of het willen volgen, is mijn voorstel eigenlijk, zouden we niet op de uitloopavond, op woensdag om acht uur, met dit thema kunnen beginnen, dit agendapunt, zodat we dat bespreken. Dan hoeven mensen niet een hele avond te wachten tot wij uiteindelijk na de begroting daaraan toe zijn. En dan als er nog uitloop nodig is voor de begroting, dat daarna te doen. Ik denk dat dat ook past bij goede communicatie naar de betrokken inwoners. En wij zijn fris en fruitig als wij het erover hebben.

De voorzitter: Lijkt me een helder voorstel van de heer Klerk. Laat ik allereerst opmerken als voorzitter dat wij een principe-afspraken met elkaar hebben, vanuit het presidium een aantal jaar geleden, dat de begroting altijd als eerste op de agenda behandeld wordt. Dat is een procesafspraken die we met elkaar hebben. Dat is niet iets wat in het Reglement van Orde vaststaat als een vast gegeven. Betekent dat het ook mogelijk is dat u zegt, we beginnen eerst met dit onderwerp en we zullen daarna de begroting aanvangen. En we kunnen alles wel gewoon op één dag doen, op dinsdag. Dat zou bijvoorbeeld ook kunnen. En dan zouden we bij de begroting de uitloop naar de

woensdag kunnen nemen. Dat is een alternatief voorstel. Maar dat kunt u ook meenemen in uw overweging.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Ik zag de heer Groenewege eerst. Dan geef ik daarna mevrouw Stolk het woord. Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Steun voor het voorstel van de heer Klerk. Want ik denk dat als het 's avonds besproken wordt dat er meer bewoners bij kunnen zijn dan als het om twee uur besproken wordt. Daarnaast wil ik voorstellen om de bespreking te beperken tot moties en amendementen, waarvan wij er in ieder geval twee zullen indienen. Twee amendementen over de twee locaties in Wielwijk. En daar zullen we uiteraard ook, zoals we altijd doen, andere partijen voor benaderen.

De voorzitter: Voordat ik mevrouw Stolk het woord geef, is er iemand in deze commissie die bezwaar heeft op het voorstel van de heer Klerk? Heeft u daar bezwaar tegen?

De heer Uysal: Ik sluit me aan bij het voorstel van de heer Groenewege.

De voorzitter: Dat is de vervolgstap die ik even wil nemen. Dan hebben we deze met elkaar even afgekaart. Dan is dat woensdagavond, de voorziene uitloop voor de begroting, om acht uur. Dan gaan we vervolgens naar het vraagstuk, willen we een politieke vraag benoemen of steunt u het voorstel van de heer Groenewege, dat we het debat alleen voeren over de moties en amendementen die door de raadsleden opgesteld worden? Is er iemand tegen dat bezwaar of tegen dit voorstel?

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Laat ik het zo formuleren. Dan had ik mevrouw Stolk nog het woord gegund. U bent niet voor het voorstel van de heer Groenewege, als ik het zo begrijp?

Mevrouw Stolk: Ik ben het meestal wel eens met de heer Groenewege. Alleen je zou het ook om twee uur op de agenda kunnen zetten. Dat je het in de middag zet. Maar dan kijk ik gewoon even de rest van de commissie aan. Tegelijkertijd zou ik er toch wel voor willen pleiten om het alleen maar over de moties en amendementen te hebben, want ik heb niet het gevoel hier vanavond dat er andere argumenten uit gaan komen dan dat we vanavond met elkaar besproken hebben. En daar doe je de bewoners ook geen recht toe, want dan geef je ze alleen maar valse hoop. Laten we het alleen maar beperken tot moties of amendementen.

De voorzitter: Ik kan me dat, gezien de uitwisseling van vanavond, goed voorstellen. De heer De Heer.

De heer De Heer: Voorzitter, het ging net heel snel. Maar ik zou er toch wel de voorkeur aan geven om inderdaad om twee uur te starten met dit onderdeel, om dan vervolgens de raadsvergadering te laten vervolgen over de begroting. Omdat, stel dat we sowieso moeten uitlopen met de begroting, dan hebben nog steeds de omwonenden geen

duidelijkheid over wanneer dat dan precies plaatsvindt. De zekerheid en de duidelijkheid kun je geven aan de voorkant op de dinsdag om twee uur.

De voorzitter: Volgens mij, nu we het er langer over hebben, komen er steeds weer betere argumenten voor of tegen op tafel waarom je het wel of niet zou doen. Die neem ik even zelf als reflectie. Misschien hebben we dat net iets te snel gedaan. Dan geef ik de heer Klerk nog het woord om het verder toe te lichten. En dan gaan we gewoon denk ik met handopsteking met elkaar bepalen of het... En overigens er nog even los van, de heer De Heer heeft namelijk ook gewoon wellicht een terecht punt, als wij met de begroting uitlopen, dan krijgen we een soort intermezzo met dit onderwerp. En daarna weer het laatste staartje van de begroting. De vraag is, die leg ik hier dan maar op tafel, is dat wenselijk? Dan geef ik de heer Klerk het woord.

De heer Klerk: Ik wil nog even reageren op de heer De Heer. Want ik dacht juist duidelijkheid te scheppen door dan te stellen van, maar dan begint het zeker woensdagavond om 8 uur. En dan kunnen de meeste mensen erbij zijn, kan ik me voorstellen. En ik ga niet een voorstel verdedigen, want het is mij om het even hoor. Maar het intermezzo na 24 uur, ik denk dat we dat wel aankunnen.

De voorzitter: Een kwestie van aankunnen of gewoon echt praktisch het in de agenda... Want het lijkt mij het allerslechtste wat er kan gebeuren, is dat alle bewoners straks om acht uur zijn en dat wij nog tot tien uur met een afronding van een begroting bezig zijn. Mag me er niet te veel mee bemoeien als voorzitter. Doe ik per ongeluk wel. Ik denk dat we het maar gewoon even in stemming moeten brengen. Laten we het voorstel van de heer Klerk dan in stemming brengen. Het voorstel van de heer Klerk is dat we dan, met de risico's van dien, op woensdagavond om acht uur het doen.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, even hoor. Kunnen we kiezen tussen twee uur en acht uur?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Stolk: Als we dat dan doen?

De voorzitter: Wie is er voor woensdag om acht uur? Vingers. Voorstel van de heer Klerk. En wie is er voor dinsdag twee uur? Volgens mij is dat een meerderheid. Meerderheid laatste? Dan wordt het dinsdag twee uur. We hebben het besluit nu genomen.

De heer Roggekamp: Voorzitter.

De voorzitter: We hebben zojuist dit in stemming gebracht. Ik kan het ook niet mooier maken. Dan hebben we het volgende punt met elkaar te beslechten. Gaan we de amendementen en moties bespreken of formuleren we nog een politieke vraag?

De heer Roggekamp: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Roggekamp, gaat uw gang.

De heer Roggekamp: Ik denk, we hebben nu ook de tweede termijn niet gehad. En ik denk eigenlijk dat u er geen recht aan doet, ook aan dit zware onderwerp, om dan te zeggen, we pakken alleen maar moties en amendementen.

Ik zou dan toch wel voorstellen om de politieke vragen die we nu hadden toch wel op de agenda te zetten. En dan wel het verzoek aan iedereen, misschien de twee minuten tijd te pakken in plaats van de vijf. Dat is mijn voorstel.

De heer Uysal: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Uysal.

De heer Uysal: Ik wil toch het voorstel doen om ons te beperken tot de moties en amendementen. Dan vraag ik ook wel de initiatiefnemers om met concrete politieke vragen te komen, die afwijken van de huidige politieke vragen, wat we nog niet hebben besproken. Volgens mij hebben we al het een en ander met elkaar goed uitgewisseld.

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank, voorzitter. In die zin kan ik me vinden in de woorden van de heer Roggekamp. Want ik merk dat we missen nu eigenlijk ook de tweede termijn. Ik had eigenlijk nog wel even wat vragen willen stellen aan de commissie hier, zodat we het zuiverder konden hebben naar de raad. Of ik heel erg de behoefte heb om dit debat over te doen? Absoluut niet. Ik merk ook wel dat we gewoon wat concreet willen zijn. Maar ik mis wel dat stukje. En ik snap de fatale termijn die we hebben. Maar ik vind ook dat we recht moeten doen aan ons volledige proces. En daar hoort wel een tweede termijn van een oordeelsvormende vergadering bij. Al is het op zijn minst een opmerking naar de commissie en hoe we dit met elkaar doen, maar ik wil hem wel genoemd hebben. En waar we dan op uitkomen, ik vind hem ook lastig, want ik overweeg ook iets in de vorm van een motie.

De voorzitter: Laten we het kort houden. Niet te lang. Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Ik kan me niet voorstellen dat er nog extra politieke vragen zijn die van belang zijn in het debat. Alleen steun voor moties en amendementen, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik vind dat altijd heel lastig. Want ik snap wat mevrouw Pichel bedoelt. Of er alleen een andere uitkomst uitkomt, dat vraag ik me echt af. Maar ik wil niemand het recht ontnemen om nog iets te zeggen of toe te voegen in de gemeenteraad.

De voorzitter: Mijn vermoeden als voorzitter is, aangezien een aantal inhoudelijke punten die naar voren zijn gebracht over verschillende locaties, over het participatieproces, over de financiering, dat er toch een aantal initiatieven vanuit de raad gaat plaatsvinden, zij het een motie of een amendement. Dat betekent dat u daarmee die onderwerpen gaat behandelen en daar ook van discussie kunt voorzien. Ik denk dat dat nog even losstaat van de politieke vraag die we met elkaar daaraan verbinden. En ik denk dat het een en

het ander met elkaar daarmee in verbinding komt te staan, is mijn inschatting als ik zo de commissiebehandeling van vanavond bekijk.

U kunt wel met elkaar bepalen de toekenning van tijd wat u eraan wil koppelen. Gaat u voor twee minuten of vijf minuten? Dat zou een wezenlijk verschil uit kunnen maken voor de mate waarin u hier de beraadslagingen over doet. Kunnen we daar misschien tot iets komen? Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dat laat ik gewoon even aan de commissie. Ik wil alleen even een compliment maken richting de voorzitter. Complimenten hoe u deze vergadering heeft voorgezeten. Het is een taai onderwerp, waar niet iedereen tevreden mee is. Maar ik denk wel dat u heel erg heeft meebewogen. Complimenten daarvoor.

De heer Uysal: Voorzitter.

De voorzitter: We moeten door.

De heer Uysal: Ingaan op uw vraag van twee of vijf minuten. Ik denk dat we met de commissie wel kunnen afspreken dat we twee minuten spreektijd hanteren. En dat je daarbij niet per se heel concreet in hoeft te gaan op de moties of amendementen. Maar dat inderdaad andere fracties ook de gelegenheid krijgen om eventueel een tweede termijn te houden. Maar dat we ons wel beperken tot de twee minuten.

De voorzitter: Het voorstel is twee minuten. Twee minuten? Spreken we dat met elkaar af. Dan moest ik van de griffier zeggen dat iedereen even de kopjes en de schoteltjes meeneemt weer terug naar de pantry. Anders krijg ik op mijn donder. Ik dank iedereen voor zijn aanwezigheid. En wordt vervolgd.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 2024.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

P.A.C.M. van der Velden